

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

ΑΓΩΝ - ΠΙΣΤΙΣ - ΝΙΚΗ

8η Εθνικιστική Κατασκήνωση

Εβραιοί και Hollywood

Το Κινημα του Μονάχου

Πνευματισμός και Επιστήμη

Δεκεμβριανά 1944

Συνέντευξη White Pride Rockers

Η Μάχη στο Κλειδί 1014 μ.Χ.

Η ζωή και ο θάνατος του Ian Stuart Donaldson

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

Εκδοση του Μετώπου Νεολαίας
του Λαϊκού Συνδέσμου
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Διεύθυνση Εκδοσης
Ηλίας Κασιδιάρης

Αρχισυνταξία
Αντώνης Λεοντίου

Συντακτική Ομάδα
Αλέξανδρος Γεράκης
Αρης Γερμανός
Γιώργος Κέρτης
Γιώργος Μάστορας
Κώστας Λυκίδης
Κώστας Μεθάκος
Πάνος Σκουλαρίκης
Χρήστος Ελλαδίτης

Φωτογραφίες
Sakis&Takis Co.

Επικοινωνία
6979268469
2105242876

Τ.Θ. 8346 ΟΜΟΝΟΙΑ
Τ.Κ. 100 10 ΑΘΗΝΑ

Η Αντεπίθεση στο διαδίκτυο:
www.antepithesh.net
forum.antepithesh.net
antepithesh@mail.gr

Φώτο εξωφύλλου:
Ορεινές Εξορμήσεις 2009

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

08

Το Κίνημα
του Μονάχου

14 *White Pride Rockers*

16

8η Εθνικιστική
Κατασκήνωση

18

Ian Stuart
Memoriam

24

Η Μάχη
στο Κλειδί

Πνευματισμός
και Επιστήμη

30

ΜΟΝΙΜΕΣ ΣΤΗΛΕΣ

07 Εκδοτικό Σημείωμα

12 Δαγκωματιές

20 X-TREME News&Views

28 Cine Αντεπίθεση

34 Underground Attack

Η Νίκη της Χρυσής Αργής στις βουλευτικές εκλογές της 4ης Οκτωβρίου

Οταν, εν μέσω θέρους, πραγματοποιήθηκε η αναγγελία των εκλογών της 4ης Οκτωβρίου, λίγοι περίμεναν πως η Χρυσή Αυγή θα κατάφερνε να λάβει ΑΥΤΟΝΟΜΑ μέρος σε αυτές. Κάποιοι μάλιστα είχαν την αφέλεια να πιστέψουν ότι θα μπορούσαμε να υποστηρίξουμε κάποιον άλλο πολιτικό σχηματισμό. Η απόφαση της Κεντρικής Επιτροπής του Κινήματος για αυτόνομη εκλογική κάθοδο διέψευσε τις κασσάνδρες και γέμισε με χαρά και αισιοδοξία τις δεκάδες χιλιάδες των Ελλήνων που στάθηκαν στο πλευρό μας στις ευρωεκλογές και σίγουρα περίμεναν από εμάς να τους δώσουμε μία εθνική διέξοδο, μία αχτίδα ελπίδας απέναντι στους πολιτικάντηδες. Δεν ήταν τυχαίο πως ένα από τα κεντρικά συνθήματα της Χρυσής Αυγής για τις εκλογές ήταν «δώσε την ψήφο σου στους Αγωνιστές, όχι στους πολιτικούς». Είμαστε πάνω απ' όλα κίνημα αγωνιστών, κίνημα Λαϊκό και Εθνικιστικό, κίνημα που έχει προ πολλού τραβήξει κόκκινη γραμμή απέναντι σε όλους ανεξαιρέτως τους φορείς του σημερινού πολιτικού συστήματος. Χωρίς κανένα χορηγό και με ανύπαρκτη προβολή από τα ΜΜΕ, καταφέραμε κάτι που μέχρι πριν λίγα χρόνια φάνταζε ακατόρθωτο. Να υπάρχουν τα ψηφοδέλτια της Χρυσής Αυγής σε κάθε γωνιά της Ελλάδας. Από μόνο του το γεγονός αυτό αποτελεί μία αναμφισβήτητη Νίκη, ένα κεκτημένο μετά από δεκαετίες αγώνων. Ο εκλογικός πόλεμος που δεχτήκαμε ήταν ασύγκριτα μεγαλύτερος από αυτόν των ευρωεκλογών, καθώς στις εθνικές εκλογές κρίνονται κυβερνήσεις, «κερδίζονται» βουλευτικές έδρες, γεμίζουν τα ταμεία με εκλογικές επιχορηγήσεις, με λίγα λόγια είναι «πολλά τα λεφτά»... Κομματάρχες του ΛΑΟΣ στις εκλογικές περιφέρειες που τους συνέφερε διέδιδαν ότι η Χρυσή Αυγή τους στηρίζει (!!!) ενώ όπου η προπαγάνδα τους δεν ήταν δυνατόν να περάσει μιλούσαν για... χαμένη ψήφο (βλ.δηλώσεις «μπουμπούκου»).

Οι καταγγελίες που έφταναν απ' όλη την Ελλάδα στα γραφεία μας για έλλειψη Ψηφοδελτίων την ημέρα των εκλογών ήταν εκατοντάδες, κυρίως δε στην Αθήνα όπου έμειναν για «άγνωστο λόγο» αδιάθετα στις αποθήκες της Νομαρχίας πάνω από 500.000(!) ψηφοδέλτιά μας και έτσι από το μεσημέρι και μετά δεν μοιράζονταν καθόλου στους ψηφοφόρους! Παρ' όλα αυτά το βράδυ των εκλογών κατεγράφησαν επίσημα 20.000 ασυμβίβαστοι Χρυσαυγίτες. Σε δεκάδες δήμους σε όλη την χώρα, στα επίσημα αποτελέσματα του Υπουργείου Εσωτερικών ο αρχαίος ελληνικός μαίανδρος και το όνομα «Λαϊκός Σύνδεσμος-Χρυσή Αυγή» εμφανίστηκε στην 7η θέση, ακριβώς κάτω από τα κοινοβουλευτικά κόμματα και το τηλε-κόμμα των Οικολόγων Πράσινων. Ενδεικτικά αναφέρω τους δήμους Αιγάλεω, Καισαριανής, Κερατσινίου, Κορυδαλλού, Περάματος, Σαλαμίνας, Ταύρου, Ασπροπύργου, Ανω Λιοσίων, Αυλώνος, Αχαρνών, Ελευσίνος, Μεγαρέων, Σαρωνίδος, Μαραθώνος, Νέας Περάμου, Σπάτων αλλά και εκτός Αττικής τους δήμους Ανατολικής Μάνης, Μελιγαλά, Μυκηναίων, Ζαχάρως, Αγίων Θεοδώρων, Οινοφύτων, Θηβαίων, Σχηματαρίου, Αταλάντης, Αγράφων, Ανατολικού Ολύμπου, Καστοριάς, Αγίου Γεωργίου Θεσσαλονίκης. Μέχρι το νομό Εβρο, το ακρτικό Διδυμότειχο και το Σουφλί, αλλά και νησιά όπως η Κως, το Αγαθονήσι των τουρκικών παραβιάσεων, η Κάρπαθος και η Σαμοθράκη. Απέναντι στα ψέμματα και την προδοσία τους αντιπαρατίθεται η αλήθεια και ο αγώνας μας.

Ερχόμαστε και είμαστε χιλιάδες!

Όρθιοι ανάμεσα σε ερείπια ψυχών και συνειδήσεων!

Του Ν.Γ.Μιχαλολιάκου

Είμαστε μια «χαμένη» υπόθεση, είμαστε «καμμένα χαρτιά»... Θα σας το έχουν πει πολλοί! Θα σας έχουν πει πως για το καλό σας, δεν πρέπει να έχετε σχέσεις μαζί μας, γιατί εμείς είμαστε ένα παράταιρο δείγμα, ενός «κακού» κόσμου, που τέλειωσε... Γιατί πρέπει να κοιτάξετε το μέλλον σας, τις δουλειές σας και το βόλεμά σας... Ακόμη, πολύς κόσμος πιστεύει ούτε λίγο, ούτε πολύ ότι εμείς - τα μέλη και τα στελέχη της Χρυσής Αυγής - είμαστε τέρατα! Γιατί έτσι «είπε η τηλεόραση», όπως λέγανε παλιά «το έγραψε η εφημερίδα»...

Άλλοι («καλοπροσώπεις») θα σας πουν ότι με τόση λάσπη που έχει φάει η Χρυσή Αυγή από τα «ΜουΜουΈ» δεν μπορεί να ανατρέψει την κακή της εικόνα. Οσοι αντέχετε να πάτε κόντρα στο ρεύμα του ποταμού, ζωντανοί και ακμαίοι, όσοι μπορείτε να αντισταθείτε στην πλημμύρα των καιρών, έχετε μια θέση δίπλα μας, σας περιμένουμε, στους άλλους καλό κατευόδιο.

Από το κάστρο μας το αραχνιασμένο, με τις παλιές πολεμίστρες και τα τίμια λάβαρά μας, δίνουμε την μάχη μας εναντίον όλων και τους μήνες που πέρασαν αποδείξαμε πως δεν είμαστε μόνοι, πως μας ακολουθούν, μας πιστεύουν, στηρίζονται σε εμάς και ελπίζουν δεκάδες χιλιάδες Ελλήνων και Ελληνίδων.

Όλα αυτά μέσα σε μία κατ' επίφασιν δημοκρατία, που εις ό,τι

αφορά εμάς και την πολεμική εναντίον μας, ξεπερνά τα όρια μίας τυραννίας και αγγίζει μία ξεκάθαρη εις βάρος μας δαιμονολογία.

Αυτή είναι η ελευθερία των ημερών μας, αυτή είναι η made in USA δημοκρατία τους! Πολύ σοφά και προφητικά ο ηρωϊκός πεσματισμός του Καρυωτάκη στα 1927 την είχε περιγράψει με τους στίχους:

ΣΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΠΟΥ ΦΩΤΙΖΕΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

«Λευτεριά, Λευτεριά,
σχίζει, δαγκάνει τους ουρανούς το στέμμα σου.
Το φως σου, χωρίς να καίει, τυφλώνει το λαό σου.

Πεταλούδες χρισές οι Αμερικάνοι,
λογαριάζουν πόσα δολάρια κάνει
σήμερα το υπερούσιο μέταλλο σου.
Λευτεριά, Λευτεριά, θα σ' αγοράσουν
έμποροι και κονσόρτσια κι εβραίοι...»

Συστηματική η λάσπη των ντελάληδων (βλέπε φυλλάδες και κανάλια της τσόντας ...) του καθεστώτος κατά της Χρυσής Αυγής. Άρχισαν με το δήθεν χαράκωμα μιας μαθήτριας που αποδείχθηκε ότι ήταν τατουάζ, που έγινε με την θέλησή της! Πριν δέκα περίπου χρόνια, κάποιος μαχαίρωσε σε προεκλογική συγκέντρωση του ΚΚΕ στην Θεσσαλονίκη έναν υποψήφιο ευρωβουλευτή. Μας το χρέωσαν και αυτό! Αποδείχθηκε ότι δεν είχαμε καμμία σχέση. Πριν λίγα χρόνια επίσης ένας Ελληνας βγαίνει στους δρόμους της Αθήνας και αρχίζει να πυροβολεί ξένους. Το όνομά του Καζάκος. Τον χρεώνουν και αυτόν στην Χρυσή Αυγή! Και η «Ελευθεροτυπία» μάλιστα δημοσιεύει και φωτογραφία, όπου εμφανίζει τον Καζάκο σε συγκέντρωση της Χρυσής Αυγής!!! Αποδεικνύονται όλα ψέματα... και το μόνο που χαρακτηριστικά θυμάμαι είναι τον πατέρα του δράστη να λέει σε τηλεοπτική εκπομπή ότι ο γιος του μπορεί να σκότωσε, αλλά Χρυσαυγίτης δεν είναι! Για να καταλάβετε μέχρι που έχει φθάσει η δαιμονολογία.

Ποιο είναι επιτέλους το μεγάλο έγκλημα της Χρυσής Αυγής για το οποίο την πολεμούν τόσο σκληρά; Είναι ότι παραμένουμε Έλληνες, παραμένουμε Εθνικιστές, παραμένουμε ασυμβίβαστοι και δεν μπορούν να μας εξαγοράσουν. Η Πατρίδα μας σήμερα πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο και το ακόμη χειρότερο είναι ότι χάνει την ίδια της την ψυχή. Γράφει ο Γάλλος εθνικιστής-επαναστάτης Μωρίς Μπαρντές σχετικά:

"Ενα έθνος παύει να έχει ψυχή, όταν δεν θέτει πάνω από το χρήμα, από ένστικτο και χωρίς καμμία αμφισβήτηση, ένα σύνολο ιδανικών που τα θεωρεί τα θεμέλια της ύπαρξής του. Ένα έθνος που βάζει πάνω απ' όλα το χρήμα, παύει να είναι έθνος και γίνεται το όργανο εκείνου του ξένου που κατέχει το χρήμα και στα χέρια του οποίου έχει εγκαταλείψει τη ζωή και το πεπρωμένο του".

Μέσα λοιπόν σε μια φευτοδημοκρατία, που το χρήμα είναι η κυρίαρχη αξία, καλούμαστε να παραμείνουμε όρθιοι ανάμεσα σε ερείπια, σήμερα σε ερείπια ψυχών και συνειδήσεων και αύριο ίσως και ανάμεσα σε ερείπια πραγματικά! Και αυτοί που έχουν την δύναμη να παραμείνουν όρθιοι δεν είναι άλλοι από τους νέους και όσους συνοδεύει το στίγμα μιας εφηβικής καρδιάς μέχρι το τέλος της ζωής τους! Μόνον αυτοί μπορούν, κανένας άλλος!

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1944

Τα μάρμαρα άστραπταν από τον δυνατό μεσημεριανό ήλιο, καθώς το φως του έραινε τα ερείπια του πάλαι ποτέ ενδόξου και περικαλλούς ναού του Ήφαιστου. Και τα κλειστά παράθυρα όμως φαίνεται πως άστραπταν, από τις εκπυρσοκροτήσεις και τις ριπές, καθώς δεκάδες τυφέκια και αυτόματα δημιουργούσαν μία ασπίδα πυρός γύρω από τα πρώτα πολιορκημένα σπίτια του Θησείου. Ο ρυθμός των βολών αυτών ήταν σίγουρα αργός, ή μάλλον ελεγχόμενος, σε σχέση με τις ομοβροντίες των όλμων και τα πολυβόλα που ανηλεώς χτυπούσαν από την πλευρά του αστεροσκοπείου και έπλητταν τα κτίρια και τους δρόμους ολόκληρης της συνοικίας.

Ήταν πολλές οι στιγμές που όλα φαίνονταν χαμένα, που ο εχθρός βρισκόταν παντού, που οι βολίδες και τα θραύσματα έριχναν τους πολεμιστές καταγής, να αναζητούν λίγο ζωτικό χώρο πίσω από το σωρό των ερειπίων. Τέτοιες στιγμές επαναλήφθηκαν αμέτρητες φορές εκείνον τον αξέχαστο Δεκέμβριο. Στα φυλάκια της οδού Σόλωνος, στη λεωφόρο Συγγρού και τις προκεχωρημένες θέσεις αμύνης του Συντάγματος Χωροφυλακής Μακρυγιάννη, στην οικία-φρούριο του Γεωργίου Γρίβα που κρατήθηκε διά πυρός και σιδήρου όρθιος, στον πανταχόθεν βαλλόμενο, ελεύθερο τομέα του Θησείου. Την ίδια ώρα που η αστική κυβέρνηση - υποχείριο των Άγγλων αγωνιούσε μέσα στην αδυναμία της για δράση, λίγοι Έλληνες ενάντια σε πολλούς, συνέχιζαν να αγωνίζονται, πιστοί στις εθνικές αξίες, τη θρησκεία και τις παραδόσεις τους.

Η τύχη της Ελλάδος είχε κριθεί προ πολλού. Είχε κριθεί πριν ακόμη πεθάνει ο Ιωάννης Μεταξάς που παρά τις τελευταίες μάταιες προσπάθειές του, δεν μπόρεσε να αλλάξει τη διαγραφόμενη μοίρα του ελληνικού λαού, που θα οδηγούσε στην τραγωδία της κατοχής και στον επερχόμενο διχασμό. Όταν λίγο αργότερα η Βρετανία αρνήθηκε στον πράκτορά της Γεώργιο Β' και την κυβέρνησή του να σταθμεύσουν στην Κύπρο, ενώ παράλληλα πλήρωνε με χρυσάφι τις ορδές του ΕΛΑΣ, ο δρόμος είχε ήδη χαραχθεί. Έναν ολόκληρο χρόνο μετά τον αιματηρό Δεκέμβριο του '44, οι νικητές θα χωρίζαν και επίσημα πλέον τον κόσμο στα δύο, τίποτα όμως δεν θα τελείωνε για την μικρή, πλην έντιμο Ελλάδα, που

θα βιθιζόταν και πάλι στο αίμα από μία δράκα αφελήνισμένων πρακτόρων της ετέρου παγκοσμίου δυνάμεως.

Μέσα σ' αυτό το άθλιο διεθνές παρασκήνιο όμως, τίποτα δε μειώνει ούτε κατ' ελάχιστον τη δόξα των μαχητών του Δεκεμβρίου. Τη δόξα της Εθνικής Οργανώσεως «Χ», τη δόξα των ανδρών της Χωροφυλακής και των Ευζωνικών Ταγμάτων, των ανωνύμων εθνικιστών, που πολέμησαν εντελώς μόνοι, χωρίς καμία ξένη βοήθεια, λίγοι ενάντια σε χιλιάδες και υπερασπιστηκαν τις θέσεις τους μέχρις εσχάτων. Με οργάνωση και πειθαρχεία, παρά τον ελλιπή εξοπλισμό, απέκρουνταν όλες τις μανιώδεις επιθέσεις του ΕΛΑΣ, που οι άνδρες του θερίστηκαν στην κυριολεξία έξω από τον τοίχο του Συντάγματος Μακρυγιάννη, στα στενά του Θησείου, λίγα μόλις μέτρα από την πλατεία Συντάγματος, λίγα μόλις βήματα από την εξόντωση της αστικής κυβέρνησης και την κατάληψη των Αθηνών.

Κάθε χρόνο, αρχές Δεκεμβρίου, κατηφορίζοντας την Λεωφόρο Αμαλίας, αφού περάσεις τις στήλες του Ολυμπίου Διός, μπορεί κάποιες νύχτες να νιώσεις μία διαφορετική αύρα να καλύπτει τον παγωμένο αέρα της πόλης. Και πάνω από την καταθλιπτική οχλοβοή και τους θορύβους της μηχανοκίνησης, μπορεί να ακούσεις ξαφνικά τον ήχο από μία έκρηξη. Τότε, αν αφήσεις για μια στιγμή ελεύθερη την ψυχή σου, θα ξεχωρίσουν κάπου στο βάθος, προς το μέρος εκείνο που δεσπόζει ο ναός της αρχαίας Σοφίας, σκόρπιες ριπές από πολυβόλα. Και μετά πάλι εκρήξεις και σφυρίγματα από σφαίρες, που εξοστρακίζονται πάνω στα χαλάσματα. Για να καλυφθούν όλα αυτά μεμιάς πίσω από την πολεμική ιαχή της εφόδου και τη σπαραχτική κραυγή ενός νέου παιδιού, ακρωτηριασμένου...

Πέρασαν μόλις 65 χειμώνες από εκείνες τις σκληρές και ένδοξες ημέρες, όμως η Αθήνα κατάφερε να γίνει από πεδίο αιματηρών συγκρούσεων, η κύρια τροφός της κενότητας και της ματαιοδοξίας ενός ολόκληρου λαού. Και αν τότε, μία γενιά τουςκιμένη από την πείνα και τις κακουχίες, μία γενιά που ανδρώθηκε εν μέσω πολέμου και κατοχής, κατάφερε να πάρει τα όπλα και να διεκδικήσει την επικράτηση των ιδανικών της, πώς είναι δυνατόν σήμερα να αφανιστεί ολοκληρωτικά η Ελλάδα, χωρίς να πέσει ούτε μία σφαίρα;

ΔΙΟΣΗΜΕΙΑΙ

Και τα δύο νεογνά ήταν ασθενή. Ασθενή με την κυριολεκτική έννοια του όρου - αυτή της ελλείψεως σθένους - και όχι κατ' ανάγκην προσβεβλημένα από κάποιον ιογενή παράγοντα. Οι ελάχιστες νευρικές κινήσεις τους μαρτυρούσαν πως παρέμεναν εν ζωή. Τα μάτια τους ήταν κλειστά, τα βλέφαρα όμως αντιδρούσαν αμέσως σε οποιαδήποτε εναλλαγή του φωτισμού του δώματος. Χαρακτηριστικοί εκπρόσωποι του είδους *Felis catus*, γόνοι μίας μακραίωνης σειράς επιμειξιών, συγγενείς με αυτούς που ασταμάτητα περιφέρονται στους δρόμους των πόλεων. Από την πρώτη στιγμή τράβηξαν το ενδιαφέρον όλων, κυρίως των θηλέων, που τα αγκάλιασαν με όση φροντίδα επέβαλλε η αναιμική τους φύση. Έτσι, σε ελάχιστο χρόνο νιοθετήθηκαν από το προσωπικό των γραφείων, το πρόβλημα του επισιτισμού τους λύθηκε με ένα χαμηλό δοχείο πλήρες υωπού γάλακτος και για προστασία από τις αφιλόξενες γι' αυτά συνθήκες, μεταφέρθηκαν σε ένα παλαιό κυτίο εκ χάρτου, καλυμμένο εσωτερικά με μάλλινη επένδυση.

Βράδυ Σαββάτου και η προσέλευση του κοινού στα γραφεία της κεντρικής διοικήσεως ήταν κάτι παραπάνω από ικανοποιητική. Φιλικές συζητήσεις, ιδεολογική και πολιτική ζύμωση και ως επιστρέγασμα της ημέρας μία εξαιρετική ομιλία σχετική με τα Νοεμβριανά του 1916, την τότε μάχη των Αθηνών και τον εθνικό διχασμό. Την ώρα της αποχώρησης φρόντισα προσωπικά για τη διευθέτηση των παράξενων «εισβολέων». Ικανές προμήθειες για τη συντήρησή τους επί επταήμερο, προσεκτική μόνωση της κουζίνας για τη διατήρηση σχετικά υψηλής θερμοκρασίας, άνοιγμα του κυτίου-φωλιάς για καλύτερο αερισμό. Λίγο αργότερα, οι ξύλινες θύρες του νεοκλασικού θα έκλειναν και οι επισκέπτες εκείνου του Σαββατόβραδου θα αφήνονταν προσωρινά στην ήρεμη μοναξιά τους. Θα ξεχνιούνταν καλύτερα, καθώς οι άνθρωποι θα βάδιζαν στους θορυβώδεις προσωπικούς τους δρόμους, εκεί όπου η όλη κυριαρχεί έναντι της πνευματικότητος και η καλλιέργεια της Αρετής απονεί εμπρός σε καθετί μικρό και ασήμαντο.

Μία εβδομάδα παρήλθε και η επάνοδος στο κτίριο των γραφείων ξαναέφερε στη μνήμη μου την ύπαρξη των δύο φιλοξενούμενων κατοικιδίων. Δε σας κρύβω πως κατά τη διέλευση του παλαιού κλιμακοστασίου που οδηγούσε στον δεύτερο όροφο, με απασχόλησε η τύχη τους, με κατέλαβε μία υποτυπώδης αγωνία για την κατάσταση που θα βρίσκονταν οι δύο εξαιρετικά αδύναμοι και ενάλωτοι οργανισμοί. Οι αμέσως επόμενες εικόνες ήταν αν μη τι άλλο λυπηρές, με τα δύο -προφανώς αδέλφια- να κείτονται κουλουριασμένα μέσα στην αυτοσχέδια φωλιά τους, έχοντας εδώ και ημέρες χάσει το σκληρό παιχνίδι της επιβίωσης. Στιγμαία κατελήφθην από ένα εξαιρετικά άσχημο συναίσθημα, επακόλουθο του βάρους της προσωπικής μου ευθύνης, καθότι οι δύο θάνατοι ήταν ενδεχομένως απόρροια ενός δικού μου λάθους, μίας δικής μου παράλειψης. Διέκοψε αυτές τις σκέψεις η φωνή ενός φίλου: «Αντός είναι οιωνός κακών... θα στραβώσει το κλίμα οσονούπω». Και τα λόγια αυτά όμως, όπως και οι άσχημες σκέψεις έσβησαν λίγο αργότερα, υπό το βάρος του ημερησίου προγράμματος που όφειλε να συνεχιστεί κανονικά.

Εκείνο το Σάββατο ήταν το τελευταίο που λειτούργησαν υπό κανονικές συνθήκες τα γραφεία της οδού Σολωμού. Τα θλιβερά και εξοργιστικά γεγονότα που ακολούθησαν, μία μόλις εβδομάδα μετά το παραπάνω συμβάν, είναι από λίγο έως πολύ γνωστά. Οι τρομοκρατικές επιθέσεις και οι παρατυπίες των αστυνομικών και εισαγγελικών αρχών, δε ήταν ικανές να βάλουν τέλος στη δραστηριότητα ενός Κινήματος που σύντομα θα εισέλθει στην τέταρτη δεκαετία συνεχούς ζωής και πολιτικής δράσης. Κάθε χρόνο, περί τα τέλη Νοεμβρίου, πολλοί φίλοι αναπολούν τις όμορφες ημέρες του 2005, ελάχιστοι όμως πιστεύω πως θυμούνται ακόμη εκείνο το -για πολλούς ασήμαντο- περιστατικό. Σε ανόποτο χρόνο συζήτησα γι' αυτό με τον Αρχηγό και του επανέλαβα τα λόγια του συναγωνιστή, που προμήνυναν άσχημες εξελίξεις. Χωρίς δεύτερη σκέψη ο Αρχηγός μου απάντησε ότι ο συναγωνιστής είχε δίκιο - εννοώντας προφανώς πως είχε δίκιο, όχι μόνο κρινόμενος εκ του αποτελέσματος, αλλά και βάσει ορθού τρόπου σκέψης και ερμηνείας της κατάστασης. Σ' αυτόν τον άγνωστο και ανεξερεύνητο κόσμο εξάλλου, κανείς σώφρων άνθρωπος δεν επιλέγει κατ' αποκλειστικότητα το προσωπείο του δογματικού υλισμού, ούτε αρνείται καθ' ολοκληρία τη γοητεία της αναζήτησης.

Ηλίας Κασιδιάρης

Το Κίνημα του Μονάχου

Μετά τη λήξη του Α' Μεγάλου Πολέμου, στις αρχές της δεκαετίας του '20, η πολιτική κατάσταση στην Ευρώπη και ειδικότερα στην Γερμανία ήταν εύθραυστη, σχεδόν εκρηκτική. Η Γερμανία ήταν η μεγάλη ηττημένη του πολέμου και οι νικητές πίεζαν για την καταβολή των πολεμικών επανορθώσεων, σε μία περίοδο που ο πληθωρισμός και η ανεργία «βασίλευαν». Η «Δημοκρατία της Βαϊμάρης» ήταν δέσμια συμφερόντων, με κύριο χαρακτηριστικό την ακυβερνησία. Τις τύχες της χώρας διαφέντευε ο σοσιαλδημοκράτης καγκελάριος Φρίντριχ Εμπερτ. Σύμφωνα με την Συνθήκη των Βερσαλλιών, η Γερμανία επωμίστηκε όλα τα βάρη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Τον Απρίλιο του 1921 η Γαλλία και η Βρετανία παρουσίασαν στην Γερμανία τις αξιώσεις τους για την καταβολή των πολεμικών αποζημιώσεων, που ανέρχονταν στο ιλιγγιώδες για την εποχή ποσόν των 33 δισεκατομμυρίων δολαρίων. Αυτό προκάλεσε την εμφάνιση ενός πρωτόγνωρου πληθωρισμού στην Γερμανική οικονομία με συνέπεια την κατάρρευση του Γερμανικού μάρκου. Εκείνο το διάστημα η Γαλλία εισέβαλε στην περιοχή του Ρουρ, την οποία έθεσε υπό κατοχή και άρχισε να εκμεταλλεύεται, προκειμένου να αποκομίσει τμήμα των οφελόμενων αποζημιώσεων. Η ενέργεια αυτή είχε σημαντικές πολιτικές συνέπειες στο εσωτερικό της Γερμανίας, αφού κατάφερε να ενώσει τον γερμανικό λαό καθιστώντας τον και πάλι έτοιμο για δράση.

Τα αγαθά διατροφής έφθασαν σε αστρονομικές τιμές και σε κάθε γωνιά της χώρας έσπασαν διαδηλώσεις, καθώς η ευρεία μάζα του πληθυσμού κυριολεκτικά λιμοκτονούσε. Οι διαμαρτυρίες αυτές δεν στρέφονταν εναντίον της Κυβέρνησης, αλλά εναντίον των νικητών του Πρώτου Πολέμου. Τον Αύγουστο του 1923 την διακυβέρνηση ανέλαβε ο Καγκελάριος Gustav Stresemann. Τον Σεπτέμβριο του 1923, θέλοντας να δώσει ανάσες στην οικονομία, ανήγγειλε ότι θα προχωρούσε στην καταβολή των πολεμικών αποζημιώσεων. Αυτό που δεν είχε υπολογίσει σωστά ήταν η συναισθηματική αντίδραση των Γερμανών, οι οποίοι ένιωθαν βαθιά πικραμένοι, απογοητευμένοι, ταπεινωμένοι και ιδιαίτερα ανήσυχοι για το μέλλον, τόσο το δικό τους, όσο και της χώρας.

Το N.S.D.A.P. και ο Αδόλφος Χίτλερ

Οι συνθήκες αυτές εξώθησαν σε δράση πολιτικές ομάδες, όπως ήταν το ταχέως αναπτυσσόμενο Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα που ήδη αριθμούσε 55.000 μέλη και του οποίου επικεφαλής ήταν ο Αδόλφος Χίτλερ. Ο Χίτλερ στους λόγους του τόνιζε συνεχώς την προδοσία των πολιτικών και τις ευθύνες τους για την ήττα στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Στις 27 Σεπτεμβρίου 1923

ανακοίνωσε μία σειρά διαδηλώσεων για τις επόμενες μέρες, στις οποίες θα έπαιρναν μέρος και άλλες ακροδεξιές οργανώσεις της Βαυαρίας που εναντιώνονταν στην δημοκρατική Κυβέρνηση του Βερολίνου. Στο μεταξύ ο Μουσολίνι είχε πραγματοποιήσει την Πορεία προς την Ρώμη και είχε επιτύχει να εγκαθιδρύσει τον Φασισμό στην Ιταλία. Η επιτυχία αυτή ενέπνευσε ακόμη περισσότερο τον Χίτλερ και τους οπαδούς του. Ο Χίτλερ πίστεψε ότι οι συνθήκες ήταν πλέον ώριμες για την ανατροπή

της Δημοκρατίας της Βαϊμάρης και την εγκαθίδρυση ενός καθεστώτος, το οποίο θα επανέφερε την Γερμανία στην θέση που της άξιζε στον Ευρωπαϊκό χώρο.

Ο Χίτλερ και οι συνεργάτες του στο Κόμμα σχεδίαζαν να καταλάβουν την εξουσία πρώτα στο Μόναχο και στη συνέχεια να βαδίσουν κατά του Βερολίνου. Η ευκαιρία τους δόθηκε το βράδυ της 8ης Νοεμβρίου 1923. Στη μεγάλη μπυραρία του Μονάχου με το όνομα «Löwenbräukeller» είχαν συγκεντρωθεί 3.000 επιφανείς πολίτες της Βαυαρίας για να ακούσουν μία ομιλία του Γκούσταβ φον Καρ. Ανάμεσα στους παρευρισκόμενους ήταν σχεδόν σύσσωμο το υπουργικό συμβούλιο του κρατιδίου, με επικεφαλής τον πρωθυπουργό Νίλικ. Για να προσδώσει στην κίνησή του το απαιτούμενο κύρος, ο Χίτλερ, προσεταιρίστηκε τον μεγάλο στρατιωτικό ηγέτη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου στρατηγό Erich Ludendorff. Με την υποστήριξή του ήταν βέβαιος ότι θα κέρδιζε και την υποστήριξη του Γερμανικού στρατού στο πραξικόπημά του, επιτυγχάνοντας ένα γενικό εθνικό ξεσηκωμό και, τελικά, την ανατροπή της ομοσπονδιακής Κυβέρνησης του Βερολίνου.

Το πραξικόπημα της μπυραρίας

Στις 8 Νοεμβρίου 1923, στις 8:30 το βράδυ, ο Χίτλερ μαζί με τον Χέρμαν Γκέριγκ, τον Άλφρεντ Ρόζενμπεργκ, τον Ρούντολφ Ες και 600 επίλεκτα μέλη του Κόμματος, εισβάλει στην μπυραρία με παρατεταμένο το πιστόλι και πυροβολεί μία φορά στον αέρα φωνάζοντας "Ησυχία!". Προχωρεί, ακολουθούμενος από τον Γκέρινγκ, στο βάθρο των ομιλητών, ενώ οι SA εισέρχονται στην μπυραρία κυκλώνοντας τους πανικόβλητους παρευρισκόμενους. Ο επικεφαλής της Κυβέρνησης Γκούσταφ φον Καρ, του οποίου την ομιλία διέκοψε ο Χίτλερ, του παραχωρεί το βήμα, για να αρχίσει αμέσως να αγορεύει, λέγοντας ότι άρχισε η Εθνική Επανάσταση και κανείς δεν επιτρεπόταν να εγκαταλείψει τον χώρο, απειλώντας με την χρήση ενός πολυβόλου, που είχε εγκαταστήσει πίσω από το βάθρο. Ανήγγειλε επίσης ότι η Κυβέρνηση ανατράπηκε και εγκαθιδρύθηκε προσωρινή επαναστατική Αρχή. Οι στρατώνες της Βέρμαχτ και της Αστυνομίας είχαν καταληφθεί και οι άνδρες τους παρήλαυναν ήδη στην πόλη υπό από την Σβάστικα. Όλα αυτά που ανέφερε ο Χίτλερ δεν ίσχυαν, αλλά οι παρευρισκόμενοι δεν ήταν σε θέση να γνωρίζουν τις εξελίξεις. Εν συνεχείᾳ κάλεσε τον φον Καρ και τους αδελφούς φον Λόσοβ, Ότο, Αρχηγό του Βαυαρικού Στρατού, και Χανς, Αρχηγό της Αστυνομίας της Βαυαρίας, σε ένα μικρό δωμάτιο πίσω από την κεντρική αίθουσα και τους είπε ότι αυτός είναι ο νέος ηγέτης της Γερμανίας. Τους προσέφερε θέσεις στη νέα του Κυβέρνηση. Οι τρεις άνδρες, γνωρίζοντας ότι η από πλευράς τους αποδοχή της πρότασης αποτελούσε πράξη έσχατης προδοσίας, αρνήθηκαν. Ο Χίτλερ εξεμάνη, έβγαλε πάλι το πιστόλι του και τους είπε: "Κύριοι, έχω τέσσερεις σφαίρες σε αυτό το όπλο: Μία για τον καθένα σας και μία για μένα!". Υπό την απειλή της δολοφονίας τους, οι τρεις συμφώνησαν.

Επιστρέφοντας στη μεγάλη αίθουσα, το ανακοίνωσαν στους 3.000 παρευρισκόμενους και εξεφώνησαν θερμούς λόγους υπέρ του Χίτλερ. Μόνο τότε τους επετράπη να αποχωρήσουν. Αμέσως μετά, ο Χίτλερ εγκατέλειψε την μπυραρία για να επιβλέψει την εξέλιξη της επιχείρησης. Επρόκειτο για στρατηγικό σφάλμα, καθώς στις 10:30 το βράδυ ο Λούντεντορφ απελευθέρωσε τον Καρ και τους συνεργάτες του. Παράλληλα, ο Ernst Röhm, ηγέτης των SA, επικεφαλής μιας ομάδας μαχητών κατέλαβε το Υπουργείο Πολέμου, ενώ ο Ρούντολφ Ες κατέστρωνε το σχέδιο σύλληψης των αριστερών ηγετών της Βαυαρίας και των εβραίων. Η προσπάθεια κατάληψης στρατώνων της Αστυνομίας και του Στρατού, όμως, αποκρούστηκε καταπέτυχε. Ολέθρια

παράλειψη επίσης αποτελούσε η μη κατάληψη από τους SA των ραδιοφωνικών και τηλεγραφικών σταθμών. Οπως ήταν φυσικό, η Κυβέρνηση του Βερολίνου πληροφορήθηκε πολύ σύντομα τις ενέργειες των Εθνικοσοσιαλιστών και έδωσε σχετικές διαταγές για την κατάπνιξη του κινήματος. Τα ηνία της καταστολής ανέλαβε ο αναπληρωτής πρωθυπουργός της Βαυαρίας Φραντς Ματ. Πιστές στον Ματ παρέμειναν οι δυνάμεις της αστυνομίας και του στρατού του Μονάχου, παρ' ότι οι επικεφαλής τους είχαν ταχθεί υπέρ των πραξικοπηματών. Η κατάσταση παρέμεινε συγκεχυμένη όλο το βράδυ. Οι πραξικοπηματίες προσπάθησαν να καταλάβουν κυβερνητικά κτίρια και να εξοπλιστούν. Γύρω στις 3 το πρωί της 9ης Νοεμβρίου αναφέρθηκαν τα δύο πρώτα θύματα από πλευράς των εξεγερθέντων, κατά την επιχείρηση κατάληψης στρατώνων στο Μόναχο.

Την επομένη ο Χίτλερ και ο Λούντεντορφ, επικεφαλής 3.000 ενόπλων υποστηρικτών τους, παρέλασαν στους δρόμους του Μονάχου με στόχο να συνενωθούν με τις δυνάμεις του Ρεμ που κατείχαν το Υπουργείο Πολέμου. Στην πλατεία Οντέον (Odeonsplatz) όμως, βρήκαν τον δρόμο κλεισμένο από αστυνομικές δυνάμεις, ο επικεφαλής των οποίων διέταξε να σταματήσουν και να παραδοθούν. Στην άρνηση των Ναζί να συμμορφωθούν, η Αστυνομία άνοιξε πυρ, αρχικά πυροβολώντας προειδοποιητικά μπροστά στα πόδια τους. Οι SA απάντησαν στους πυροβολισμούς και έγινε πραγματική μάχη, με 21 νεκρούς και εκατοντάδες τραυματίες, ανάμεσα στους οποίους και ο Γκέρινγκ. Με την έναρξη του πυρός, ο Χίτλερ έπεσε στο έδαφος, καθώς ο διπλανός του, με τον οποίο είχαν διασταυρώμενους βραχίονες για το σχηματισμό ανθρώπινης αλυσίδας, χτυπήθηκε από σφαίρα και κατέπεσε, παρασύροντάς τον. Η πτώση αυτή είχε ως αποτέλεσμα την εξάρθρωση του ώμου του Ο σωματοφύλακάς του, Ούλριχ Γκραφ, έσπευσε να τον καλύψει με το σώμα του και δέχτηκε αρκετές σφαίρες. Το πραξικόπημα κατεστάλη και ο Χίτλερ στις 12 Νοεμβρίου 1923 συνε-

λήφθη και κατηγορήθηκε για εσχάτη προδοσία. Πολλοί από τους συνεργάτες του διέφυγαν στην Αυστρία, ενώ ανεστάλη η κυκλοφορία της εφημερίδας του Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος «Λαϊκός Παρατηρητής».

Η ένδοξη συνέχεια

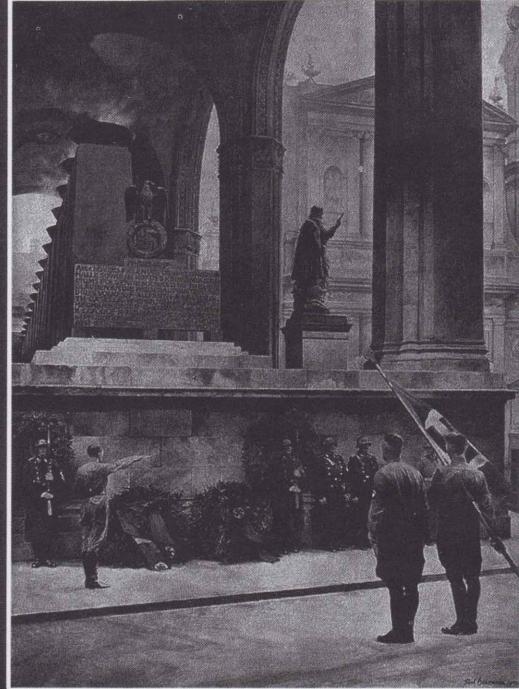

Zum Gedenken des 9. November 1923

Ο Χίτλερ την περίοδο της φυλάκισής του συνέγραψε με τη βοήθεια του Ες το ιδεολογικό μανιφέστο του Εθνικοσοσιαλισμού «Ο Αγών μου» («Mein Kampf»). Οταν το Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα ανήλθε στην εξουσία (Ιανουάριος 1933), οι νεκροί του Πραξικοπήματος Θεωρήθηκαν οι πρώτοι μάρτυρες του Αγώνα. Η σημαία με το αιώνιο σύμβολο της Σβάστικας που

έφεραν τότε, με κηλίδες αίματος επάνω της, ονομάστηκε "Blutfahne" (ματωμένη σημαία) και ήταν το αντικείμενο στο οποίο ορκίζονταν τα νέα μέλη του Κόμματος. Για την ανάμνηση των πεσόντων στο Πραξικόπημα κατασκευάστηκε το μνημείο "Ehrentempel" (Ναός Τιμῆς) στην Βασιλική πλατεία (Königsplatz) του Μονάχου, στο οποίο υπήρχαν σε 24ωρη βάση δύο φρουροί των SS και κάθε διερχόμενος όφειλε Εθνικοσοσιαλιστικό χαιρετισμό. Στο μνημείο αυτό ενταφιάστηκαν και οι σοροί των νεκρών του κινήματος του Μονάχου.

Πάνος Κέλης – Γιώργος Σκουλαρίκης

«Αόρατες, αλλά αισθητές, οι ψυχές των Νεκρών μας, πολεμούν στο πλευρό μας για μια νέα ζωή»

-A. Ρόζενμπεργκ-

Η γένεσι των Ταγμάτων Εφόδου

Από την αρχή της εκστρατείας μας, έθεσα τις βάσεις για την δημιουργία μίας υπηρεσίας ασφαλείας, που θα επιφορτιζόταν με την τήρηση της τάξης και θα απαρτιζόταν αποκλειστικά από νέους ανθρώπους. Οι περισσότεροι ήταν συνάδελφοί μου από τον στρατό, και άλλοι, νέα μέλη του κόμματος, που πρόθυμα δέχθηκαν να αναλάβουν αυτό το έργο. Το πρώτο πράγμα που έμαθαν αυτοί οι άνθρωποι ήταν πως η βία δεν μπορεί να συντριβεί παρά μόνο με τη βία. Πως σε αυτή τη γη μόνον οι τολμηροί είναι προορισμένοι να επικρατήσουν και πως αγωνιζόμαστε για μία Ιδέα τόσο ισχυρή, τόσο ευγενική και υψηλή, ώστε αξίζει τον κόπο να δώσουμε και την τελευταία ρανίδα από το αίμα μας για να την υπερασπιστούμε. Τα μέλη μας, είχαν κάνει πια πεποιθησή τους, πως εκεί που τελειώνει η λογική αρχίζει η βία και πως το καλύτερο αμυντικό όπλο είναι η επίθεση. Ακόμη, πως έπρεπε η υπηρεσία μας αυτή να αποκτήσει την φήμη ότι δεν είναι κανένας όμιλος εξαθλιωμένων θεωρητικών, αλλά μία ομάδα κρούσεως έτοιμη κάθε στιγμή για δράση. Στο τέλος, διέκρινε εύκολα κανείς πως η νεολαία μας διψούσε για την εφαρμογή και επικράτηση της τάξης.

Πόσο αποφασισμένη και γεμάτη αγανάκτηση ήταν αυτή η γενιά! Πόση περιφρόνηση και αιδία έτρεφε για τους ψιφοδεείς αστούς! Ήταν πια φανερό πως η επανάσταση δε γινόταν, επειδή η αστική κυβέρνηση φρόντιζε να εξουθενώνει τις ζωντανές δυνάμεις του λαού μας. Οι γροθιές που θα προστάτευαν τον γερμανικό λαό όμως υπήρχαν. Έλειπαν μόνο οι κεφαλές που θα καθοδηγούσαν αυτές τις γροθιές. Τι λάμψεις έβλεπα να φωτίζουν τα μάτια της νεολαίας μας όταν εξηγούσα την αναγκαιότητα της αποστολής μας, όταν διαβεβαίωνα ότι η πιο μεγάλη σοφία του κόσμου παραμένει ανίκανη αν δεν την υποστηρίζει κάποια δύναμη, όταν δε χρησιμοποιεί αυτή η ίδια τις δυνάμεις της για να την προστατεύσουν. Πώς ενθουσιάζονταν οι νέοι μας όταν τους έλεγα ότι η θεά της ειρήνης εμφανίζεται πάντα στο πλάι του θεού του πολέμου και ότι κάθε μεγάλο ειρηνικό έργο χρειάζεται μία δύναμη να το υποστηρίζει και να το προστατεύει. Και τότε η ιδέα της στρατιωτικής θητείας πήρε την πραγματική της έννοια μέσα τους. Όχι όπως την παρουσίαζαν οι αρτη-ριοσκληρωτικοί κρατικοί λειτουργοί, που την τοπιθετούσαν στην απονεκρωμένη υπηρεσία ενός πεθαμένου κράτους, μα σα ζωντανή απεικόνιση του καθήκοντος, σα θυσία του ατόμου για το κοινό καλό, τώρα και πάντα, σε κάθε θέση και σε κάθε χώρα.

Και τότε οι νέοι μας ρίχνονταν στη μάχη! Σα σύννεφο από σφήκες ορμούσαν πάνω στους διασπαστές των συγκεντρώσεών μας, δίχως να ενδιαφέρονται για την αριθμητική τους υπεροχή, που ήταν στ' αλήθεια συντριπτική, δίχως να φοβούνται μήπως πληγωθούν, έτοιμοι να δώσουν το αίμα τους, πλημμυρισμένοι από την μοναδική ιδέα να εμποδίσουν, να φράξουν τον δρόμο σ' αυτούς που θα τάραζαν την ιερότητα της αποστολής του Κινήματος. Στα τέλη του θέρους του 1920 η οργάνωση του Κόμματος για την τήρηση της τάξεως αριθμούσε κάποιες μονάδες, ενώ την άνοιξη του 1921 αποτελείτο από εκατονταρχίες, που υποδιαιρούνταν σε λόχους.

Και αυτή η αλλαγή ήταν απαραίτητη όσο τίποτε άλλο, γιατί η δράση μας είχε πλέον εξαπλωθεί. Συγκεντρώνόμασταν αρκετά συχνά στην αίθουσα τελετών του Χοφμπραουχάουζ στο Μόναχο, αλλά χρησιμοποιούσαμε ακόμη πιο συχνά και τις μεγαλύτερες αίθουσες της πόλης. Η σάλα του Μπουργερμπράου και του Κιντλέρ στο Μόναχο είδαν το φθινόπωρο και το χειμώνα του 1920-21 συγκεντρώσεις τόσο μεγάλες και συμπαγείς, ώστε με το πέρας τους, να ακούγεται παντού η ίδια συζήτηση: «η προσέλευση στο σημείο εκδηλώσεως του γερμανικού εργατικού εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος εμποδίστηκε από την ασυνομία πριν ακόμη αρχίσει η συγκέντρωση, γιατί η αίθουσα είχε κατακλυστεί από τα πλήθη»...

Δύο χρόνια αργότερα, όταν η υπηρεσία για την τήρηση της τάξης εξελίχθηκε σε μαχητική ομάδα αποτελούμενη από χιλιάδες άνδρες, στάθηκε αναγκαίο να δώσουμε σε αυτή την οργάνωση μάχης ένα ιδιαίτερο σύμβολο Νίκης, ένα λάβαρο. Εγώ ο ίδιος το χάραξα και εμπιστεύθηκα την κατασκευή του σε έναν παλιό και πιοτό φίλο του κόμματος. Από τότε, αυτό το λάβαρο αποτελεί το έμβλημα του μάχιμου Εθνικοσοσιαλισμού.

-Αδόλφος Χίτλερ-
Ο Αγών μου

Έστω και κατόπιν εορτής, δεν υπάρχει περίπτωση να μην πω κάποια λόγια για το τηλεπαιχνίδι(.;) «Η στιγμή της αλήθειας». Ένα απίστευτης αωμότητας και αθλιότητας εξάμβλωμα, προερχόμενο εξ Αμερικής, που αναμφισβήτητα κέρδισε επάξια τον τίτλο του πιο σιχαμερού τηλεοπτικού σκουπιδιού. Μερικοί, αντιδρώντες μεν, άσχετοι δε, χαρακτήρισαν αυτό το τηλεοπτικό αίσχος ως «φασιστικό». Κάποιος πρέπει να τους πληροφορήσει ότι η «φασιστική» αισθητική απέχει έτει φωτός από τέτοια εκτρώματα και αν τυχόν υπήρχε «φασιστικό» καθεστώς στη χώρα μας, σίγουρα δεν επρόκειτο ποτέ να προβληθεί τέτοιο τηλεσκοπίδι. Η πλάκα είναι πως ορισμένοι είπαν πως σε σχέση με το αμερικανικό πρωτότυπο οι ερωτήσεις ήταν πιο ήπιες. Για να δούμε ορισμένες ερωτήσεις που χαρακτηρίστηκαν «ήπιες»:

- Έχεις κλέψει ποτέ λεφτά από το ταμείο της μάνας σου;
 - Αν σου έδιναν πολλά λεφτά, θα δεχόσουν να χάσει ο πατέρας σου 5 χρόνια από τη ζωή του;
 - Γουστάρεις την κοπέλα του κολλητού σου;
 - Έχεις απατήσει τον άνδρα σου;
 - Έχεις κάνει ποτέ σεξ στο δάσος του Σέιχ-Σου;
 - Έχεις δει ποτέ ερωτικά τον σύντροφο της μάνας σου;
 - Έχετε μετρήσει από κοινού με τον κολλητό σου τα ...όργανα σας;
 - Σε ωδεί η μητέρα σου να πηγαίνεις με άνδρες για τα λεφτά;
- Και άλλες παρομοίου επιπέδου ερωτήσεις. Αφού εκφράσω την απορία για το πώς είναι άραγε οι «σκληρές» ερωτήσεις, προσωπικά πιστεύω πως η «κορυφαία» ερώτηση ήταν αυτή που τέθηκε σε αλβανικής καταγωγής συμμετέχουσα και η οποία ερώτηση μάλιστα ήταν η τελευταία πριν τα 200.000 ευρώ:
- Έχεις κάνει ποτέ ομαδικό σεξ με πάνω από 10 άτομα;

Η ...διαγωνιζόμενη είπε όχι, αλλά το μηχάνημα ανίχνευσης ψεύδους είπε ναι, με αποτέλεσμα και την στάμπα του έκωλου να αποκτήσει και τα λεφτά να μη πάρει. Σ' αυτήν την περίπτωση μάλιστα, μπορούμε να παραφράσουμε την ννωστή παροιμία, λέγοντας «Οταν (τον) τρώνε, δεν ...μετράνε».

Ίσως και να μην ασχολιόμουν μ' αυτό το εμετικό κατασκεύασμα, αν δεν τύχαινε παρουσιάστρια να είναι η μετέπειτα σύζυγος του Σπύρου Άδωνη Γεωργιάδη. Και επίσης δεν θα ασχολιόμουν αν ο εν λόγω φλώρος δεν έκανε στο παρελθόν απρεπή, άστοχα και πάνω απ' όλα άνανδρα σχόλια σε βάρος της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ, παρομοιάζοντάς την με αντεστραμμένη εκδοχή των «αναρχικών», λες και οι Χρυσαυγίτες είναι αυτοί που καίνε την Αθήνα, βάζουν βόμβες και ρημάζουν τα πάντα ως κουκούλοφόροι. Ο λαπάς αυτός, που τόσο αρέσκεται να ομιλεί περί της ηθικής ακεραιότητος των Αρχαίων Ελλήνων, φαίνεται πως δεν διαθέτει ίχνος τσίπας πάνω του, υπερασπιζόμενος τον ρόλο της μετέπειτα συζύγου του στο άθλιο αυτό τηλεσκοπίδι. Αν

Αχάριστη η νέα γενιά, λάκη, θα βρεις όμως τρόπο να παρηγορηθείς...

Το τηλεκόμμα των «Οικολόγων-Προδοτών», ε συγγνώμη «Πράσινων» ήθελα να πω, παρά το σπρώχιμο της ΝΔ και του ΣΚΑΪ, έμεινε εκτός Βουλής. Στέκομαι όμως στην παρουσία του εκπροσώπου του Χρυσόγελου. Πρέπει να ομολογήσω ότι τέτοια βαρβατίλα, τσαμπουκά και αντριλίκι δεν έχω ξανασυναντήσει σε εκπρόσωπο κόμματος (αν ποτέ ο Αρης Σπηλιωτόπουλος γίνει αρχηγός στη ΝΔ ή κάπου αλλού, τότε θα διεκδικεί επάξια τα πρωτεία). Ένας φίλος μου μάλιστα, που πρόκειται να παντρευτεί σύντομα, μου εξομολογήθηκε πως όταν δείχνει τον Χρυσόγελο η τηλεόραση, την κλείνει έντρομος και λουσμένος στον ίδρωτα, φοβούμενος μήπως τον δει η αρραβωνιαστικά του και τον παρατήσει για χάρη του. Μέχρι κι η αδερφή του, αλλά και η αδερφή της αρραβωνιαστικά του, απ' ότι μου είπε ο φίλος μου, κόβει όλες τις φωτογραφίες από τις εφημερίδες που τον δείχνουν, γιατί πιστεύει πως έχει μοναδική αρρενωπότητα. Μεγάλη πέραση στις... αδερφές έχει ο Χρυσόγελος.

Κάποιος συντάκτης του «Πρώτου Θέματος» ενοχλήθηκε με την προεκλογική παρουσία της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ στο EXTRA και διαμαρτύρεται γι' αυτή την χαραμάδα δικαιωμάτων προς εμάς, λέγοντας πως ο φιλελευθερισμός τύπου Ν.Δ. «ανέχεται» την δική μας παρουσία, αλλά όχι να υπάρχει και εκλογική παρουσία ελληνικού παραρτήματος του κόμματος των παιδόφιλων ή μηνιαίο περιοδικό για τους φαν της κτηνοβασίας! Απίστευτη σύγκριση που μόνο ένα σαΐνι της δημοσιογραφίας του κώλου θα μπορούσε να εμπνευστεί. Κάποιος πιο κακεντρεχής από εμάς θα υποστήριζε πως αυτές οι αναφορές του εν λόγω γραφιά σε παιδοφιλία και κτηνοβασία ίσως να κρύβουν ανομολόγητες προσωπικές επιθυμίες και ανωμαλία μεγίστου βαθμού. Κακίες...

Τελειώνοντας, μια συμβουλή στους «φίλους» της ΟΑΚΚΕ: Μετά τις 1.652 ψήφους στις εκλογές του Οκτωβρίου, σας εύχομαι καλό τριψήφιο νούμερο στις επόμενες (κατά προτίμηση 888 ή 666 ψήφους). Εκτός κι αν αλλάξετε αρχηγό, γιατί μου φαίνεται ο διαγραφείς το 2000-νούμερο 2 του κόμματος- έχει δίκιο... (Να και η ανάμειξη στα εσωτερικά των ρωσόπληκτων).

Και εισέρχομαι στα των εκλογών της 4ης Οκτωβρίου με μία καταγγελία. Κάποιο blog ενοχλήθηκε γιατί το εκλογικό πεντάλεπτο της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ προβλήθηκε από κάποιο ιδιωτικό κενάλι στις 12:30 το βράδυ. Η ένστασή του δεν ήταν για το ότι το πεντάλεπτο έπαιξε σε προχωρημένη ώρα, αλλά γιατί γενικώς έπαιξε! «Μαλώνοντας» τον ιδιωτικό τηλεοπτικό σταθμό είπε πως δεν ήταν υποχρεωμένος να μεταδώσει το πεντάλεπτό μας. Βέβαια, από τον λιμοκοντόρο που παριστάνει τον γόνι και έγειρε τον διευθυντή του, για να τον βρίσει και μετάνια τον ξαναγλείψει (μέχρι να βρει την ευκαρία να τον ξαναβρίσει) δεν περιμέναμε διαφορετική αντιμετώπιση. Αναρωτιέμαι αν αυτός ο τύπος έχει έστω και έναν πραγματικό φίλο.

Κατενθουσιασμένος ήταν ο λάκης (όχι ο γλυκούλης) που το «τρελλό αγόρι» μπήκε στη Βουλή. Βλέπω όμως μια αχαριστία, ρέ λάκη, από το «πουλέν» σου. Τόση διαφήμιση του έκανες κι όμως ακόμη να σου κλείσει ένα ραντεβού για να τα πείτε κατ' ιδίαν και να σ' «ευχαριστήσει» προσωπικά.

Με Δαγκωτούς Χαιρετισμούς,
Ο Ενας και Μοναδικός
ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

ΟΡΚΟΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

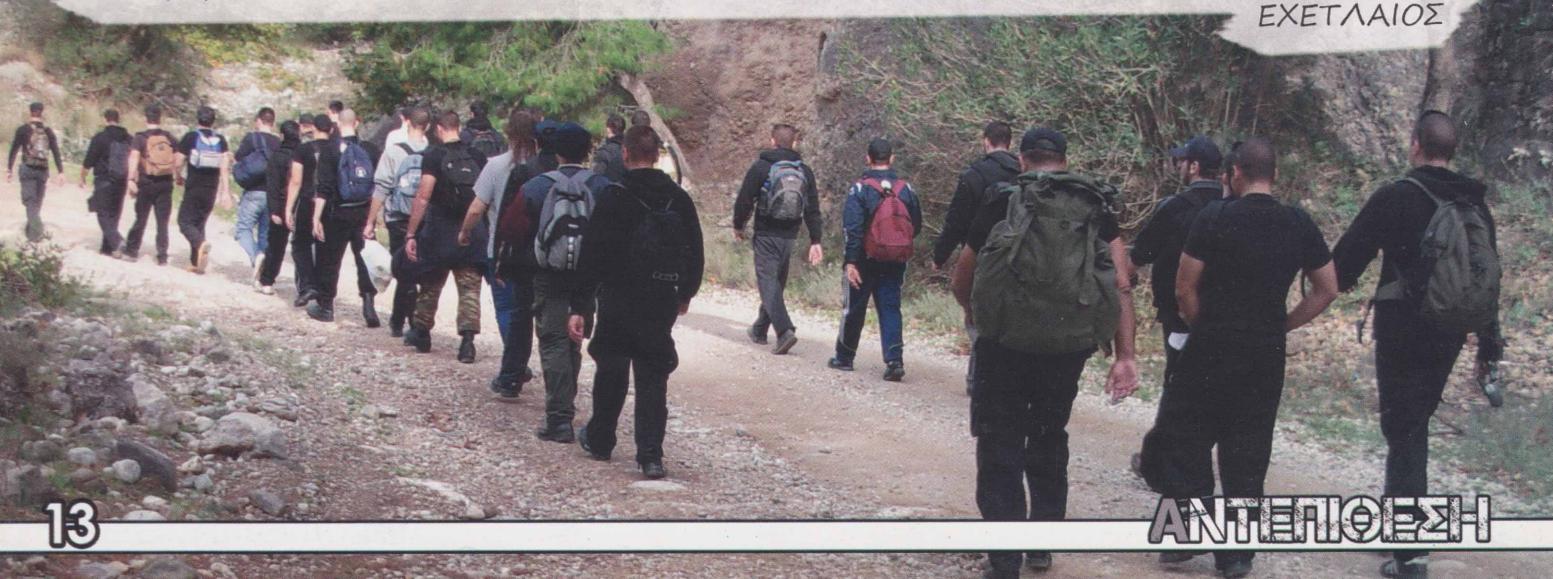
Μία μαυροφόρα φάλαγγα ξεκινά για το νησί. Αφήνοντας πίσω τους πολλούς, ξεχωρίζουν εκείνοι. Οι τελευταίοι πιστοί. Είναι διαφορετικοί, φέρουν την αύρα της ζωής. Εκπέμπουν το πνεύμα της αδιάλλακτης αγωνιστικότητας. Γίνονται επιβλητικοί και θαυμάσιοι. Ξένοι, σ' έναν κόσμο ξένο γι' αυτούς. Περικυκλωμένοι από ψυχές αδιάφορες, για αυτά που επιδιώκουν και προσδοκούν. Όσο περισσότερο διαφθείρονται οι ψυχές και σαπίζουν τα σώματα του όχλου, τόσο περισσότερο δυναμώνουν πνευματικά και σωματικά εκείνοι. Με μια οργή παντοτινή, βαθιά ριζωμένη μέσα στη καρδιά... Οφελούν να παραμείνουν όρθιοι για τον ιερό σκοπό. Αυτοί είναι οι λίγοι, οι εκλεκτοί, τους οποίους η μοίρα όρισε να αλλάξουν το σύνολο, να κατευθύνουν τον υπνωτισμένο όχλο σ' αυτό το παράξενο νησί όπου η μιζέρια και η ταπείνωση έχουν στοιχειώσει για τα καλά τις ψυχές. Τα παιδιά με την καθαρή σκέψη και την αδιάλλακτη ψυχική δύναμη, επέλεξαν έναν ιδιαίτερο τρόπο για να χαιρετίσουν το νησί, δίνοντας μια μεγάλη υπόσχεση. Με πειθαρχία ακολούθησαν για ακόμη μία φορά το μονοπάτι προς το ξέφωτο. Ο ήλιος έπεφτε. Έπρεπε να προλάβουν.

Το μονοπάτι δύσβατο, αλλά με επιμονή και αυτοσυγκέντρωση συνεχίζουν. Αισθάνονται τη φύση, το οξυγόνο, καθώς ο σιωπηλός αέρας κάτιψε ψιθυρίζει. Κάτι αδιανότη τους παρακολουθεί, το νιώθουν. Μία αύρα δυνάμεως που με τρόπο μεταφυσικό θα έλεγχαν κάποιοι, μεταφέρεται και αγγίζει μόνο αυτούς. Είναι η δύναμη των Αθανάτων Ψυχών.

Το περιβάλλον τους γεμίζει ενέργεια. Το γαλάζιο του Αιγαίου πελάγους απλώνεται στα βάθη. Η λάμψη του θεού Ήλιου απορροφάται απ'τα μάτια τους και εισέρχεται στα εσώψυχά τους. Το πνεύμα ανθεί. Ιδρώτας στάζει και ποτίζει το έδαφος. Μαζί με το αίμα τους ζυμώνεται με το χώμα. Θα παραμείνουν για λίγο ακόμη εκεί. Για τον Όρκο.

Η ώρα έφτασε. Σιωπή ξεδιπλώνεται. Οι ήχοι της θείας Πρόνοιας αργοσβήνουν. Πνεύματα από διάφορους καιρούς στέκονται πλάι τους. Κοιτάζοντας το άγνωστο, σε στάση προσοχής, σκέψεις έρχονται και φεύγουν. Νέες ιδέες και όνειρα ανεκτιλήρωτα αχνοφαίνονται. Αιώνιες μνήμες τους περικυκλώνουν. Τα χέρια υψώνονται με τίστη και υπερηφάνεια προς τον Ήλιο. Μαζί με μία υπόσχεση επιστροφής. Μαζί με τον όρκο να λάμψει ξανά το φως πάνω από το νησί. Μείτε ο χρόνος, μείτε ο θάνατος μπορεί να τους αποτρέψει...

ΕΧΕΤΛΑΙΟΣ

White Pride Rockers

«Το καλό πράγμα αργεί να γίνει» λέει μια παροιμία. Έτσι και οι **WHITE PRIDE ROCKERS** ύστερα από καθυστέρηση ενός μήνα περίπου, κυκλοφόρησαν (επιτέλους) την πρώτη τους επίσημη δουλειά, μέσω της νεοσύστατης **Black Sun Rising records**, με τίτλο «**Αντεπίθεση**». Μετά από προσεκτική ακρόαση των 11 συνολικά κομματιών, μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα ότι το «**Αντεπίθεση**» αποτελεί μία ολοκληρωμένη, ώριμη και καλοδουλεμένη κυκλοφορία, πολύ διαφορετική από τα όσα μας έχει συνηθίσει μέχρι τώρα η ελληνική μουσική σκηνή. Για όλα τα υπόλοιπα, διαβάστε τι έχουν να μας πουν οι ίδιοι...

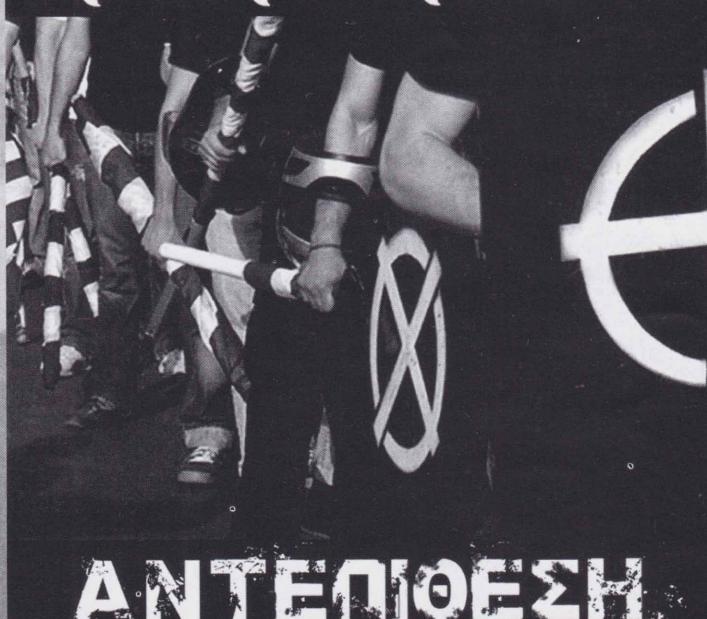
Θα ξεκινήσω γκρινιάζοντας. Το άλμπουμ ήταν προγραμματισμένο να κυκλοφορήσει κάπου στα τέλη Σεπτεμβρίου. Τι συνέβη και καθυστέρησε τόσο;

Κατ' αρχάς καλησπέρα κι ευχαριστούμε για την ευκαιρία που μας δίνετε να τα ξαναπούμε από το περιοδικό. Πραγματικά συνέβησαν πολλές αναποδιές με την κυκλοφορία του cd, που οφείλονται είτε στο ότι παρουσιάζονταν υποχρεώσεις και καταστάσεις που εκ των πραγμάτων μας έκαναν να καθυστερούμε γιατί οι προτεραιότητές μας ήταν άλλες, είτε λόγω της ασυνέπειας απόμων, με τα οποία συνεργαστήκαμε. Αυτό που έχει σημασία τώρα είναι ότι το έχουμε στα χέρια μας και αποτελεί μια μικρή δικαίωση για μας μετά από τόσο καιρό.

Ωραία! «Αντεπίθεση» λοιπόν. Τι σημαίνει ο τίτλος για σας και τι πιστεύετε ότι καταφέρατε με αυτή την κυκλοφορία;

Για τον καθένα ο τίτλος αυτός μπορεί να έχει διαφορετική ερμηνεία. Το μόνο σίγουρο είναι ότι έχει να κάνει με τις πολιτικές μας απόψεις και τον τρόπο που ερμηνεύουμε την

White Pride Rockers

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

σημερινή πραγματικότητα. Είμαστε πολιτικοί ακτιβιστές και ενεργά μέλη του Λαϊκού Συνδέσμου και αυτή είναι η ταυτότητα μας ως προσωπικότητες. Το ότι τυχαίνει να έρουμε να παίζουμε κάποια όργανα ή να τραγουδάμε δεν μας κάνει «καλλιτέχνες», ούτε βέβαια θέτει τον σκοπό μας σε δεύτερη μοίρα. Οπότε με την «**Αντεπίθεση**» θέλουμε να τονίσουμε τον δυναμισμό, την ενεργητικότητα και τη συμμετοχή της ζωντανής Ελληνικής νεολαίας που έρχεται σε αντίθεση με την απάθεια, τη μιζέρια, τον ωχαδερφισμό και τον ατομικισμό όλου του υπόλοιπου όχλου. Η «**Αντεπίθεση**» είναι ένα κάλεσμα σε όλους για μια επανάσταση ατομική, πρωτίστως, που θα αποτινάξει τον εγωιστικό τρόπο ζωής. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, επιλέξαμε συνειδητά να γράψουμε όλα τα τραγούδια μας, πλην ενός, στα Ελληνικά, ώστε να υπάρχει πιο άμεση επικοινωνία.

Τώρα που κυκλοφόρησε το cd, ποια είναι τα σχέδιά σας για το μέλλον;

Για αρχή προέχει η προώθηση του cd στην Ελλάδα και το εξωτερικό και αυτό ίσως δημιουργήσει μικροπροβλήματα σε μας και την εταιρία που ανέλαβε την διανομή και προώθηση. Η λογοκρισία που έχει επιβληθεί στα περισσότερα ευρωπαϊκά κράτη σε ότι έχει να κάνει με την εθνικιστική μουσική είναι πέρα από κάθε λογική, ειδικά στη Γερμανία, οπότε είναι σχεδόν αναμενόμενα τα προβλήματα στη διανομή του cd μας εκεί λόγω του εξώφυλλου. Πέρα απ' αυτό, μας έχουν προτείνει -κι αυτό μας τιμάει- να συμμετέχουμε στο δεύτερο μέρος της συλλογής «**Rok για την Πατρίδα**», αλλά μη μας ρωτήσετε λεπτομέρειες γι' αυτό, με τις ημερομηνίες δε τα πάμε και πολύ καλά. Οπότε αρκεί να πούμε ότι αργά ή γρήγορα θα πρέπει να ξαναμπούμε στο στούντιο για να γράψουμε καινούριο υλικό.

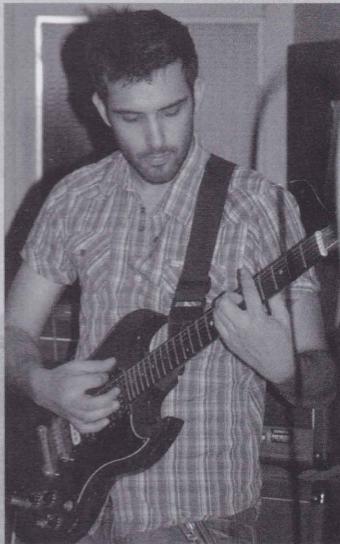
Συναυλιακά δηλαδή δεν υπάρχει τίποτα στον ορίζοντα;

Υπάρχει και μάλιστα κάτι πολύ δυνατό. Στις 12 Δεκεμβρίου έχουμε κανονίσει να παίξουμε ζωντανά στη Θεσσαλονίκη με τους Ιταλούς **Hate For Breakfast**. Περιμένουμε όλους τους συναγωνιστές να στηρίξουν αυτή την προσπάθεια, γιατί είναι κάτι το πρωτόγνωρο για τα δεδομένα της σκηνής μας. Επίσης οι **HATE FOR BREAKFAST** μετά από την συναυλία τους στη Θεσσαλονίκη, θα παίξουν ακόμα μια φορά στο εξωτερικό και θα διακόψουν κάθε δραστηριότητα σαν συγκρότημα. Από 'κει και πέρα βλέπουμε τι άλλο θα γίνει, αλλά σίγουρα θα είναι κάτι εξίσου συναρπαστικό.

Παράξενο πράγμα να έχετε στο ενεργητικό σας μόλις μία κυκλοφορία κι αυτή από τρία χρόνια περίπου από τότε που ιδρυθήκατε, ενώ έχετε παίξει ζωντανά τουλάχιστον 5 με 6 φορές. Πώς το καταφέρατε;

Κατ' αρχάς, να αναφέρουμε εδώ ότι όντως έχουμε παίξει αρκετές φορές σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Λαμία και Καστοριά και η κάθε συναυλία ήταν ξεχωριστή. Για να γίνουν όμως αυτές οι συναυλίες, εργάστηκαν κάποιοι συναγωνιστές, από την ομάδα περιφρούρησης μέχρι το στήσιμο του χώρου, των ηχητικών κτλ. Συναγωνιστές οι οποίοι ίσως δεν ακούν καν το είδος της μουσικής που παίζουμε σε προσωπικό επίπεδο, αλλά συνεισφέρουν διότι πάντα προσπαθούμε μέσα από τη μουσική και τις συναυλίες να περάσουμε το μήνυμα. Δεν είμαστε και ούτε θέλουμε δίπλα μας stars, φοιτητάκους που κάνουν το κέφι τους για να το παίζουν ατίθασα νιάτα, ούτε άτομα με ψυχωτικά σύνδρομα αυτοεπιβεβαίωσης.

Είμαστε δεμένοι με όλους τους συναγωνιστές και αυτό το δέσιμο προκύπτει από τον κοινό καθημερινό αγώνα. Οπότε, παρά το ότι ποτέ δεν είχαμε κυκλοφορήσει κάτι σαν μπάντα, πληγ 2 τραγουδιών που ηχογραφήθηκαν ζωντανά για τις ανάγκες της συλλογής «Rock για την Πατρίδα», όλοι στα lives περνούσαν καλά και ξέρανε τους στίχους απ' έξω. Αυτό μας λέει ότι κάτι κάναμε σωστά και θα θέλαμε να τεθούν οι σωστές βάσεις για τη δημιουργία ενός κύκλου ατόμων που θα ασχολούνται με τα μουσικά χωρίς να παραμελούν τις υποχρεώσεις τους προς το Κίνημα, γιατί οι ισορροπίες είναι πολύ λεπτές και εύκολα μπορεί να χάσει τη μπάλα κάποιος...

Ένα μήνυμα προς φίλους και εχθρούς;

Είμαστε Εθνικιστές πάνω απ' όλα και αυτό για εμάς αποτελεί τίτλο τιμής, αυτό μας ενώνει και αυτό καθορίζει την ύπαρξή μας ως μπάντα. Δεν χωριζόμαστε σε σκινάδες, μεταλλάδες, γαύρους, βάζελους ή οτιδήποτε άλλο. Αυτό που έχουμε να πούμε στους εχθρούς είναι "περαστικά τους" και στους φίλους να είναι έτοιμοι για έναν καθολικό ΑΓΩΝΑ!

Έχετε σελίδα στο internet;

Οχι! Ωστόσο αν κάποιος θέλει να επικοινωνήσει μαζί μας μπορεί να το κάνει μέσω της Black Sun Rising ή στο δικό μας e-mail. Οι διευθύνσεις είναι bsr_records@yahoo.gr και w_p_rockers@hotmail.com αντίστοιχα.

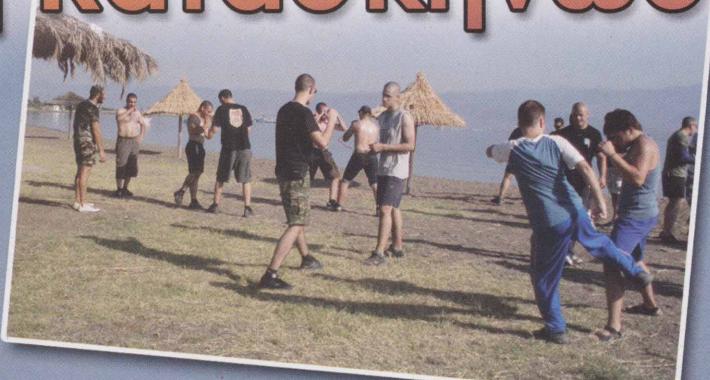
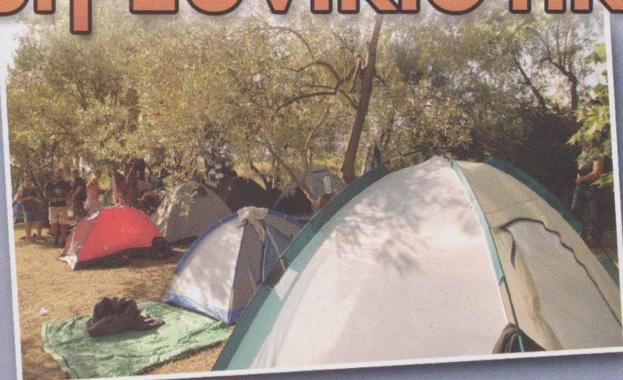

Κάτι για το τέλος;

Πληροφοριακά, το cd κοστίζει 10 ευρώ και μπορείτε να το προμηθευτείτε από το βιβλιοπωλείο «Νέα Σπάρτη», ή απευθείας από εμάς, απλά στέλνοντας ένα e-mail. Θα θέλαμε να τονίσουμε ιδιαίτερως ότι τα όπια έσοδα, θα διατεθούν για νέες κυκλοφορίες, διοργάνωση συναυλιών κτλ, καθώς ο σκοπός είναι η διάδοση της Ιδέας, μέσω και της μουσικής.

8η ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΗ Κατασκήνωση

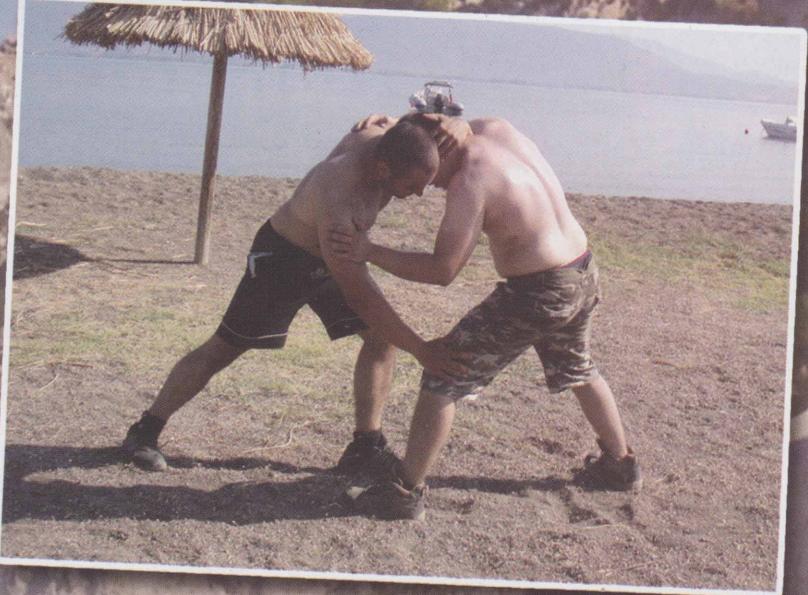
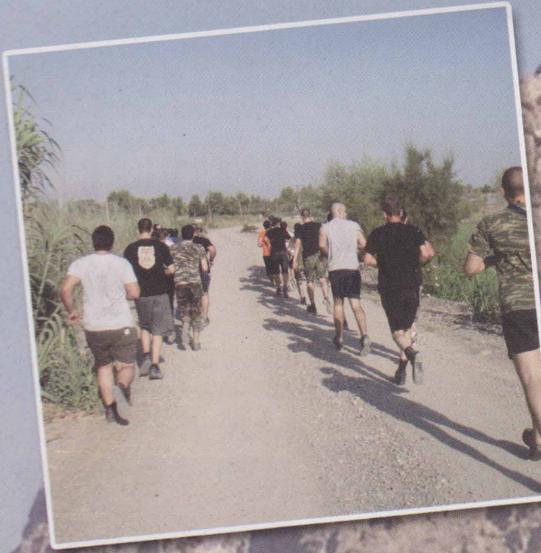

Το καλοκαίρι που μας πέρασε, μετά την επιτυχία στις Ευρωεκλογές, ο Λαϊκός Σύνδεσμος ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ, διοργάνωσε την 8η Εθνικιστική Κατασκήνωση. Όπως σας είχαμε υποσχεδεί, σ' αυτό το τεύχος υπάρχει σχετικό αφιέρωμα. Εκτός από τη συντακτική ομάδα όμως, όλοι οι Συναγωνιστές, οφείλουν να ευχαριστήσουν άπλυτους και *indymedia* για τη σχετική ενημέρωση, τον τόπο συνάντησής μας κλπ. Η συμβολή τους στην πραγματοποίηση καθώς και στην επιτυχημένη ολοκλήρωση της κατασκήνωσής μας ήταν τεράστια... Μακριά από τις μίζερες τσιμεντουπόλεις, τα φρούρια των αστών με το θολό και πνιγερό νέφος τους, ζήσαμε ένα πλήρες εθνικιστικό τριήμερο. Σε μία από τις πιο όμορφες γωνιές της Πατρίδας μας.

Η άθληση στη Φύση απέχει πολύ από τη συνηθισμένη σωματική καταπόνηση στο γυμναστήριο. Είναι κατά κύριο λόγο δοκιμασία του Πνεύματος. Το τρέξιμο ήταν πέραν των καθορισμένων ορίων αφού οι υψηλές θερμοκρασίες του καλοκαιριού, πολλαπλασιάζουν τον ήδη υψηλό λόγω του ανώμαλου δρόμου (άλλοτε βραχώδους, άλλοτε αμμώδους εδάφους) συντελεστή δυσκολίας. Μες στην ξέρα του καλοκαιριού, η ίδια η Φύση έδειχνε να ταράζεται ευχάριστα από το κατακτητικό μας βήμα.

Το πρόγραμμα ήταν πλούσιο και έληξε ανορθόδοξα, με ανορθόδοξη επίσης εκπαίδευση σε τακτικές αυτοάμυνας. Η εκπαίδευση ήταν σε πρακτικό επίπεδο πολύ πέρα από τα τετριμένα και καθιερωμένα που μπορεί κάποιος να γνωρίσει σε μία συνηθισμένη σχολή πολεμικών τεχνών.

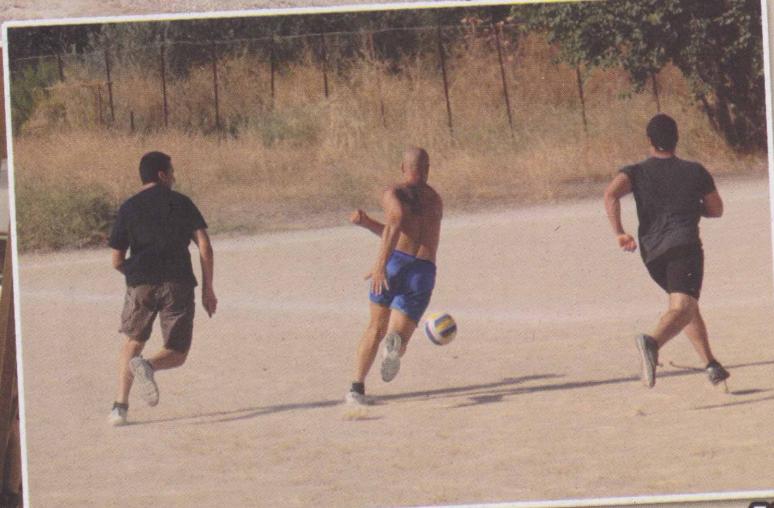

Ακολούθησε θαλασσία εκπαίδευση και φυσικά, ο καθιερωμένος Αγώνας Δύναμης και Τεχνικής, η διελκυνστίδα στην άμμο. Συναγωνιστές από τη Βόρεια Ελλάδα: Θράκη, Μακεδονία, Ήπειρο (Βόρεια Και Νότια), αντιμέτωποι με Συναγωνιστές από το Νότο. Πρωταθλητές τελικά οι Νότιοι, που μπορεί να υστερούσαν σε σωματικό όγκο και δύναμη, υπερείχαν όμως σε τακτική και συντονισμό.

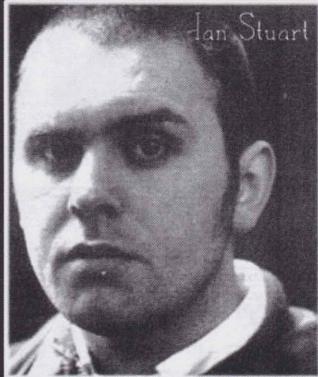
Αργότερα το απόγευμα, μετά από ένα λιτό γεύμα και λίγη ξεκούραση, έφθανε η ώρα για το μεγάλο αθλητικό γεγονός. Ποδοσφαιρικό πρωτάθλημα Τοπικών Οργανώσεων 2009. Σε ξερό γήπεδο και με 40 βαθμούς υπό σκιάν, δόθηκαν ομηρικές μάχες στην κυριολεξία έπεσαν κορμιά- αλλά η ομάδα των δυτικών προαστίων υπέκυψε τελικά στο πάθος και το ταλέντο της Τ.Ο. Αδηνών, που εκτός των άλλων διέθετε και ένα πολύ μεγάλο όπλο: τη σφυρίχτρα...

Πρώτος και κύριος στόχος της ετήσιας εθνικιστικής κατασκήνωσης, είναι η σύσφιξη των δεσμών, μεταξύ φίλων και Συναγωνιστών. Το μεσημέρι κατά τη διάρκεια του γεύματος, γίνονταν συζητήσεις για την πορεία του Κινήματος. Το βράδυ του Σαββάτου, παρουσία του Αρχηγού, πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη οργανωτική συνδιάσκεψη του Μετώπου Νεολαίας. Ακούστηκαν νέες ιδέες και προτάσεις, τέθηκαν νέοι στόχοι. Αυτό που μένει πάνω απ' όλα όμως είναι η Ενότητα. Η δύναμη που μας κρατά τόσα χρόνια όρθιους, απέναντι σε ένα Σύστημα εχθρικό και προδοτικό...

Η ζωή και ο θάνατος του Ian Stuart Donaldson

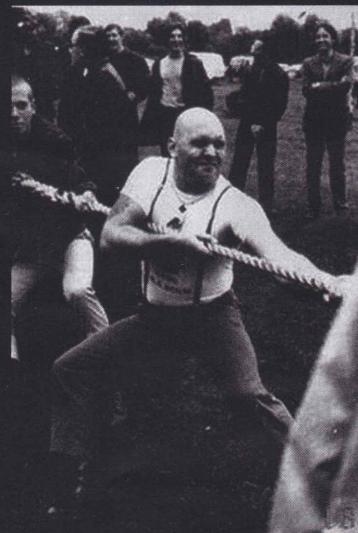
«Η μεγαλοσύνη του αγώνα μας είναι σχεδόν ακατανόητη. Μερικές φορές η κρατική καταπίεση, η κομμουνιστική αντίδραση και οι προδότες στις γραμμές μας, μας κάνουν να θέλουμε να εγκαταλείψουμε, αλλά με κάθε θυσία πρέπει να συνεχίσουμε την μάχη μας. Ο αγώνας μας αρχίζει στην Ευρώπη και εξαπλώνεται σε όλον τον Λευκό κόσμο. Υπάρχουν ορισμένες στιγμές

στην ζωή μας που μας κάνουν να αντιλαμβανόμαστε την τρομερή σπουδαιότητα της πρόσπαθειάς μας. Έχω περπατήσει στους δρόμους του Αντβέρπη αργά το απόγευμα, καθώς οι Εθνικιστές μαζεύονται στα μπαρ. Η πανέμορφη αρχιτεκτονική στην Φλαμανδική πόλη εκφράζει την ευρωπαϊκή ιδιοφυΐα – το απόγευμα στο Ρόττερνταμ, καθώς τα φώτα αυτής της σπουδαίας Ολλανδικής πόλης λάμπουν, καθώς μας υποδέχονται οι συναγωνιστές μας – ένα απόγευμα στην παγωμένη Στοκχόλμη, έπειτα ένα ταξίδι με το τραίνο στο Γκέτενμποργκ, καθώς η ομορφιά της Σουηδίας και της Σκανδιναβίας μας υπνωτίζει. Σκέφτομαι την Γερμανία, την Γαλλία την Ιταλία, την Ελλάδα και όλα τα άλλα σπουδαία Εθνη της Ευρώπης. Έπειτα σκέφτομαι τα αδέρφια μας στις ΗΠΑ, την Αυστραλία και πιο πέρα. Οι Λευκοί άνδρες δημιούργησαν αυτά τα Έθνη και αν οι Λευκοί δεν ξεσηκωθούν και δεν πολεμήσουν τους εχθρούς τους τότε όλος ο κόσμος μας θα σωριαστεί σε ερείπια. Εάν αυτό συμβεί, όταν εμείς θα έχουμε φύγει, κάποια μέρα και σε κάποιο μέρος, τα φαντάσματα των πολεμιστών που πολέμησαν θα σηκωθούν από τους τάφους τους και θα κατηγορήσουν τους προδότες που δεν πολέμησαν. Αυτή θα είναι η ημέρα της κρίσεως. Πρέπει όλοι να συνεισφέρουμε και τα τραγούδια μας είναι ένα μικρό τμήμα αυτού που ελπίζω να προσφέρω στην Λευκή Φυλή. Όπως πάντα, στέλνω τους χαιρετισμούς μου σε όλους τους Λευκούς συναγωνιστές σε όλον τον κόσμο. Ζήτω η Νίκη!»

-Ian Stuart - Skrewdriver, Δεκέμβριος 1988-

Ήταν Πέμπτη, 23 Σεπτεμβρίου 1993. Το απόγευμα εκείνης της τραγικής ημέρας, το αυτοκίνητο που μετέφερε τον Ian Stuart καθώς και τέσσερις ακόμη συναγωνιστές του, είχε μία «περιέργη» σχάση ελαστικού, που οδήγησε σε άμεση απώλεια ελέγχου του οχήματος. Σαν αποτέλεσμα, ο οδηγός έσπασε το χέρι του, ο “cat” (αρχηγός της ομάδας περιφρούρησης των Skrewdriver) είχε ελαφρά τραύματα, ο αδερφός του σοβαρό τραύμα στον αυχένα, ο “Boo” ο skinhead από το Νότιγχαμ (που ήταν και ντράμερ στο συγκρότημα) σκοτώθηκε ακαριαία, ενώ ο Ian δεν ανέκτησε τις αισθήσεις του και πέθανε στις 11 το πρωί της επόμενης μέρας, την Παρασκευή 24 Σεπτεμβρίου 1993.

Η είδηση του τραγικού θανάτου του Ian Stuart διαδόθηκε αστραπαία και έγινε κύριο θέμα σε αρκετές βρετανικές εφημερίδες και κανάλια, καθώς ο Ian είχε ανακηρυχθεί από τους εβραίους της Μεγάλης Βρετανίας ως «ο πιο επικίνδυνος αντισημίτης», ενώ την είδηση ανέφερε και το MTV. Ο Ian Stuart Donaldson αποτελεί αναμφισβήτητα την πιο σημαντική προσωπικότητα που ανέδειξε ποτέ το White Power μουσικό κίνημα, όχι μόνο γιατί υπήρξε ο πρώτος συνεδριτοποιημένος φυλετικός ροκ τραγουδιστής, που διακήρυξε με την μουσική και τους στίχους του τις Αιώνιες Αξίες του Αίματος και της Τιμής, αλλά κυρίως γιατί φρόντισε να σπείρει παντού τον σπόρο του Φυλετισμού με τα τραγούδια του, με αποτέλεσμα το Εθνικιστικό ροκ σήμερα να συμβάλλει αποφασιστικά στην διάδοση των Ιδεών μας σε όλο τον Λευκό κόσμο. Η μουσική των Skrewdriver (κυρίως), καθώς και των άλλων μουσικών σχημάτων, τα οποία δημιούργησε (Klansmen, White Diamond, Rough Justice) ο Ian Stuart, αποτέλεσε το έναυσμα για το φυλετικό ξύπνημα χιλιάδων λευκών νέων. Αν και, κατά την προσωπική μου γνώμη, οι Skrewdriver μουσικά δεν ήταν το κορυφαίο εθνικιστικό συγκρότημα, εν τούτοις ήταν αναμφισβήτητα το πιο σημαντικό από πλευράς μεγέθους και σημασίας, καθώς με την τεράστια επιρροή του δημιούργησε εκατοντάδες νέες μπάντες, που θέλησαν να τραγουδήσουν για το Έθνος και τη Φυλή και, πολύ περισσότερο, προέτρεψε την μέχρι τότε απολίτικη νεολαία να αφυπνισθεί και να παλέψει οργανωμένα για την σωτηρία του Λευκού Ανθρώπου.

Κυμαινόμενος ανάμεσα σε διάφορες ηχητικές φόρμες (οι!, Rock'n'Roll, hard rock, μπαλάντες), αλλά σε συγκροτημένο ιδεολογικό πλαίσιο, εκτός του μουσικού τομέα, έδωσε και ξεκάθαρα πολιτικό αγώνα. Αρχικά ενταγμένος στο National Front (NF), έγινε οργανωτής της νεολαίας του κόμματος στο Blackpool. Οταν το NF απέκτησε μια αντιεθνικοσοσιαλιστική και αντιφυλετική δομή στον λόγο του, ο Ian αποχώρησε αλλά «δεν έκαστε στο σπίτι του».

Η ίδρυση του μουσικού ιδεολογικού Κινήματος BLOOD AND HONOR ήταν μια πολύ σημαντική πράξη, που γρήγορα απέκ-

[Δημοσιεύματα για την επεισοδιακή συναυλία των Skrewdriver στο Waterloo το 1992]

τησέ πανευρωπαϊκό και αργότερα παγκόσμιο χαρακτήρα, ενώνοντας χιλιάδες Λευκούς Νέους και Νέες διαφορετικών εθνικοτήτων σ' έναν αγώνα «ενάντια στο κόκκινο μέτωπο και την αστική αντίδραση», όπως έγραφε το χαρακτηριστικό σύνθημα στο ομώνυμο περιοδικό που εξέδιδε το Κίνημα. Ο Ian Stuart «έφυγε» πριν από 16 χρόνια, όμως το πνεύμα, η προσωπικότητα και κυρίως το έργο του παραμένουν δίπλα μας, ζωντανά και ελπιδοφόρα, στον αγώνα για την Ευρώπη των Εθνών. Εκεί ψηλά στη Βαλχάλα, όπου η ψυχή του αναπαύεται,

σίγουρα θα είναι ικανοποιημένος για την συνεχή άνοδο και ενδυνάμωση του Φυλετικού Κινήματος και το μόνο γεγονός για το οποίο θα θλίβεται είναι που διάφορα παράσιτα και καιροσκόποι προσπάθησαν μετά τον θάνατό του να κατηλευτούν τόσο αυτόν, όσο και το έργο του για κερδοσκοπικούς σκοπούς και για να συντηρήσουν τα στενά ατομικά συμφέροντά τους...

Μακριά από παρείσακτους και θλιβερούς ουραγούς, ο ίδιος ο Ian Stuart αποτέλεσε το πιο ζωντανό παράδειγμα συνειδητοποιημένου Εθνικοσοσιαλιστή Skinhead. Ήταν αυτός που ταύτισε το skinhead κίνημα με τον πιο μαχητικό στρατό των Εθνικολαϊκών Δυνάμεων στους δρόμους. Τόσο οι πράξεις του, όσο και η μνήμη του, θα παραμείνουν αιώνιες και θα μας συντροφεύουν στον αγώνα για μια Νέα Αυγή, την ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ της ανθρωπότητας.

**11 Αυγούστου 1957 – 24 Σεπτεμβρίου 1993,
IAN STUART DONALDSON, ΑΘΑΝΑΤΟΣ!**
ΖΗΤΩ Η ΝΙΚΗ!

Γιώργος Μάστορας

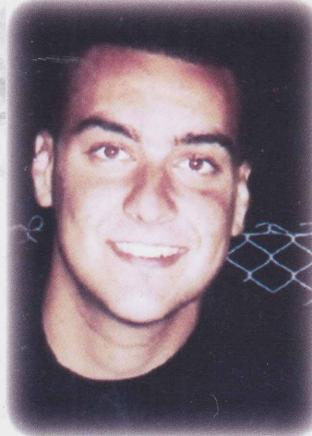
HAIL THE NEW DAWN (ΧΑΙΡΕΤΗΣΤΕ ΤΗ ΝΕΑ ΑΥΓΗ)

«Σύντροφοι, οι φωνές των νεκρών ταγμάτων, εκείνων που έπεσαν ώστε να μπορέσει η Ευρώπη να γίνει μεγάλη, ενώνονται στο τραγούδι μας, γιατί στο πνεύμα ακόμα βαδίζουν μαζί μας και μας παροτρύνουν να αποκτήσουμε το Εθνικό κράτος. Οι δρόμοι είναι ήσυχοι, η τελική μάχη έληξε. Λάμποντας από τον αγώνα περήφανα, χαιρετάμε την Αυγή. Κοιτάχτε πάνω από τους δρόμους, το σύμβολο του Λευκού Ανθρώπου. Λάβαρα υδριάμβου μιας ξαναγεννημένης φυλής. ΧΑΙΡΕΤΗΣΤΕ ΤΗ ΝΕΑ ΑΥΓΗ! Άνθρωποι που εμπιστευθήκαμε μας εγκατέλειψαν, άνδρες της χώρας αυτής φυλακίστηκαν, γιατί αγωνίστηκαν για τη γη μας. Θα πολεμάμε παντοτινά, μέχρι το τέλος, μέχρι να ελευθερωθούμε. Ποτέ δεν θα υποκύψουμε. ΧΑΙΡΕΤΗΣΤΕ ΤΗ ΝΕΑ ΑΥΓΗ!»

XTREME news and views

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Κάτι στιγμές σαν κι αυτή τα συναισθήματα είναι δύσκολο να εκφραστούν. Στον Αποστόλη, που περιφρονούσε τους εχθρούς, που ποτέ δεν δειλιασε, έχοντας την Πατρίδα σαν το υψηλότερο ιδανικό, το μόνο που μπορούμε να υποσχεθούμε είναι ότι θα έρθει η στιγμή που θα βρίσκεται στο πλάι μας, μαζί με τα αιώνια αδέρφια μας, στην τελευταία μάχη που θα δώσουμε για την τελική Νίκη!

*Swear the creed of unity, by the circle of blood
We are one, we know not fear
Born to fight not run!*

Τα απόρρητα... Ίμια

Το πολυσυζητημένο βιβλίο των «αμερικανοτραφών» Αθανασίου και Ελις με τίτλο «Τα απόρρητα τηλεγραφήματα των Αμερικανών», επρόκειτο να εκδοθεί τον περασμένο Μάιο. Λόγω των εκλογών όμως κυκλοφόρησε Οκτώβριο, για να μην επηρεαστούν οι πολιτικές εξελίξεις από το...κύμα των αποκαλύψεων. Τα στοιχεία έχουν σε γενικές γραμμές ενδιαφέρον, παρ' ότι δε μας λένε κάτι καινούριο, ή μάλλον μας λένε αυτά ακριβώς τα οποία φωνάζουμε εδώ και χρόνια. Το αμερικανικό σύστημα Freedom of Information Act, έχει δώσει τη δυνατότητα στους συγγραφείς να δημοσιεύσουν ένα μεγάλο αριθμό αποχαρακτηρισμένων εγγράφων του Λευκού Οίκου και του State Department, που περιγράφουν γενικά τις εκτιμήσεις και τις διαθέσεις των Αμερικανών για τα γεγονότα.

Το βασικό συμπέρασμα της υπόθεσης είναι ότι το όλο σκηνικό στήθηκε εξαρχής με σκοπό να κερδίσει η Τουρκία μία αναίμα-

κτη νίκη. Η ελληνική πλευρά παρουσιάζεται 100% ταυτισμένη με τη γραμμή της πέραν του Ατλαντικού δυνάμεως και η πιθανότητα πολεμικής εμπλοκής εκείνες τις κρίσιμες ώρες ήταν μάλλον ανύπαρκτη, παρ' όλο που ελληνικός και τουρκικός στόλος βρίσκονταν αντιμέτωποι σε ένα στενό πέρασμα του νοτιοανατολικού Αιγαίου. Η χαμερπής στάση της τότε πολιτικής γηγεσίας μας και οι παλινωδίες των ανωτάτων κλιμακίων του επιτελείου αμύνης, έρχονται σε απόλυτη αντίθεση με την ετοιμότητα και το θάρρος των απλών στρατιωτών και των στελεχών που επάνδρωναν τις κρίσιμες μονάδες, κυρίως όμως αποτελούν ύβρη απέναντι στους τρεις Αξιωματικούς που θυσιάστηκαν τα ξημερώματα της 31ης Ιανουαρίου του '96.

Προσωπική μου άποψη είναι πως το εν λόγω σύγγραμμα κυκλοφόρησε αυτή την περίοδο για να προετοιμάσει τη συνείδηση του λαού για νέες, ακόμη μεγαλύτερες προδοσίες.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
ΕΛΛΙΣ
ΜΙΧΑΗΛ
ΙΓΝΑΤΙΟΥ

IMIA

ΤΑ ΑΠΟΡΡΗΤΑ
ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ
ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ

ΟΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ ΚΛΙΝΤΟΝ, ΚΡΙΣΤΟΦΕΡ, ΧΟΛΜΠΡΟΥΚ,
ΜΕ ΣΜΗΤΙΤ, ΠΑΓΚΑΛΟ, ΑΡΣΕΝΗ, ΝΤΕΜΙΡΕΑ, ΤΖΙΛΕΡ
ΚΑΙ ΚΑΡΑΝΤΑΓ: ΠΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Εκδοτικός Οίκος
Α. Α. ΛΙΒΑΝΗ

Μακεδονικό... CSI

Το σενάριο του τελευταίου επεισοδίου της γνωστής σειράς CSI, που μεταδίδεται σε 74 χώρες, έκρυβε μια ευχάριστη έκπληξη. Γράφτηκε από την ελληνικής καταγωγής πρωταγωνίστρια Μελίνα Κανακαρίδη και είναι γεμάτο αναφορές στην Ελλάδα και την Μακεδονία. Το όλο σκηνικό αφορά την αναζήτηση του τάφου του Μεγάλου Αλεξάνδρου –με κάποια στοιχεία φοιλκλόρ αμερικανιάς δυστυχώς– και η πλοκή διαδραματίζεται στην Αθήνα, την Θεσσαλονίκη και τη Νάουσα, από όπου έλκει την καταγωγή της η σεναριογράφος (πρόσφυγας τρίτης γενιάς από τον Πόντο). Το θετικό της υπόθεσης είναι ότι οι σκοπιανοί ήδη κατακλύζουν το διαδίκτυο με μηνύματα εναντίον της σειράς. Όλα αυτά φυσικά εκτός Ελλάδος, με τον Ελληνισμό της διασποράς να δείχνει με όποιον τρόπο μπορεί την αφοσίωσή του στη μητέρα Πατρίδα. Εντός των τειχών οι διάφοροι λάκηδες απέχουν από τέτοιου είδους... εθνικιστικούς παροξυσμούς.

Κράτος - TV - αναρχικοί: όλοι οι ανθέλληνες δουλεύουνε μαζί!

Παρασκευή 9 Οκτωβρίου και ο νεοδιορισμένος υπουργός Προστασίας του Πολίτη, κάνει τις ακόλουθες ανεκδιγήτες δηλώσεις. Αρχικά λέει περιχαρής πως έχει φίλους αναρχικούς και πως όταν συνομιλεί μαζί τους... συμφωνούν(!). Έπειτα, γεμάτος θράσος δηλώνει πως προτίθεται να αποτάξει με προσωπική διαταγή, όποιον αστυνομικό έχει φιλικές (!) σχέσεις με μέλη της Χρυσής Αυγής και ότι στο παρελθόν έχει ζητήσει να τεθεί αυτή εκτός νόμου, αγνοώντας επιδεικτικά το γεγονός ότι μόλις 5 ημέρες νωρίτερα, υπήρχαν ψηφοδέλτια του κόμματός του, μαζί με αυτά της Χρυσής Αυγής στις εκλογικές κάλπες.

Για τους 20 χιλιάδες Ελληνες που στήριξαν για δεύτερη φορά μέσα σε λίγους μήνες το Λαϊκό Σύνδεσμο, ούτε λόγος. Βλέπετε, η ιδιότητα του εθνικιστή στην Ελλάδα, παύει αυτή του πολίτη. Φυσικά όλα αυτά είναι αντισυνταγματικά και πέρα από κάθε κώδικα δεοντολογίας, αλλά αυτό είναι μάλλον τιμητικό για εμάς και τον Αγώνα μας. Το πιο τραγελαφικό, για να δείτε όλοι τη διαφάνεια που διέπει το σύστημά τους, είναι πως μετά το πέρας μερικών ωρών και την καταγγελία του γεγονότος από τη

Χρυσή Αυγή, οι δηλώσεις ως διά μαγείας άλλαξαν και οι «φιλικές σχέσεις» έγιναν «συνεργασία ενώρα υπηρεσίας». Εκδηλη λοιπόν η... αντικειμενικότητα των ΜΜΕ, που ουσιαστικά συγκάλυψαν την παρασπονδία του υπουργού, ακόμα και των πιο «αποκαλυπτικών» εξ αυτών, όπως το zougla.gr του Μάκη Τριανταφυλλόπουλου.

Φυσικά, αποτελεί τιμή για εμάς τους Χρυσαυγίτες, να μας θεωρεί ο μοναδικός εν Ελλάδι πολιτικός που έχει βραβευθεί από το FBI και ταυτόχρονα κάνει παρέα με αναρχικούς, ως τη μόνη ουσιαστική απειλή για το καθεστώς του.

Ο άνθρωπος της Μουζουρίας

Γνωστή η συνταγή και απόλυτα πετυχημένη. Παίρνουμε ένα ανδρείκελο με όσο το δυνατόν πιο γελοία εμφάνιση, κατά προτίμηση βουτηγμένο στην κόκα, τον βαφτίζουμε «καλλιτέχνη» και του δίνουμε βήμα να παπαρολογεί ακατάπαυστα. Φροντίζουμε φυσικά το εν λόγω άτομο να έχει τη σφραγίδα της εγχώριας βιομηχανίας θολοκουλτούρας έτσι ώστε η κάθε μαλακία που αραδιάζει να φαίνεται έξυπνη και πνευματώδης – και η κάθε χοντρή μαλακία ... καυστική. Έλα όμως που σε μερικές περιπτώσεις οι ιθύνοντες πρέπει να εφαρμόσουν και στα δικά τους τέκνα την τόσο προσφίλη σε αυτούς τακτική της λογοκρισίας καθώς σε περίπτωση που παραλείψουν κάτι τέτοιο τα αποτελέσματα είναι απρόβλεπτα. Διότι αγαπητέ κ. Θεοδωράκη είπαμε ο νεοέλληνας μπορεί να είναι ο απόλυτος μάλαξ, αλλά δόξα τω Θεώ υπάρχουν μερικά πράγματα που ακόμα δεν μπορεί να τα δεχτεί τόσο εύκολα. Ας μην δραματοποιούμε και μεγαλοποιούμε τα γεγονότα, ο Μουζουράκης δεν είναι το υπ' αριθμόν ένα επικίνδυνο αναρχικόν και αντεθνικόν στοιχείο. Απλά μέσα στη μαστούρα του έκανε αυτό που του υπέδειξαν να κάνει (δείχνοντας ίσως λίγο παραπάνω ζήλο) και φυσικά πήρε αυτό που του άξιζε. Αγανακτισμένοι πολίτες απάντησαν στην πρόκληση και τον έκαναν σαλάμι...

Η Πράσινη Πτέρυγα στο διαδύκτιο

Gay Parade στη Σερβία;;; ΜΕ ΤΙΠΟΤΑ!

Δεύτερη αποτυχημένη απόπειρα διοργάνωσης παρέλασης «υπερηφάνειας» (ποιος την έχασε για να τη βρουν αυτοί;) από τους εναπομείναντες κίναιδους στο Βελιγράδι. Για πρώτη φορά, το καλοκαίρι του 2001, η ομοφυλοφιλική κοινότητα του Βελιγραδίου, μαζί με λιγοστούς αναρχοαριστεριστές επιχείρησαν να διοργανώσουν gay parade. Οι Σέρβοι πατριώτες αντέδρασαν άμεσα και έτσι ένα πλήθος από οργανωμένους οπαδούς ομάδων, εθνικιστές αλλά και... παπάδες, έστειλε στο νοσοκομείο πολλούς ανώμαλους αλλά και τους μπάτσους που προσπάθησαν να επέμβουν, οπλισμένοι και με το δάχτυλο στη σκανδάλη πολλές φορές. 8 χρόνια μετά και αφού τα τραύματα είχαν επουλωθεί κακήν κακώς, με αρκετά τσιρότα, ράμματα και πλαστικές εγχειρήσεις, οι κίναιδοι σκέφτηκαν πως η Σερβία έχει «εκσυγχρονιστεί» και «εκδημοκρατιστεί». Έτσι αποφάσισαν εκ νέου να διοργανώσουν πορεία, τέλη Αυγούστου αυτή τη φορά, μπας και καταφέρουν να την περάσουν στη ζούλα, εν μέσω καλοκαιρινής ραστώνης. Για άλλη μια φορά, λογάριασαν χωρίς τον ξενοδόχο.

Τουλάχιστον ένα μήνα πριν, το Βελιγράδι και οι γύρω πόλεις, είχαν γεμίσει με «ομοφοβικά» συνθήματα ενάντια στην παρέλαση, όπως «Θάνατος στους πούστηδες» και άλλα βαρύτερα. Το κλίμα είχε γίνει τόσο πολεμικό, που η σερβική αστυνομία δήλωσε πως αδυνατεί να εγγυηθεί την ασφάλεια των κίναιδων και απαγορεύθηκαν κάθε είδους συγκεντρώσεις εκείνη τη μέρα ώστε να αποφευχθούν τα αιματηρά επεισόδια, προς απογοήτευση όλων μας. Συνελήφθησαν παρ' όλα αυτά 35 πατριώτες που βγήκαν στους δρόμους να πανηγυρίσουν για την απόφαση ενώ οι αρχές εκ των υστέρων ανακάλυψαν κρυμμένες πέτρες και μπουκάλια, γύρω από την πρεσβεία της Σουηδίας, στην οποία σκόπευαν να επιτεθούν οι διαδηλωτές, διότι υποστήριζε με διάφορους τρόπους την τέλεση του gay parade.

Στην Ελλάδα δυστυχώς, ουσιαστικές αντιδράσεις ενάντια στην παρακμή, υπάρχουν μόνο από τη Χρυσή Αυγή, με τους κίναιδους να τρώνε το καλοκαίρι του 2008, αυγά και παραδοσιακά γιαουρτάκια μέσα τη μάπα και τους μπάτσους να προσπαθούν ανεπιτυχώς να εισβάλουν στη στοά, στην οποία βρίσκονται τα γραφεία του Λαϊκού Συνδέσμου.

Περαστικά τους...

Ισόβια σε Ισπανό Εθνικιστή

Στις 11 Νοεμβρίου 2007, ο νεαρός Εθνικιστής Josue Estebanez είχε σκοπό να συμμετάσχει σε εκδήλωση που διοργάνωνε η Democracia Nacional. Στο τρένο στο οποίο βρισκόταν, εισέβαλλε πολυπληθής ομάδα αντιφασιστών με απειλητικές διαθέσεις. Η συνέχεια λίγο πολύ θα ήταν αναμενομένη και ο Josue θα βρισκόταν το λιγότερο βαριά τραυματισμένος σε κάποιο νοσοκομείο της Μαδρίτης. Όμως ο Ισπανός Εθνικιστής προστάτευσε τη ζωή του, με αποτέλεσμα το θάνατο ενός εκ των δεκάδων αντιφασιστών που τον περικύκλωσαν.

Ο Josue Estebanez τελικά καταδικάστηκε πρωτόδικα σε ποινή 26 χρόνων από το δικαστήριο της Μαδρίτης, για το περιστατικό στο μετρό, το οποίο αποτελούσε αναμφίβολα περίπτωση αυτοάμυνας. Το δικαστήριο τον καταδίκασε σε 19 χρόνια για τον φόνο του Carlos Palomino και σε 7 χρόνια για απόπειρα φόνου άλλου απόμου που επίσης του είχε επιτεθεί. Δεν του αναγνωρίστηκε κανένα ελαφρυντικό, ενώ τονίστηκε ότι ο φόνος προήλθε από "ιδεολογικό μίσος". Η απόφαση βασίστηκε εκτός των άλλων στην... "νεοναζιστική εμφάνιση" του κατηγορουμένου, στο ότι φέρεται να φώναξε Sieg Heil και "κομμούνια θα σας σκοτώσω όλους" μετά το μαχαίρωμα του θύματος και στο ότι υπήρχαν εκδηλώσεις αλληλεγγύης υπέρ του από Εθνικιστικές οργανώσεις!

Η οικογένεια του Josue πρόκειται να ασκήσει έφεση.

Περισσότερα νέα στο:

<http://freedomforjosue.blogspot.com/>

Τάφος των αμερικανών το Αφγανιστάν

Μετά την εκλογή Ομπάμα ξεκίνησε η συνολική μεταφορά του βάρους των αμερικανικών στρατιωτικών υποθέσεων από το Ιράκ στο Αφγανιστάν. Η απόσυρση στρατευμάτων από το Ιράκ, την οποία είχε εξαγγείλει προεκλογικά ο Ομπάμα, ξεκίνησε, όχι όμως για να ελαττωθούν οι αμερικανοί στρατιώτες στην Μέση Ανατολή, αλλά για να ενισχυθεί το μέτωπο κατά των Ταλιμπάν.

Αναδρομή στο παρελθόν

Το 1994 ιδρύεται το θρησκευτικό-πολιτικό κίνημα των Ταλιμπάν στο Βόρειο Πακιστάν, από ενόπλους της φυλής των Παστούν (υπό την ηγεσία του Μουλά Ομάρ), που αποτελούν την μεγαλύτερη πληθυσμιακή ομάδα στο Αφγανιστάν και στο Βόρειο Πακιστάν. Από το 1994 εξαπλώνονται με ταχύτητα στο Αφγανιστάν νικώντας την συμμαχία των βορείων Τατζίκων και Ουζμπέκων που αποτελούν τις δύο επόμενες πληθυσμιακές ομάδες της χώρας (και συνεργάτες των αμερικανών στον πρόσφατο πόλεμο). Μέχρι το 2001 οι Ταλιμπάν είχαν επιβληθεί, αλλά τον Σεπτέμβριο πραγματοποιείται το χτύπημα στους δίδυμους πύργους από την Αλ Κάιντα. Οι αμερικανοί ξεκινούν τον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας» και εισβάλουν στο Αφγανιστάν. Οι Ταλιμπάν καταρρέουν αμέσως και οι αμερικανοί καταφέρνουν φαινομενικά να πετύχουν αυτό που δεν κατάφερε ποτέ κανείς σ' αυτή τη δυσπρόσιτη και ανώμαλη γεωλογικά χώρα.

Μετά την πτώση Ταλιμπάν, οι αμερικανοί, όπως κάνουν πάντα στις κατακτημένες χώρες, κατασκευάζουν μία «δημοκρατική» κυβέρνηση, που πράττει σύμφωνα με τις εντολές τους. Οι Ταλιμπάν ανασυντάσσονται και αντλώντας δυναμικό από τα 40 περίπου εκατομμύρια των Παστούν σε Αφγανιστάν και Πακιστάν ξεκινούν σκληρό ανταρτοπόλεμο. Βασικές τακτικές τους οι επιθέσεις αυτοκτονίας και οι ενέδρες. Ο αριθμός των συμμαχικών στρατευμάτων ανέρχεται ήδη στους 100.000 στρατιώτες. Οι αφγανικές στρατιωτικές και αστυνομικές δυνάμεις που εκπαιδεύονται από τους δυτικούς στρατιωτικούς αποτελούνται από 180.000 άνδρες. Αντιμέτωποι με όλους αυτούς, οι Ταλιμπάν παρατάσσουν περί τους 50.000 άνδρες. Ο πόλεμος όμως έχει ήδη μεταφερθεί και στο Πακιστάν, με τους 200.000 πακιστανούς κυβερνητικούς στρατιώτες της κυβέρνησης του Ισλαμαμπάντ να προσπαθούν να εξουδετερώσουν 30.000 Ταλιμπάν.

Η κατάσταση σήμερα

Στο Ιράκ, όπου οι μάχες μαίνονται μέσα στις πόλεις, ο νατοϊκός στρατός κατάφερε-αν και με μεγάλες απώλειες-να επιβληθεί. Στο Αφγανιστάν οι μάχες δίνονται στα βουνά, όπου βρίσκονται και πολλά χωριά. Οι αμερικανοί, μη μπορώντας να ελέγχουν μια τόσο μεγάλη και «άγρια» έκταση καταφεύγουν στη λύση

των αεροπορικών βομβαρδισμών με συνέπεια να σκοτώνονται πάρα πολλοί άμαχοι. Οι συγγενείς αυτών των ανθρώπων είναι οι πρώτοι εθελοντές στις τάξεις των Ταλιμπάν. Οι αμερικανοί προσπαθούν πλέον να αλλάξουν τακτική, προστατεύοντας τους αφγανούς αμάχους για να κερδίσουν την εμπιστοσύνη τους. Τελικός σκοπός είναι να εκπαιδευτούν οι χιλιάδες Αφγανοί στρατιώτες και αστυνομικοί ώστε να μπορούν μόνοι τους να προστατεύσουν τον πληθυσμό. Η εναλλακτική πρόταση, που δεν φαίνεται να κερδίζει έδαφος, είναι να μειωθούν τα συμμαχικά στρατεύματα και να επικεντρωθούν αποκλειστικά στην εξουδετέρωση των μελών της Αλ Κάιντα.

Με αυτή τη λύση υπάρχει ο κίνδυνος να χαθούν τα κεκτημένα και η Καμπούλ να επιστρέψει οριστικά στους Ταλιμπάν, γεγονός που θα αποτελέσει ολοκληρωτική ήττα για τις Η.Π.Α. Εν τω μεταξύ, στις εκλογές της 20ης Αυγούστου η κυβέρνηση Καρζάι ανεδείχθη νικήτρια εν μέσω πολλών διαμαρτυριών για νοθεία και με προσέλευση λιγότερη από 30-35%, λόγω των συνθηκών «τρομοκρατίας». Οπως παραδέχονται και οι αμερικανοί, η διαφθορά της δοσίλογης κυβέρνησης είναι τέτοια, που οι αφγανοί στρέφονται πλέον στους Ταλιμπάν για απονομή δικαιοσύνης, επιβολή φορολογίας, αλλά και την εκπαίδευση των παιδιών τους. Σε τακτικό επίπεδο, ο ανταρτοπόλεμος έχει πλέον επεκταθεί στο βόρειο Πακιστάν, και στην ουσία τα σύνορα Πακιστάν και Αφγανιστάν δεν υφίστανται, καθώς τα ελέγχουν απόλυτα οι Ταλιμπάν.

Το μέλλον

Οι δυτικοί ειδικοί ελπίζουν ότι οι μάχες θα συνεχιστούν για δύο ακόμη χρόνια και μετά οι αντάρτες θα αναγκαστούν να αρχίσουν τις διαπραγματεύσεις. Το σίγουρο είναι πως ο πόλεμος βρίσκεται σε κομβικό σημείο αφού οι Ταλιμπάν βρίσκονται στο απόγειο της δύναμής τους, ενώ πολλοί Ευρωπαίοι σύμμαχοι, ζητούν να επιστρέψουν πίσω τα «παιδιά» τους. Οι Η.Π.Α κλείνουν τη χρονιά με το μεγαλύτερο έλλειμμα από το 1945, ενώ αξιωματούχοι έχουν ζητήσει την δαπάνη 1.3 δισεκατομμύρια δολάρια για κατασκευή έργων! Δε λείπουν και οι ακραίες ανήσυχες φωνές, που λένε ότι στο Πακιστάν - που κατέχει πυρηνικά όπλα - ο κίνδυνος είναι μεγάλος, αφού οι Ταλιμπάν πολιορκούν την πρωτεύουσα Ισλαμαμπάντ, συνεπώς βρίσκονται πολύ κοντά στην πλήρη αποσταθεροποίηση της χώρας και στον έλεγχο των πυρηνικών της εγκαταστάσεων.

Τελικώς, οι ελληνικές δυνάμεις που βρίσκονται αυτή τη στιγμή στο Αφγανιστάν δε θα μεταφερθούν εντός της θερμής ζώνης των επιχειρήσεων. Κάθε άλλη εξέλιξη είναι πολύ πιθανό πως θα σηματοδοτούσε τις πρώτες ελληνικές απώλειες και το κρίμα στην περίπτωση αυτή θα βάραινε ολόκληρο το αμαρτωλό πολιτικό μας σύστημα, που έχει ξεπουλήσει την εθνική μας κυριαρχία στους αμερικανοσιωνιστές.

Η ΜΑΧΗ ΣΤΟ ΚΛΕΙΔΙ

Η ορδή των Βουλγάρων

Οι πρώτοι Βούλγαροι, ήταν ένα συνονθύλευμα ημινομαδικών πληθυσμών που κατοικούσαν αρχικά στα εδάφη της σημερινής Ουκρανίας, βορειότερα του Καυκάσου, μεταξύ των παραλίων της Κασπίας και της Μαύρης Θάλασσας. Αν και δεν μπορούμε να γνωρίζουμε επακριβώς την καταγωγή τους, η ηγετική τους τάξη που ξεκίνησε από την κεντρική Ασία και το Παμίρ, ήταν συγγενείς των Ούννων και είχαν εκστρατεύσει μαζί τους τον 5ο αιώνα, υπό τον Αττίλα. Η γλώσσα τους ανήκε σε έναν κλάδο των τουρκικών γλωσσών. Πρώτη αναφορά στο κράτος της παλαιάς Βουλγαρίας, γίνεται το 635 μ.Χ., όταν προχώρησε σε συνθήκη με την Βυζαντινή αυτοκρατορία, η οποία αναγνώρισε την επικράτειά του. Η πρώτη προσπάθεια αντιμετώπισής του έγινε το 680 μ.Χ. από τον αυτοκράτορα Κωνσταντίνο Δ' Πωγωνάτο. Έπειτα από αλλεπάλληλες συγκρούσεις, οι Βούλγαροι καταφέρνουν να κυριαρχήσουν στους σλαβικούς πληθυσμούς -με αποτέλεσμα να εκσλαβιστούν- και να αποτελέσουν έναν από τους σοβαρότερους αντιπάλους της Βυζαντινής αυτο-

κρατορίας. Όσπου να εκχριστιανιστούν, είχαν επεκτείνει την επικράτειά τους από τη Μαύρη Θάλασσα ως την Αδριατική. Ο προσεταρισμός τους από την ορθόδοξη εκκλησία επί βασιλείας Λέοντος ΣΤ' του Σοφού, σήμανε και την παραχώρηση των εδαφών που κατέκτησαν στη Χερσόνησο του Αίμου αλλά και τίτλων, γεγονός που προκάλεσε σοβαρές κοινωνικές αλλαγές. Η βασιλεία των Βούλγαρων από τον Συμεών Α', παρότι αποτέλεσε την πιο λαμπρή περίοδο της Α' Βουλγαρικής Αυτοκρατορίας, σήμανε την αλλαγή στη νοοτροπία που τους διακατείχε από την εποχή του Ασπαρούχ, να εγκαθιδρύσουν μία δική τους ξεχωριστή Αυτοκρατορία. Πλέον, ο Βούλγαρος ηγεμόνας, σκόπευε να καταλάβει τον βυζαντινό θρόνο και να βασιλέψει στη Κωνσταντινούπολη. Με το θάνατο του Λέοντος ΣΤ' του Σοφού, ο Συμεών βρήκε ευκαιρία να επιτεθεί και να φθάσει μέχρι τα τείχη της Κωνσταντινούπολης. Εκεί, παρότι δεν κατόρθωσε να κυριεύσει την Πόλη, σύναψε ειρήνη με επαχθείς για την αυτοκρατορία όρους. Τελικά, κατά τη βασιλεία του Νικηφόρου Φωκά, οι Ρως εισέβαλλαν στη Βαλκανική και κατέλυσαν την Αυτοκρατορία των Βουλγάρων καταλαμβάνοντας και την πρωτεύουσά τους. Όταν τον τελευταίο διαδέχθηκε ο Ιωάννης Τζιμισκής, εκστράτευσε με τα αυτοκρατορικά στρατεύματα, τους κατενίκησε και αποκατέστησε πλήρως τη Βυζαντινή εξουσία στα εδάφη της Μακεδονίας, παίρνοντας μαζί του τον βασιλέα τους Βόρη Β', ως αιχμάλωτο.

Τον καιρό του Βουλγαροκτόνου

Όταν ο Βασίλειος Β' ανήλθε στο Θρόνο, παρέλαβε μια Αυτοκρατορία με σοβαρά εσωτερικά προβλήματα που είχαν προκαλέσει οι συνεχείς πόλεμοι. Οι υπήκοοί του, στέναζαν από τους φόρους που τους επιβάλλονταν για να ξεπληρωθούν τα έξοδα των εκστρατειών και οι αριστοκρατικές οικογένειες στην Κωνσταντινούπολη (Φωκάδες και Σκληροί), είχαν ισχυροποιηθεί τρομερά και απειλούσαν τον ίδιο τον αυτοκράτορα. Η πρώτη εξέγερση εναντίον του έγινε από τον στρατηγό Βάρδα Σκληρό και ανακόπηκε όταν νικήθηκε από τον στρατηγό του αυτοκράτορα, Βάρδα Φωκά. Τον ίδιο καιρό, τα σύνορα της Αυτοκρατορίας με τους Αραβες ήταν ρευστά και οι εισβολές των τελευταίων συχνές. Στο πλαίσιο αυτό, ξέσπασε και η

επανάσταση των τεσσάρων Κομητόπουλων, υιών του Βουλγάρου κόμη Νικολάου, οι οποίοι ήθελαν την ανασύσταση του βουλγαρικού βασιλείου. Από αυτούς, ξεχώρισε ο ικανότατος Σαμουήλ, που έχρισε εαυτόν τσάρο και ξεκίνησε αιματηρό αγώνα για να αναστήλωσει την παλαιά ισχύ του βασιλείου του.

Οταν ο Βασίλειος εκστράτευσε για πρώτη φορά εναντίον του, είχε μόλις προβεί σε κοινωνικές μεταρρυθμίσεις εις βάρος των αριστοκρατών, οι οποίοι υπονόμευσαν τον αγώνα του και τον οδήγησαν σε αποτυχία. Κατά την επιστροφή του μάλιστα, οι στρατηγοί του Βάρδας Φωκάς και Βάρδας Σκληρός κινήθηκαν εναντίον του ξεχωριστά με σκοπό να καταλάβουν το θρόνο. Ο Βασίλειος τελικά, κατόρθωσε να υπερισχύσει, νικώντας ο ίδιος τον Βάρδα Φωκά στην Αβυδο (Δαρδανέλια) τον Απρίλιο του 989 μ.Χ., έχοντας υπό τις διαταγές του λίγα πιστά σε εκείνον στρατεύματα, αλλά και 6.000 Βαράγγους, απεσταλμένους του πρίγκιπα του Κιέβου, Βλαδίμηρου. Μία νέα εξέγερση του Βάρδα Σκληρού, κατέληξε σε συμβιβασμό και αναγνώριση της απόλυτης εξουσίας του αυτοκράτορα.

Κατά τη διάρκεια των εμφυλίων μαχών, ο Σαμουήλ ισχυροποιήθηκε ιδρύοντας ξανά το βασίλειο των Βουλγάρων με αυτοκράτορα τον Ρωμανό. Όταν ο Βυζαντινός αυτοκράτορας έφθασε στην Θεσσαλονίκη με σκοπό να εκστρατεύσει εναντίον του, ξέσπασαν νέες συγκρούσεις με τους Άραβες. Γεγονός που εκμεταλλεύτηκε πάλι ο Σαμουήλ, εκστρατεύοντας προς το νότο, για να περάσει στα Τέμπη, τη Βοιωτία, την Αττική και την Πελοπόννησο, αφήνοντας πίσω του ερεπίτα.

Εναντίον του στράφηκε κατόπιν εντολής του Βασιλείου Β', ο στρατηγός Νικηφόρος Ουρανός, ο οποίος συνάντησε τους εισβολείς τις όχθες του πλημμυρισμένου Σπερχειού το 997 μ.Χ. Οι Βούλγαροι πίστευαν πως οι Βυζαντινοί δεν μπορούσαν να περάσουν το ορμητικό ποτάμι και δεν είχαν λάβει μέτρα φύλαξης. Εποιηθηκαν την αιφνιδιαστική επίθεση του Βυζαντινού στρατηγού νύχτα στο στρατόπεδό τους, όπου και συνεθλίβησαν. Ο ίδιος ο Σαμουήλ μαζί με τον υιό του Γαβριήλ Ρωμανό, τραυματίστηκαν κατά τη διάρκεια της μάχης αλλά κατόρθωσαν να διασωθούν παριστάνοντας τους νεκρούς μαζί με το σωρό των νεκρών στρατιωτών τους. Η δράση τους όμως συνεχίστηκε, μέχρι ο Βασίλειος Β', να κλείσει σύμφωνο ειρήνης με τα Αραβικά χαλιφάτα στα 1001 μ.Χ. και να στραφεί εναντίον τους. Ξεκινώντας από τη Φιλιππούπολη, με σταθερούς ρυθμούς έδιωξε τους Βουλγάρους από τα νότια του Δούναβη

καταλαμβάνοντας την μία πόλη μετά την άλλη. Όταν μάλιστα, ο Σαμουήλ λεηλάτησε την Ανδριανούπολη με ένα ευέλικτο σώμα Βούλγαρων ιππέων στα 1009 μ.Χ., ο Βασίλειος συνάντησε τον στρατό τους που επέστρεφε στον Αξιό, όπου και επανέλαβε την ίδια τακτική με τη μάχη στο Σπερχειό, κατανικώντας τους εισβολείς και καταδιώκοντας τον Βούλγαρο τσάρο στο εσωτερικό της επικράτειάς του.

Μάχες στις στενωπούς του Κλειδίου

Τον χειμώνα του 1014 μ.Χ., το αυτοκρατορικό επιτελείο βρισκόταν στις Σέρρες, όπου κατέλυαν τα βυζαντινά στρατεύματα. Χιλιάδες πεζοί και ίλες ιππικού κατέφθασαν στην περιοχή και στρατοπέδευαν στα περίχωρα της πόλης. Ο Βασίλειος, διέταξε να ανοίξει το αυτοκρατορικό θησαυροφυλάκιο για να χρηματοδοτηθεί η νέα εκστρατεία, με σκοπό την συντριβή του βουλγαρικού κινδύνου.

Το καλοκαίρι, ο Βυζαντινός στρατός ξεκίνησε την προέλασή του, αυτή τη φορά, έχοντας το προβάδισμα και την πρωτοβουλία έναντι των Βουλγάρων. Ο Σαμουήλ, ξεκίνησε να οχυρώνει τις διαβάσεις της επικρατείας του, πιστεύοντας ότι οι Βυζαντινοί ευρισκόμενοι σε εδάφη που δεν μπορούσαν να δώσουν ανοιχτές μάχες, θα έπεφταν σε κάποια ενέδρα του και θα συντρίβονταν. Γι' αυτόν τον λόγο, οχυρώθηκε και η στενωπός του Κλειδίου, που οδηγούσε στην κοιλάδα του Στρυμόνα και την βουλγαρική ενδοχώρα.

Ταυτόχρονα, σε μια προσπάθειά του να αποπροσανατολίσει τον αυτοκράτορα, έστειλε ένα στράτευμα υπό τον στρατηγό του Δαβίδ Νεστορίτη να επιτεθεί στην Θεσσαλονίκη, που θεωρούσε πως ήταν αφύλακτη. Την πόλη όμως υπερασπιζόταν μεγάλη φρουρά υπό τον στρατηγό Θεοφύλακτο Βοτανειάτη που αναχαίτισε την βουλγαρική στρατιά και έτρεξε να ενωθεί με το στρατό του αυτοκράτορα. Το στράτευμα των Βυζαντινών, προέλασε χωρίς εμπόδια μέχρι το Κλειδί και στρατοπέδευσε σε μικρή απόσταση από τη στενωπό, χωρίς να έχει συναντήσει καθόλου τον εχθρό. Το στενό είχε κλείσει με κορμούς, βράχια και κατεστραμμένα κάρα αλλά δεν υπήρχε ίχνος εχθρικής παρουσίας, γεγονός που προβλημάτισε τον αυτοκράτορα.

Έτσι, την επόμενη ημέρα, διέταξε να μην προπορευθούν οι ίλες του ιππικού που αναγνώριζαν και προετοίμαζαν το έδαφος για το κυρίως σώμα του στρατού, όπως συνήθιζε καθ' όλη τη

διάρκεια της πορείας, αλλά το πεζικό για να εξασφαλίσει το πέρασμα.

Μόλις σάλπισαν τα βούκινα, ξεκίνησαν να βαδίζουν οι σκουτάτοι (Λατ. *Scutum*=ασπίδα, σκουτάτοι=βαριοί οπλίτες), προς το ανάχωμα των Βουλγάρων. Φθάνοντας στο σημείο που εμποδίζόταν η δίοδος, εμφανίστηκαν οι πρώτοι εχθροί, που με βέλη και ακόντια άρχισαν να πλήττουν το βαρύ πεζικό των Βυζαντινών. Αμέσως, το ελαφρύ πεζικό έλαβε θέση πίσω από τις ασπίδες των οπλιτών ώστε να ανταποδώσει. Καθώς όμως εκτυλισσόταν η πάγια τακτική μάχης του πεζικού, πολυπληθείς Βούλγαροι εμφανίστηκαν στα γύρω υψώματα. Σπρώχνοντας βράχια από τις ράχες του βουνού προς τις φάλαγγες του ακινητοποιημένου Βυζαντινού στρατού, κατόρθωσαν να δημιουργήσουν κενά στη διάταξή του, στα οποία και επιτέθηκαν κατεβαίνοντας με ορμή την πλαγιά. Οι Βυζαντινοί, είτε συντρίβονταν κάτω από τα βράχια, είτε έσπαγαν τους ζυγούς τους για να γλιτώσουν. Με αυτό τον τρόπο, έχασαν τη συνοχή τους και αναγκάστηκαν να ανακόψουν την έφοδο τους προς το πέρασμα για να δώσουν μάχη. Ενώ οι βράχοι περνούσαν ανάμεσά τους, οι πεζοί διαιρέθηκαν σε πολλές μικρότερες ομάδες

που δέχονταν αμέσως την έφοδο των Βουλγάρων.

Καθώς η μάχη μετατράπηκε στην ουσία σε ένα σύνολο μικρότερων συγκρούσεων, οι Βυζαντινοί πεζοί δεν υποχωρούσαν, μέχρι την εμφάνιση των υπέων του Σαμουήλ, που διοικούμενοι από τον υιό του Γαβριήλ Ρωμανό, πλευροκοπούσαν τους αποκομμένους σκουτάτους, μέχρι ο Βασίλειος, να διατάξει την υποχώρησή τους. Ακόμη και τότε όμως, η αταξία κυριάρχησε και οι μονάδες έγιναν εύκολη λεία για τους Βουλγάρους. Οι τελευταίοι, βρήκαν χρόνο να ανασυνταχθούν και να αντεπιτεθούν με ορμή, κυνηγώντας κυριολεκτικά όποια ομάδα κατόρθωνε να υποχωρήσει, οδηγώντας τη στη σφαγή. Βλέποντας αυτή την εξέλιξη ο Βασίλειος, διέταξε τους ιππείς του να μπουν στη μάχη, καθώς οι Βούλγαροι ανοίγονταν απομακρυσμένοι από το φράγμα τους. Ταυτόχρονα, έσπρωξε στη μάχη και περισσότερους πεζούς. Όταν οι ιππείς συγκρούστηκαν μεταξύ τους στην αρχή του στενού περάσματος, ξεκίνησε και η δεύτερη Βυζαντινή έφοδος. Οι πεζοί αναθάρρησαν και με τις ενισχύσεις τους εξαπέλυσαν νέα επίθεση εναντίον του φράγματος. Φθάνοντας σε αυτό, η μάχη έφθασε στο απόγειό της με τους Βουλγάρους να μάχονται λυσσωδώς ρίχνοντας στους Βυζαντινούς ό,τι διέθεταν, ενώ βλέποντάς τους να πυκνώνουν τις τάξεις τους, έβγαιναν από την προστασία που τους παρείχετο και επιτίθονταν σε αντίστοιχη διάταξη εναντίον τους. Το στενό όμως πέρασμα, δεν άφηνε να φανεί η υπεροχή κάποιου εκ των αντιπάλων, καθώς όταν βάδιζαν μπροστά οι Βυζαντινοί κερδίζοντας έδαφος, έμπαιναν σε ακόμα στενότερο χώρο, ενώ όταν έχαναν και οπισθοχωρούσαν, το πέρασμα πλάταινε οπότε οι Βυζαντινοί πλήθαιναν και επανέρχονταν. Το πρόβλημα του αυτοκρατορικού στρατού βρισκόταν στο ιππικό, που δεν μπορούσε να εφαρμόσει τις τακτικές του στον κλειστό χώρο κι έτσι δεν μπορούσε να ενισχύσει τους πεζούς. Όταν μάλιστα ο Γαβριήλ Ρωμανός, σχημάτισε ομάδα και εξαπέλυσε επίθεση εναντίον τους, τους ανάγκασε να υποχωρήσουν, επιτρέποντας στους ιππείς του να στραφούν ξανά στους σκουτάτους οι οποίοι βρίσκονταν στο φράγμα, πέφτοντας πάνω τους σαν κεραυνός.

Τελικά, ο Βασίλειος, βλέποντας το ανώφελο της προσπάθειάς των στρατιωτών του, διέταξε το ιππικό του να επανέλθει ώστε να εξασφαλίσει την ασφαλή υποχώρηση των πεζών. Κάτι που πράγματι συνέβη και ο Βυζαντινός στρατός, υφιστάμενος σοβαρές απώλειες, εξήλθε από τις στενωπούς.

Την ίδια νύχτα, έφθασαν οι ανιχνευτές και οι κατάσκοποι με λεπτομέρειες για το πεδίο της μάχης. Μελετώντας τες ο Βασίλειος, απέστειλε τον στρατηγό του Νικηφόρο Ξιφία, με τρεις τούρμες (μεγάλες μονάδες) ιππικού να περάσουν από ορεινές διαβάσεις, στα νώτα του εχθρικού στρατοπέδου. Όταν ο στρατηγός έφθανε εκεί, θα ειδοποιούσε τον αυτοκράτορα για να επιτεθεί με το κυρίως σώμα του στρατού στο πέρασμα. Τον Ξιφία θα οδηγούσαν κάποιοι Βλάχοι, που έδειχναν πίστη στο Βυζαντινό στέμμα.

Πράγματι, το πρωί της 29ης Ιουλίου του 1014, οι τούρμες του στρατηγού βρέθηκαν στις κορυφές πίσω από τον Βουλγαρικό στρατό που ενέδρευε ξανά περιμένοντας επίθεση. Τα βούκινα ήχησαν τρεις φορές, δίνοντας το σύνθημα στους Βυζαντινούς. Το άκουσμά τους, προκάλεσε απευθείας τον πανικό στους Βούλγαρους, που αμέσως ανέλαβαν τα όπλα τους και οχυρώθηκαν πίσω από το φράγμα. Στην απέναντι πλευρά, ο ίδιος ο αυτοκράτορας ανέβηκε στο άλογό του και τέθηκε επικεφαλής του στρατού, παρά τα πενήντα εννέα του έτη. Στην είσοδο του στενού περάσματος, στάθηκε για μια στιγμή και ξεκινώντας την έφοδο ο ίδιος κραύγασε: «Οστις πολεμιστής ακολουθήτω μοι!», ανεβάζοντας στα ύψη το ηθικό των στρατιωτών, που ξεχύθηκαν πίσω του, αποφασισμένοι να δώσουν άλλη μια μάχη για τον Βασιλέα τους. Την ίδια στιγμή, ο Νικηφόρος Ξιφίας εξαπέλυσε την δική του επίθεση, με τους ιππείς του να κατέρχονται με ορμή τις γύρω πλαγιές. Οι σκουτάτοι του Βυζαντινού στρατού, έφθασαν στο φράγμα όταν οι συγχρονισμένοι ιππείς του Ξιφία, συνεπλάκησαν με όσους Βουλγάρους στάθηκαν να τους αντιμετωπίσουν. Το ιππικό του Σαμουήλ, δεν εξήλθε του αναχώματος και έτσι οι Βυζαντινοί κατόρθωσαν να το περάσουν και να κυνηγήσουν τους εχθρούς στους πρόποδες των βουνών. Στη θέα του Βασιλείου, μια φράση διαδόθηκε στις τάξεις τους, απηχώντας πλήρως την απελπισία τους: «Βέζητε! Τσαιζάρ!» («Φύγετε, ο αυτοκράτορας!»). Τράπηκαν σε φυγή, νομίζοντας πως ο Βυζαντινός στρατός βρισκόταν μόνο μπροστά τους. Όταν είδαν τον Νικηφόρο Ξιφία να επελαύνει με τους ιππείς του, πέταξαν τα

όπλα και άλλοι παραδόθηκαν, ενώ άλλοι επιτάχυναν το βήμα τους εγκαταλείποντας τον τσάρο Σαμουήλ μόνο του με τον υιό του και την έφυπη σωματοφυλακή τους. Ο Γαβριήλ Ρωμανός, έχοντας ιππεύσει μαζί με τους συντρόφους του, πραγματοποίησε απελπισμένη έφοδο την ύστατη στιγμή για τον πατέρα του που έδινε μάχη, με τους σωματοφύλακές του να πέφτουν ο ένας δίπλα στον άλλο. Καλπάζοντας, άρπαξε τον Σαμουήλ και τον έβαλε σε ένα άλογο, διαφεύγοντας από το θανάσιμο κλοιό προς το Πρίλαπο. Βλέποντας τα τελευταία κομμάτια του βουλγαρικού στρατού να εγκαταλείπουν το πεδίο της μάχης, ο Θεοφύλακτος Βοτανειάτης, ηγήθηκε των ιππέων του και τους κυνήγησε εξοντώνοντας ή συλλαμβάνοντας μέχρι και τον τελευταίο.

Η φοβερή ετυμηγορία του Βασιλείου

Από τους 30.000 Βούλγαρους που έλαβαν μέρος στη μάχη, μόνο χίλιοι σώθηκαν και 14.000 πιάστηκαν αιχμαλώτοι των Βυζαντινών. Στη δίκη των αιχμαλώτων που ακολούθησε, όλοι οι στρατηγοί ζήτησαν ή τον θάνατο ή τον εξανδραποδισμό των αιχμαλώτων. Ο Βασίλειος όμως, πήρε διαφορετική απόφαση: τους χώρισε ανά 100 άνδρες και τους τύφλωσε, αφήνοντας τον 1000 μονόφθαλμο για να οδηγήσει τους υπόλοιπους στο ταξίδι της επιστροφής. Η τιμωρία αυτή, καταρράκωσε το ηθικό των Βουλγάρων. Ο ίδιος ο Σαμουήλ, στη θέα των στρατιωτών του να επιστρέφουν τυφλοί, έπαθε αποπληξία και μετά από δύο ημέρες, την 6η Οκτωβρίου του 1014 πέθανε. Μαζί του, ξάθηκε και η μεγαλύτερη ελπίδα των Βουλγάρων να επανακάμψουν και τελικά υπέκυψαν ολοκληρωτικά μετά από τέσσερα χρόνια, το 1018 μ.Χ.

Έτσι έληξε «ο πιο ολοκληρωτικός πόλεμος του Μεσαίωνα», όπως τον χαρακτηρίζουν οι σύγχρονοι ιστορικοί. Πολλά έχουν λεχθεί για την απόφαση που έδωσε στον Βασίλειο το προσωνύμιο Βουλγαροκτόνος. Το σίγουρο είναι πως όσο φοβερή κι αν ήταν η πράξη του, δεν ήταν παράλογη, δεδομένου πως αυτή ακριβώς την τιμωρία όριζε ο βυζαντινός νόμος για τους εξωμότες. Και οι Βούλγαροι, μετά την επικράτηση του Τζιμισκή εναντίον των Ρώσων που είχαν καταλύσει το βασίλειό τους, θεωρούνταν υπήκοοι της αυτοκρατορίας, έχοντας μάλιστα λάβει αξιώματα, τίτλους και πλούτη από την Κωνσταντινούπολη.

Αλέξανδρος Γεράκης

Εβραίοι και Hollywood

Αφορμή για το θέμα της στήλης, έδωσαν δύο νέες και πολυδιαφημισμένες παραγωγές της διεθνούς βιομηχανίας του κινηματογράφου, οι οποίες, προπαγανδίζουν με τον πιο εξώφθαλμο τρόπο την «ιερή αγελάδα» του Παγκόσμιου Σιωνισμού: Το «Ολοκαύτωμα» και τα παράγωγά του. Πρόκειται κατ' αρχάς, για το νέο «πόνημα» του πασίγνωστου Ταραντίνο: «Inglourious Basterds». Μια αρρωστημένη μυθοπλασία μίσους,

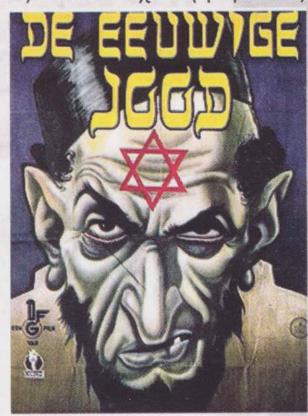
πιστό δημιούργημα της αισθητικής του σκηνοθέτη, κατά την οποία για πρώτη φορά οι ίδιοι οι εβραίοι αποφασίζουν να πάρουν τα όπλα, κάτω από την υψηλή εποπτεία του Μπραντ Πίτ και ακολουθεί ένα λουτρό αίματος. Στην περίπτωσή μας βέβαια τα θύματα είναι οι «κακοί ναζί», από εβραίους «εκδικητές», οπότε κάθε ίχνος «ανθρωπισμού» και διαμαρτυρίας περισσεύει... Εκτός αυτού όμως, η σιωνιστική εταιρεία Walt Disney ετοιμάζεται να γυρίσει τανιά κινουμένων σχεδίων με θέμα την ζωή της Αννας Φρανκ, κάτι που δημοσιεύτηκε με κάθε επισημότητα στον βρετανικό τύπο. Φέτος λοιπόν, ο εβραίος προνόησε να παρουσιάσει κάτι για όλα τα γούστα και όλες τις νηλικίες...

Τι κοινό έχουν οι αδελφοί Κοέν, η Μπάρμπρα Στρέιζαντ, ο Στήβεν Σπίλμπεργκ, ο Μελ Μπρουκς, ο Στάνλευ Κιούμπρικ, ο Γούντυ Αλλεν, η Λορίν Μπακόλ, ο Τσάρλι Τσάπλιν, ο Ρόμπερτ ντε Νίρο, ο

Κερκ Ντάγκλας, ο Χάρβεϋ Καϊτέλ, η Λάιζα Μινέλι, ο Πωλ Νιούμαν, ο Χάρισον Φορντ και αμέτρητοι άλλοι διάσημοι σταρς του Hollywood; Είναι όλοι τους εβραίοι, είτε και από τους δύο γονείς, είτε από την πλευρά της μητέρας τους. Η ιστορία με τους εβραίους στο Hollywood είναι παλιά καὶ δεν σταματά μόνο στα ονόματα των διάσημων ηθοποιών και σκηνοθετών. Ξεκινά από τις απαρχές της βιομηχανίας του κινηματογράφου, όπου μπορεί να διαπιστώσει κανείς πως τα μεγαλύτερα ονόματα πίσω από τις κάμερες ήταν όλα εβραϊκά. Ιδιοκτήτες και διευθυντές στούντιο, διανομείς ταινιών και ιδιοκτήτες αιθουσών προβολής, παραγωγοί, συνθέτες, και πολυάριθμοι άλλοι συντελεστές κινηματογραφικών ταινιών, ήταν και είναι εβραίοι.

Σύμφωνα με μια πρόσφατη στατιστική έρευνα της Anti-Defamation League (ADL), μόνο το 22% των Αμερικανών πιστεύει πως οι βιομηχανίες του κινηματογράφου και της τηλεόρασης διοικούνται από τους εβραίους, ποσοστό που το 1964 άγγιζε το 50%. Η έρευνα διεξήχθη το 2008 για λογαριασμό της συγκεκριμένης παγκόσμιας μη-κυβερνητικής οργάνωσης που σκοπό της έχει μεταξύ άλλων "να πολεμάει τον αντι-σημιτισμό". Ο Joel Stein, αρθρογράφος της εφημερίδας Los Angeles Times (εβραϊκής ιδιοκτησίας επίσης), φαίνεται όμως πως γνωρίζει κάτι παραπάνω από τον μέσο αμερικανόντας εβραίος και ο ίδιος- και η έρευνα τον εκνεύρισε. Στις 19 Δεκεμβρίου 2008 δηλώνει μεταξύ άλλων σε άρθρο του σχετικά με το θέμα : «Στην πραγματικότητα, απλά δείχνει (η έρευνα) πόσο βλάκες έχουν καταντήσει οι Αμερικανοί. Οι εβραίοι διοικούν ολοκληρωτικά το Hollywood». Το πόσο βλάκες έχουν καταντήσει οι Αμερικανοί το ξέραμε. Αυτό που ίσως δεν ξέραμε είναι το ότι η δήλωση αυτή του εβραίου δημοσιογράφου είναι πέρα για πέρα αληθινή. Οι εβραίοι διοικούσαν, διοικούν και πιθανότατα θα συνεχίσουν να διοικούν το Hollywood για πολύ καιρό ακόμα.

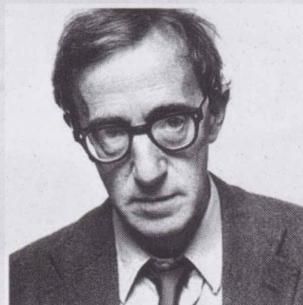

Οι περισσότεροι σίγουρα θυμόμαστε τη θύελλα διαμαρτυριών που είχε ξεσηκώσει ο παγκόσμιος εβραίος το 2004, με αφορμή την ταινία του Mel Gibson "The passion of the Christ" (Τα πάθη του Χριστού). Η ταινία είχε κατηγορηθεί συλλήβδην ως "αντισημιτική", με το πρόσχημα ότι το φίλμ κατηγορεί συλλογικά τους εβραίους για τα πάθη και τη θανάτωση του Ιησού.

Αυτό είχε ως αποτέλεσμα ο μεν Gibson να προχωρήσει μόνος του στην παραγωγή της ταινίας

εφόσον οι περισσότεροι παραγωγοί ήταν εβραίοι, οι δε εταιρείες διανομής ταινιών που επίσης εβραιοκρατούνται να μη θέλουν να διανείμουν την ταινία στις αίθουσες προβολής. Η ιστορία είχε και συνέχεια, καθώς η 20th Century Fox δέχτηκε να προβάλλει την ταινία μετά από μεγάλες πιέσεις που υπέστη από τους Καθολικούς κυρίως, αλλά καθώς αυτό δεν ήταν αρκετό, ο Gibson αναγκάστηκε να τη διανείμει στις H.P.A. μέσω της Newmarket Films, μιας μικρής, ανεξάρτητης εταιρείας διανομής ταινιών.

Οι Αμερικανοί φαίνεται πως δεν ήταν πάντως τόσο παθητικοί και αδιάφοροι απέναντι στην εβραική κινηματογραφική δικτατορία. Όταν οι εβραίοι ήθοποιοί έκαναν διάβημα προς το Κογκρέσο το 1938 προκειμένου να μποϊκοτάρει τα γερμανικά προϊόντα μέχρι ο Hitler "να σταματήσει να κάνει προσαγωγές εβραίων και άλλων μειονοτήτων" υπήρξε μπαράζ "αντισημιτικών" επιστολών εναντίον τους. Χαρακτηριστική είναι η επιστολή κάποιου I. E. Schoening, που έγραφε στον ήθοποιό Edward G. Robinson την ίδια χρονιά: "Πείτε μου, ποιος είναι ο μεγαλύτερος αμαρτωλός, ο Χίτλερ και η συμπεριφορά του απέναντι στους εβραίους και τους χριστιανούς ή η βιομηχανία θεαμάτων που παράγει σάπιες ταινίες και διαφθείρει τα μυαλά αγοριών και κοριτσιών και τους μετατρέπει σε εγκληματίες και σεξουαλικά ανώμαλους;" Πόσο διορατικός ήταν αυτός ο απλός Αμερικανός πολίτης, μπορεί κανείς να το διαπιστώσει πανεύκολα σήμερα, βλέποντας τι προβάλλει ο αμερικανικός (εβραικός) κινηματο-

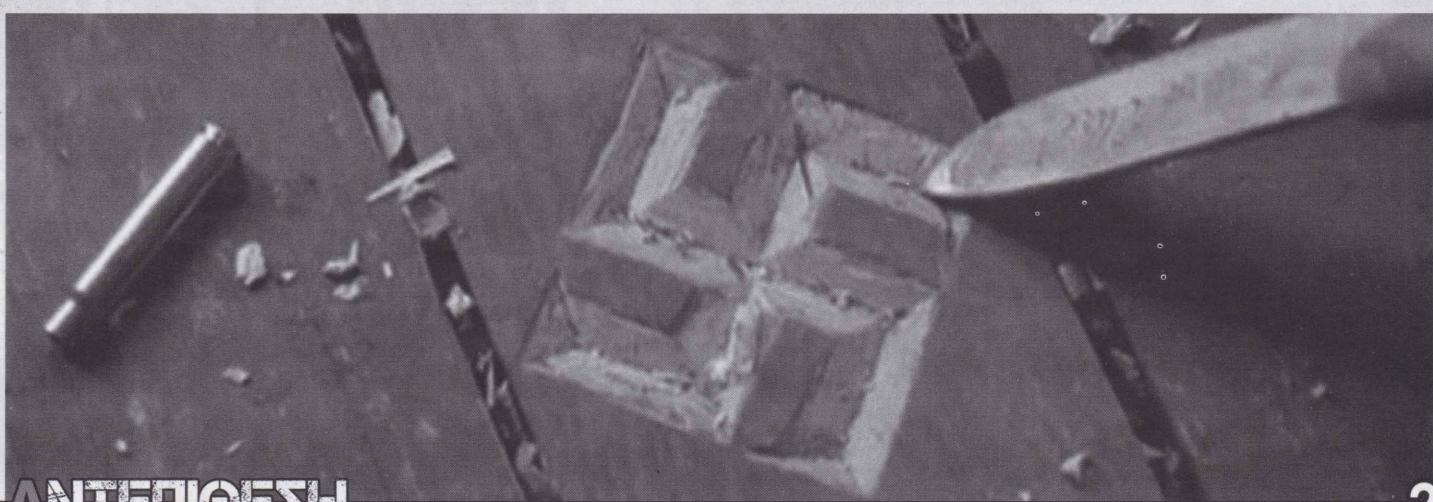

γράφος: σάπιες ταινίες, που διαφθείρουν τα μυαλά των αγοριών και των κοριτσιών και τους μετατρέπουν σε εγκληματίες και σεξουαλικά ανώμαλους.

Η έντονη εβραική παρουσία στο Hollywood, εξηγεί επίσης την εμμονή των παραγωγών στο να χρηματοδοτούν ταινίες βιβλικού περιεχομένου (π.χ. Σαμψών και Δαλιδά, Η Βίβλος, Οι δέκα εντολές κτλ), καθώς και ταινίες με θεματολογία σχετική με το «Ολοκαύτωμα» (π.χ. Η λίστα του Σίντλερ). Ενδιαφέρον παρουσιάζει επίσης, η απεικόνιση των εβραικών χαρακτήρων στις αμερικανικές ταινίες. Δημοφιλείς ταινίες όπως το «Ανάλυσέ το» (πάλι με πρωταγωνιστή τον Ρόμπερτ ντε Νίρο) εμφανίζουν τον εβραίο ως συνεσταλμένο, μορφωμένο, συμπαθητικό (ο χαρακτήρας του ψυχίατρου στο φίλμ), που κακοπερνάει από τον δύστροπο, αμόρφωτο, κακοποιό Ιταλό (ο χαρακτήρας του μαφιόζου στο φίλμ). Οι ταινίες του γνωστού και μη εξαιρετέου Γούντι Αλεν, από την άλλη, είναι μια μπερδεμένη ιστορία από μόνες τους. Ο Αλεν, εβραίος ο ίδιος, έχει δημιουργήσει πλήθος εβραικών χαρακτήρων στις ταινίες του, οι περισσότεροι από τους οποίους είναι νευρωτικοί, κυνικοί, μοντέρνοι και κατά συνέπεια, αγγίζουν ευκολότερα τον μέσο Αμερικανό θεατή.

Το πόσο ακόμα θα συνεχίσουν να κυριαρχούν οι εβραίοι στο Hollywood είναι άγνωστο. Το σίγουρο είναι πως ο κινηματογράφος είναι ένα λαϊκό, μαζικό μέσο, που χρησιμοποιώντας το κατάλληλα, μπορεί κάποιος να περάσει πολύ εύκολα την προπαγάνδα του, την ώρα μάλιστα που ο θεατής έχει χαλαρώσει για να περάσει ευχάριστα 2 ώρες και να ψυχαγωγηθεί.

Μάρω Δαγρέ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Ο τίτλος του παρόντος άρθρου, ίσως φαντάζει παράδοξος. Σε αυτόν συνυπάρχουν δύο φαινομενικά ασυμβίβαστες και για πολλούς από εμάς αντικρουόμενες έννοιες. Σκοπός μας δεν είναι να ταχθούμε υπέρ της μίας ή της άλλης πλευράς, παρά μόνο να εξετάσουμε ένα από τα πιο σκοτεινά κεφάλαια των επιστημονικών χρονικών. Την τελευταία, και μάλλον τη μοναδική, προσπάθεια διερέυνησης των αποκαλούμενων ψυχικών ή πνευματιστικών φαινομένων, από μια ομάδα εκ των κορυφαίων επιστημόνων της εποχής τους.

Η απαρχή του πνευματιστικού κινήματος

Βρισκόμαστε στο δεύτερο μισό του 18ου αιώνα. Ο μεσαίωνας έχει παρέλθει ανεπιστρεπτί και η τυφλή πίστη σε αρχές και αξίες, τις οποίες είχαν με τη βία επιβάλλει κάποια εξουσιαστικά κέντρα έχει αντικατασταθεί από μια νέα μέθοδο αναζήτησης της αλήθειας που στηρίζεται στην παρατήρηση, την υπόθεση, την ανάλυση και την πειραματική επιβεβαίωση. Η επιστήμη επικράτησε επί της θρησκείας για το καλό όλων μας. Με τη σειρά του όμως ο νικητής διεκδικεί το δικό του αλάθιτο. Κανείς δεν αρνείται ότι κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου η επιστημονική κοινότητα έχει κάνει μια αναμφίβολα υλιστική στροφή. Οι κυριότεροι εκπρόσωποι της παραδέχονται πως δεν υπάρχει τίποτε άλλο πέρα από την ύλη. Ήδη από τον 18ο αιώνα, κάποιοι επιστήμονες διατείνονται πως μέσα από τις έρευνές τους κατάφεραν να δώσουν απαντήσεις σε μερικά από τα υψηλότερα φιλοσοφικά ερωτήματα που απασχόλησαν διαχρονικά τον ανθρώπινο νου: τον τρόπο δημιουργίας του σύμπαντος και την πραγματική φύση της ανθρώπινης συνείδησης.

Μέσα σε αυτή την κατάσταση δημιουργείται ένα νέο κίνημα, το οποίο έμελλε να δεχτεί τα πυρά των δύο φαινομενικά αντιμαχόμενων παρατάξεων: του κλήρου και των επιστημόνων. Έμεινε γνωστό ως το κίνημα του Πνευματισμού. Αιτία δημιουργίας αυτού του κινήματος αποτέλεσε μάλλον ο έμφυτος φόβος για το θάνατο που ενυπάρχει στον άνθρωπο και η φλογερή επιθυμία του για επιβεβαίωση της μεταθανάτιας ύπαρξης, παρά μια στροφή της σκέψης των μαζών σε μια φιλοσοφία που προσπαθεί να βρει πιο ακριβείς και λογικές απαντήσεις σε ερωτήματα, όπως αυτά που τέθηκαν προηγουμένως. Ο Πνευματισμός εξαπλώνεται ταχύτατα στις χώρες της Ευρώπης και της Αμερικής. Άνθρωποι όλων των κοινωνικών τάξεων, οργανώνονται σε πολυάριθμες κλειστές ομάδες και προσπαθούν με τη σειρά τους να γνωρίσουν κάποια από τα κρυμμένα μυστικά της Φύσης, στηριζόμενοι στις δικές τους ανορθόδοξες μεθόδους. Οι παρευρισκόμενοι σε μια πνευματιστική συγκέντρωση προσπαθούν να παράγουν κάποιο αντικείμενο και από

τέλεσμα ή να έρθουν σε επαφή με το πνεύμα κάποιου θανόντος, μέσα από την εναρμόνιση των θελήσεών τους. Στις πνευματιστικές συγκεντρώσεις, κεντρικό ρόλο κατέχει συνήθως ένα συγκεκριμένο άτομο, που αποκαλείται διάμεσο (medium). Το διάμεσο παίζει το ρόλο του παθητικού υποκειμένου, μέσω του οποίου θα εκδηλώσει την παρουσία του το πνεύμα του αποθανόντος, με το οποίο προσπαθούν να έρθουν σε επαφή οι παρευρισκόμενοι.

Το αυξημένο ενδιαφέρον του κόσμου για τα πνευματιστικά φαινόμενα, προκάλεσε την οργή της επιστημονικής κοινότητας. Γι' αυτό όμως δε δικαιούμαστε να κατηγορήσουμε τους επιστήμονες. Το νέο ρεύμα δεν άργησε να λάβει τη μορφή επιδημίας. Πλούσιοι και φτωχοί, μορφωμένοι και αμαθείς, άνθρωποι όλων των τάξεων παρασύρθηκαν από αυτό. Αρκετοί πίστεψαν πως τα διάμεσα κατάφεραν να επικοινωνήσουν με διάφορες σημαντικές και πολύ γνωστές προσωπικότητες, όπως ο Ναπολέων, ο Σαΐζπηρ και ο Μπάιρον. Η συνήθεια των πνευματιστών να αποδίδουν πομπώδη ονόματα στις χωρίς νόημα και ουσία επικοινωνίες που συνήθως τελούνταν στους χώρους συνάθροισής τους, προκάλεσε δικαίως τη μήνι ολόκληρης της επιστημονικής κοινότητας. Οι επιστήμονες όμως δε θα έμεναν για πολύ καιρό άπραγοι. Την αντικείμενη μελέτη των φαινομένων και την υποβοήτη των διαμέσων σε πολύωρη παρακολούθηση και σε διαφόρων ειδών δοκιμασίες, αναλαμβάνει ο κορυφαίος εκπρόσωπος τους, sir William Crookes.

Η Διαλεκτική Εταιρία και «ο άνθρωπος που έζησε επτά ζωές»

Ο Crookes υπήρξε πολυσχιδής προσωπικότητα. Δε θύμιζε σχεδόν σε τίποτα τον σύγχρονο επιστήμονα, που ειδικεύεται σε κάποιο γνωστικό τομέα, έχοντας μικρή ή ανύπαρκτη γνώση των υπολοίπων επιστημονικών κλάδων. Η προσφορά του υπήρξε μεγάλη στην επιστήμη της Φυσικής, της Χημείας, του Ηλεκτρισμού και της Μετεωρολογίας και δικαιούμαστε να πούμε πως υπήρξε μάλλον ο τελευταίος πανεπιστήμονας που εμφανίστηκε στη γη. Στο ιδιωτικό του εργαστήριο ανακάλυψε το στοιχείο θάλλιο, εφήγε το ραδιόμετρο και κατασκεύασε μία ιδιαίτερα βελτιωμένη έκδοση σωλήνων υψηλής εκκένωσης (Croo-

kes tubes), μία ανακάλυψη που του επέτρεψε να φέρει την ύλη στην τέταρτη κατάστασή της (plasma state) και άνοιξε το δρόμο για τη μετέπειτα ανακάλυψη των ακτίνων Roentgen από τον Tesla. Το πιο σημαντικό όμως, όσον αφορά αυτή την τελευταία ανακάλυψη, είναι πως ο μεγάλος επιστήμονας κατάφερε να καταστήσει απτή μια κατάσταση της ύλης, η οποία ως τότε μπορούσε να γίνει αποδεκτή μόνο ως υπόθεση και να γνωστοποιηθεί μόνο μέσα από τα εκδηλωμένα αποτελέσματά της. Για την προσφορά του στην επιστήμη, έλαβε τον τίτλο του Προέδρου της Βασιλικής Εταιρίας Επιστημών, το έτος 1913. Παράλληλα υπήρξε εκδότης επιστημονικών περιοδικών και ερασιτέχνης υαλουργός και χρυσοχόος. Δικαίως λοιπόν χαρακτηρίστηκε «ο άνθρωπος που έζησε επτά ζωές».

Αυτή υπήρξε η γνωστή και αναγνωρισμένη προσφορά του στη Διατική επιστήμη, αφού σε κάποιες ξεχασμένες και δυσεύρετες πλέον διαλέξεις του, οι οποίες προβλημάτισαν, αν δεν ερέθισαν τους συναδέλφους του, υπαινίχθηκε πολύ πιο σημαντικά πράγματα, όπως την ανόμοια φύση των δομικών μονάδων των στοιχείων του περιοδικού πίνακα και τη δυνατότητα δημιουργίας των στοιχειακών ομάδων μέσα από τη δράση ενός σπειροειδώς κινούμενου πεδίου, πάνω σε μια ομοιογενή πρωτοϋλη (πρωταρχική και ομοιογενής κατάσταση της ύλης). Αυτά όμως δεν αποτελούν θέμα του παρόντος άρθρου.

Ο επιστημονικός Τύπος της εποχής, υποδέχθηκε την απόφαση του Crookes, να ερευνήσει και να «ξεκεπάσει» τα φαινόμενα του πνευματισμού με διθυραμβικά σχόλια. Και ο ίδιος ο Crookes όμως, φαινόταν να είναι βέβαιος για τα τελικά αποτελέσματα της έρευνάς του. Σε κάποιο από τα άρθρα που έγραψε λίγο πριν ξεκινήσει αυτήν την έρευνα, αναφέρει: «Η αυξανόμενη χρήση της επιστημονικής μεθόδου θα προωθήσει την όλο και πιο ακριβή παρατήρηση και τη μεγαλύτερη αγάπη για την αλήθεια μεταξύ των ερευνητών. Θα δημιουργήσει επίσης μια νέα τάξη παρατηρητών που θα οδηγήσει το ανάξιο απομεινάρι του πνευματισμού στην παγωμένη λησμονιά της μαγείας και της νεκρομαντείας». Όλοι οι συνάδελφοί του συμφώνησαν με αυτή την άποψη και πίστεψαν πώς σύντομα θα ερχόταν η στιγμή που αυτός ο ισχυρισμός θα επαναλαμβανόταν, αυτή τη φορά όμως ως αποδεδειγμένη αλήθεια. Τους διέφευγε όμως ένα πολύ σημαντικό σημείο. Ο Williams Crookes υπήρξε ένας από τους λίγους επιστήμονες, που ελάχιστα νοιάζονται για την υψηλή κοινωνική και επαγγελματική τους θέση και το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να γνωρίσουν κάποια από τα βαθύτερα μυστήρια της Φύσης και να αποκαταστήσουν σε κάθε περίπτωση την αλήθεια.

Στο πλευρό του Crookes συντάσσονται κάποια από τα γνωστότερα ονόματα της επιστημονικής κοινότητας της εποχής, όπως οι Hare, Varley και ο συνιδρυτής της θεωρίας της φυσικής επιλογής - γνωστότερης ως Δαρβινισμός - Alfred Russel Wallace. Μαζί με άλλους επιστήμονες σχηματίζουν τη Διαλεκτική Εταιρία, σκοπός της οποίας ήταν η μελέτη των πνευματιστικών φαινομένων και η αποκατάσταση της αλήθειας σχετικά με αυτά. Για ένα διάστημα τριών ετών (1870-1873), ο Crookes και τα υπόλοιπα μέλη της Διαλεκτικής Εταιρίας, υποβάλλουν σε πολύωρη παρακολούθηση και σε διάφορες δοκιμασίες ένα μεγάλο αριθμό διαιμέσων, με πιο γνωστές τις περιπτώσεις των Daniel Home και Florence Cook. Οι περισσότερες συγκεντρώσεις έλαβαν χώρα στην οικία του ίδιου του Crookes, υπό συν-

θήκες και παρουσία ατόμων που αυτός είχε ορίσει. Στις συγκεντρώσεις αυτές εκδηλώθηκαν διαφόρων ειδών ανεξήγητα φαινόμενα, όπως μετεωρίσεις προσώπων και αντικειμένων, εμφανίσεις φωτεινών ατμών που σταδιακά λάμβαναν συγκεκριμένη και απτή μορφή και το πλέον παράδοξο, η συχνή υλοποίηση μιας συγκεκριμένης γυναικείας μορφής, στην οποία δόθηκε η ονομασία Katie King. Επ' αυτού ο Crookes θα αναφέρει σε κάποιο από τα μελλοντικά του άρθρα: «Το να πιστέψουμε ότι η Katie King, η οποία εμφανίζόταν και κινούταν εντός της οικίας μου κατά τη διάρκεια των τριών τελευταίων ετών είναι αποτέλεσμα απλής απάτης, βιάζει τη λογική περισσότερο από το να πιστέψουμε πως είναι αυτά που η ίδια ισχυρίζεται».

Σύντομα ο Crookes και τα υπόλοιπα μέλη της Διαλεκτικής Εταιρείας, αναγκάστηκαν να γνωστοποιήσουν τα αποτελέσματα της έρευνάς τους στο ανυπόμονο κοινό. Δε μπορούσαν όμως να πουν κάτι αλλο εκτός από την αλήθεια. Ετσι στο φυλλάδιο που εκδίδουν με τίτλο: «Πειράματα με την Ψυχική Δύναμη», αναφέρουν ότι: α)τα φαινόμενα στα οποία παραβρέθηκαν ήταν αυθεντικά και αδύνατο να πλαστογραφηθούν. Αναμφίβολα πραγματοποιήθηκαν εκδηλώσεις, τις οποίες προκάλεσε μια άγνωστη δύναμη. β)Αδυνατούν να συμπεράνουν αν τα φαινόμενα προκλήθηκαν από άσαρκα ανθρώπινα πνεύματα ή από κάποιου άλλου είδους οντότητες. Πάντως, πραγματοποιήθηκαν αναντίρρητα εκδηλώσεις που ανατρέπουν εντελώς πολλές προκατειλημμένες θεωρίες για τους φυσικούς νόμους και γιδε μπόρεσαν να βγάλουν κάποιο λογικό συμπέρασμα σχετικά με τη φύση και τους μηχανισμούς δράσης, κάποιας άγνωστης αλλά υπαρκτής δύναμης, που δεν έχει ακόμα αναγνωριστεί ως νόμος.

Αυτό ήταν και το σημείο που δεν είχαν υπολογίσει τα μέλη της Διαλεκτικής Εταιρείας. Η πλειοψηφία των συναδέλφων τους, δεν ανέμενε τα αποτελέσματα της έρευνάς τους, από αγάπη για την αλήθεια, αλλά γιατί επιθυμούσαν να λάβουν ακόμα μία επιβεβαίωση των προκαταλήψεων τους. Στην προσβλητική κριτική την οποία εισέπραξε ο καθηγητής Crookes, από την πλειοψηφία της επιστημονικής κοινότητας, για την αμερόληπτη έρευνα του, αναφέρεται σε άλλο σημείο της προαναφερθείσας εργασίας. Εκεί διαβάζουμε: «Δέχομαι επίθεση από δύο

διαμετρικά αντίθετες ομάδες – τους επιστήμονες και τους αμαθείς. Γνωρίζω όμως πως ανακάλυψα μία από τις μεγαλύτερες δυνάμεις στη φύση. Θεώρησαν δεδομένο πως τα αποτέλεσματα των πειραμάτων μου, θα συμφωνούσαν με τις προκαταλήψεις τους. Αυτά που πραγματικά επιθυμούσαν δεν ήταν η αλήθεια, αλλά μία ακόμα επιβεβαίωση των δικών τους συμπερασμάτων. Όταν ανακάλυψαν πως τα γεγονότα που θεμελίωσε η έρευνα δε μπορούσαν να εναρμονιστούν με τις απόψεις τους, τόσο το χειρότερο για τα γεγονότα. Τώρα προσπαθούν να ξεφύγουν ακόμα και από τις δικές τους διαβεβαιώσεις για έντιμη έρευνα, λέγοντας ότι: «Ο Home είναι ένας έξυπνος απατεώνας που μας ξεγέλασε όλους», «Ο Crookes μπορεί να εξετάσει με την ίδια ευπρέπεια και την παράσταση ενός Ινδού Θαυματοποιού», «Ο Crookes οφείλει να βρει καλύτερες μαρτυρίες, αν θέλει να γίνει πιστευτός», «Όλοι οι παρατηρητές υπνωτίστηκαν και είδαν να συμβαίνουν πράγματα που δεν έγιναν» κλπ.».

Ο Εκπρόσωπος των Ορθολογιστών στο άδυτο του Αποκρυφισμού

Η υπόθεση δεν κλείνει εδώ. Διάφοροι σημαίνοντες επιστήμονες, προσπαθούν να εξηγήσουν τα φαινόμενα με τρόπο που να συμφωνεί με τις δικές τους απόψεις και προκαταλήψεις. Το ίδιο κάνει και ο κλήρος, όπως έκανε σε κάθε εποχή. Από τη μεριά τους τα μέλη της Διαλεκτικής Εταιρίας, προσπαθούν να δώσουν κάποια λογική εξήγηση σχετικά με τη φύση και τους τρόπους δράσης της δύναμης, η οποία προκάλεσε τα φαινόμενα στα οποία παρευρέθηκαν. Όλα αυτά παρουσιάζονται μέσα από μια νέα διατριβή με τίτλο: «Έρευνες για τα φαινόμενα του Πνευματισμού», στην οποία ο Crookes παρουσιάζει επιγραμματικά όλες τις αντιμαχόμενες απόψεις και αφήνει τον αναγνώστη να κρίνει για λογαριασμό του. Εκεί εμφανίζονται οκτώ διαφορετικές θεωρίες:

«Πρώτη Θεωρία» - Όλα τα φαινόμενα είναι αποτέλεσμα κόλπων, ειδικά κατασκευασμένων μηχανικών εγκαταστάσεων και ταχυδακτυλουργίας. Όλα τα διάμεσα είναι απατεώνες και όλοι οι παρευρισκόμενοι θύματα.

«Δεύτερη Θεωρία» - Οι παρευρισκόμενοι επιστήμονες έπεσαν θύματα κάποιου είδους συλλογικής μανίας ή ψευδαίσθησης και φαντάστηκαν πως συντελούνται φαινόμενα που δεν έχουν αντικειμενική υπόσταση.

«Τρίτη Θεωρία» - Το όλο θέμα είναι αποτέλεσμα συνειδητής ή ασυνείδητης εγκεφαλίτιδας (Θεωρία του Faraday)

«Τέταρτη Θεωρία» - Οι ενέργειες κακών πνευμάτων που παίρνουν όποια μορφή επιθυμούν, προκειμένου να υποσκάψουν το Χριστιανισμό και να διαφθείρουν τις ψυχές των ανθρώπων (Θεολογική θεωρηση)

«Πέμπτη Θεωρία» - Όσα έγιναν είναι αποτέλεσμα του πνεύματος ή της θέλησης του διαμέσου, σε συνδυασμό με το πνεύμα ή τη θέληση κάποιου ή όλων των παρευρισκομένων.

«Εκτη Θεωρία» - Οι ενέργειες μιας ξεχωριστής τάξης όντων που ζουν και κινούνται ανάμεσά μας, αλλά για μας είναι αόρατα και μη αισθητά. Κατά περίπτωση όμως, μπορούν να εκδηλώσουν την παρουσία τους (Κατ' εξοχήν αποκρυφιστική Θεώρηση)

«Εβδομη Θεωρία» - Οι ενέργειες της ψυχής ή του πνεύματος ανθρωπίνων όντων που έχουν αποβιώσει (Πνευματιστική Θε-

ώρηση)

«Όγδοη Θεωρία» - Η θεωρία της ψυχικής ενέργειας. Μία εντελώς άγνωστη αλλά υπαρκτή δύναμη. Ο ανθρώπινος οργανισμός είναι αγωγός της και υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις μπορεί να την κατευθύνει προς τη δημιουργία απτών και αντικειμενικών αποτελεσμάτων. Κάποια άγνωστη τάξη όντων, φάνηκεται πως ζει και κινείται εντός της. (Η βασική ιδέα της θεωρίας του Crookes).

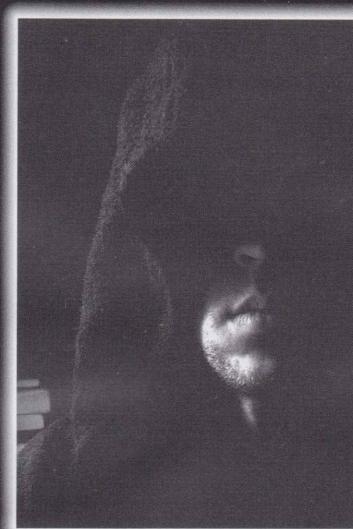
Διαβάζοντας προσεκτικά αυτές τις οκτώ θεωρίες, βλέπουμε πως η πέμπτη, έκτη και έβδομη θεώρηση εμπεριέχονται στην όγδοη. Τελικά ο μεγάλος επιστήμονας στην προσπάθεια του να λύσει ένα μυστήριο, δημιουργεί ένα μεγαλύτερο. Με άλλα λόγια αφού πρώτα απέρριψε «το ανάξιο απομεινάρι του πνευματισμού», ο εξέχων επιστήμονας δε διστάζει να βυθιστεί στη δική του λησμονιά της αρχαίας μαγείας και νεκρομαντείας. Δέχεται την ύπαρξη μιας δύναμης, την οποία ορίζει ως ψυχική ενέργεια, η οποία δύναται να κατευθυνθεί προς την παραγωγή απτών και αντικειμενικών αποτελεσμάτων κάτω από την ισχυρή θέληση ενός ανθρώπου ή κάποιων άλλων άγνωστων σε εμάς, αλλά υπαρκτών όντων. Τα όσα λέει σχετικά με την ψυχική ενέργεια δεν είναι κάτι το εντελώς καινούριο. Στην ίδια δύναμη είχαν αναφερθεί οι αρχαίοι θεουργοί και οι μαθητές τους, οι Νεοπλατωνιστές της Αλεξανδρινής Σχολής, οι οποίοι όμως ισχυρίζονταν πως ήταν εξοικειωμένοι με ορισμένους τουλάχιστον από τους νόμους της και τους μηχανισμούς της δράσης της, καθώς και με τις ημινόήμονες δυνάμεις που ένοικούν σε αυτή και τις οποίες όριζαν ως «στοιχειακά πνεύματα».

Η ύψιστη κληρονομιά και η βεβήλωση της

Τα περισσότερα από τα μέλη της Διαλεκτικής Εταιρείας δεν τόλμησαν να εκφράσουν δημόσια τα συμπεράσματά τους, φοβούμενοι τη γελοιοποίηση και τη δριμύτατη κριτική. Εξαιρεση αποτέλεσε ο Wallace. Ο Crookes δημοσίευσε λίγες ακόμα εργασίες σχετικά με το θέμα και στη συνέχεια σιώπησε και αυτός. Κανένας δε φάνηκε πρόθυμος να συνεχίσει την έρευνα. Μια έρευνα που θα μπορούσε να αποκαλύψει κάποια από τα μεγαλύτερα μυστήρια της Φύσης και κυρίως αυτό της πολλαπλότητας των κόσμων και των δυνάμεων που βρίσκονται σε λανθάνουσα κατάσταση μέσα σε κάθε άνθρωπο. Αν είχαν ακολουθήσει κι άλλοι το δρόμο που χάραξε ο Crookes, ίσως ο άνθρωπος να είχε σταματήσει να αναζητά μακριά, αυτό που μπορεί να βρεθεί κοντά. Ίσως οι αστρονόμοι να είχαν κατέλθει από τα αστεροσκοπεία και να αναζητούσαν τη «μη γήινη ζωή» στους κόσμους που δημιουργούνται από τις υπεραισθητές καταστάσεις της ύλης, οι οποίοι βρίσκονται τόσο κοντά σε εμάς, όσο το πιο οικείο αντικείμενο, τόσο μακριά, όσο οι αναριθμητές στρατιές των άστρων.

Οι επιστήμονες εξακολουθούν μέχρι σήμερα να αμφισβητούν την εγκυρότητα του Crookes. Διάφοροι εξ αυτών, που το μόνο που πρόσφεραν στην επιστήμη που υπήρχετούν και κατ' επέκταση στην ανθρωπότητα, είναι μια άκομψη και εσφαλμένη κριτική προς κάποιον που υπήρξε απείρως ανώτερός τους, συνεχίζουν να λένε: «Ο Crookes ήταν ένας εκκεντρικός επιστήμονας, που έζησε στην Αγγλία στα τέλη του 18ου αιώνα και ισχυρίζοταν πως μιλάει με τους νεκρούς», «ο θάνατος του αδερφού του σε νεαρή ηλικία φαίνεται πως επηρέασε βαθύτατα τον Crookes, ο οποίος αργότερα πίστεψε πως μπορεί να επικοινωνήσει με τα πνεύματα των νεκρών» κλπ.

Ένας από τους επιστήμονες που άσκησε κριτική στον Crookes, επειδή σύμφωνα με τα λόγια του ιδίου «δεν αποκάλυψε τις απάτες των Home και Cook», ήταν και ο Dr. Julian Ochorowicz, καθηγητής ψυχολογίας και φιλοσοφίας στο πανεπιστήμιο της Βαρσοβίας και ένας από τους ιδρυτές του Ινστιτούτου Ψυχολογικών Ερευνών της Πολωνίας. Όταν καταπιάστηκε και ο ίδιος με την έρευνα γύρω από τα ψυχικά φαινόμενα, φαίνεται πως άλλαξε εντελώς τις απόψεις του. Σε κάποια από τα μελλοντικά άρθρα του, ανέφερε: «Υπάρχουν στιγμές που σκέφτομαι πως έκανα ένα μεγάλο σφάλμα, κρίνοντας ανθρώπους που είχαν το σθένος να διακηρύξουν νέες αλήθειες, σε βάρος της υψηλής κοινωνικής και επαγγελματικής θέσης που κατείχαν. Όταν ενθυμούμαι πως θεωρούσα ανόητο αυτό τον άφοβο ερευνητή, τον Crookes, τον εφευρέτη του ραδιομέτρου, επειδή είχε το σθένος να διακηρύξει την αλήθεια των ψυχικών φαινομένων και να τα υποβάλλει σε επιστημονικές δοκιμασίες και όταν σκέφτομαι πως συνήθιζα να διαβάζω τα άρθρα του γεμάτος από την ίδια ηλίθια προκατάληψη, που με έκανε να τον θεωρώ τρελό, νιώθω ντροπή και για τον εαυτό μου και για τους γύρω μου και φωνάζω μέσα από τα βάθη της καρδιάς μου: Συγχώρα με πατέρα, αμάρτησα ενάντια στο φως!».

Κώστας Μεθάκος

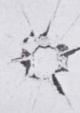
Βιβλιογραφία:

1. «Πειράματα με την Ψυχική Δύναμη», Crookes Williams
2. «Έρευνες γύρω από τα Φαινόμενα του Πνευματισμού», Crookes Williams
3. «Το Τέλος της Katie King», Crookes Williams

UNDERGROUND

attack

επιμέλεια:
Κώστας Λυκίδης

Γεια σας συναγωνιστές και φίλοι και Καλό Χειμώνα.

Και, για να μην ξεχνιόμαστε: όσοι γουστάρουν «ανοιχτά σύνορα»,
να βγάλουν πρώτοι από τις σπιταρώνες τους τις πόρτες...

- Στη Γερμανία το NPD ξεκίνησε με την έναρξη της σχολικής χρονιάς την ευρεία, δωρεάν διανομή στους μαθητές και μαθήτριες της μουσικής συλλογής "BRD vs Deutschland", που περιέχει κομμάτια από NOIE WERTE, DIVISION STAUFEN, BLUE MAX, JORG HAHNEL, HASSGESANG και άλλους. Η όλη διαδικασία έχει τη γενική επωνυμία Schulhof, δεν είναι η πρώτη φορά που λαμβάνει χώρα και αποτελεί σπουδαίο και αρκετά φθηνό μέσο διαδόσεως των Εθνικιστικών ιδεών σε μεγάλα τμήματα της Γερμανικής νεολαίας.

- Συναυλίες γίνονται πολλές και σε τακτική βάση, αλλά να σταθούμε σε εκείνη που έγινε τον Οκτώβριο στην κεντρική Γερμανία με FIGHT TONIGHT, IF WE DIE TOMORROW, MORTUARY και PAINFUL LIFE, καθώς δεν έλαβαν μόνο μέρος κάποιες από τις καλύτερες NSHC μπάντες, αλλά ήταν και ένα εντε-

λώς Straight Edge γεγονός. Η στράτευση της Γερμανικής - και όχι μόνο - NSHC σκηνής σε militant SXE βάση μας βρίσκει πολύ δεκτικούς και ευελπιστούμε να διαδοθεί η συγκεκριμένη γραμμή σε όλο το φάσμα της Λευκής μουσικής σκηνής.

- Το "Kings on Earth" CD είναι η πρώτη δουλειά των AGAINST MUSIC INDUSTRY, μιας μπάντας που αποτελείται από μέλη των CONFIDENT OF VICTORY.

- Η πολύ δημοφιλής μπάντα των Γερμανών SACHSONIA (δύο CDs εξαντλημένα σε ελάχιστο χρόνο) και οι Τσέχοι CONFLICT 88 έχουν ένα split CD με τον τίτλο σιδηρόδρομο "Sachsisch – Bohmische Hausmannkost".

- Και μερικές νέες κυκλοφορίες από Γερμανία : U BAND "Wieder mal Sommer" CD, KDF "Musik ist Trumpf" CD (υπάρχουν ακόμα), GIPFELSTURMER "Am Ende Steht der Sieg" CD, FELX "Bock auf Frei-

**ΡΑΔΙΟ
ΑΡΒΥΛΑ
στους 88 fm**

ΕΠΙΜΈΛΕΙΑ:
Antiterror

Καλώς ήλθατε στο ράδιο Αρβύλα που συνεχίζει να εκπέμπει σταθερά στους 88fm. Το σημερινό πρόγραμμα αρχίζει με επιλογές από το νέο cd των White Pride Rockers. Δεν πιστεύω να μην το έχετε προμηθευτεί ακόμη. Ένα έχω να πω... Απλά τέλειο! Και όσοι δεν ήρθατε να τους απολαύσετε ζωντανά στη γιορτή νεολαίας της Χρυσής Αυγής, απλά χάσατε! Αν δεν υπήρχε και η κακοκαιρία, με επακόλουθη τη δεδομένη... αστάθεια στη σκηνή, ο τραγουδιστής θα μας έκανε και επιδειξη των χορευτικών του ικανοτήτων.

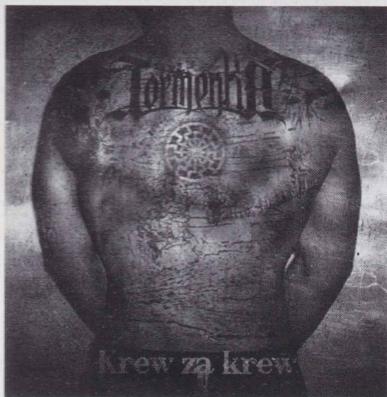

Δεν χάνονται αγαπητοί φίλοι τέτοια φεστιβάλ, που εκτός από τη διασκέδαση και το μουσικό μέρος, περιλαμβάνουν και άλλες πολύ όμορφες εκδηλώσεις, στις οποίες συμμετίχαν και φέτος εκατοντάδες Έλληνες και Ελληνίδες. Φέτος -όπως και κάθε χρόνο δηλαδή- είχαν πει ότι θα μας τιμούσαν με την παρουσία τους και οι άπλυτοι. Έτσι τουλάχιστον είχαν γράψει στην σκουπιδοσελίδα τους. Οι "χιλιάδες" αναρχοαριστεροί που διαβάζω (στην αγαπημένη σελίδα των μπάτσων) ότι κατεβαίνουν σε κάθε πορεία

heit" CD, VALHOLL "Kreuzweise" CD, ARYAN BOOT BOYS "Wegen einem wie Dir" CD, STURM 18 "In Mensch wie du" CD, PARANOID "Gift fur Gutmensch" CD, STURMWEHR "SOS Abendland" CD, RACIAL HATRED "Macht die Augen Auf" CD, VARIOUS "Lieder fur einen Neuen Zeitgeist, 2" CD, KATEGORIE C "Auf Wiedersehen" CD, DIVISION GERMANIA "Manifest" CD, και άλλα...

- Μέσα στο Νοέμβριο αναμένεται και το πρώτο τεύχος του fanzine "Der Wehrwolf", γραμμένο στα αγγλικά και με πολύ ωραίο, old school lay-out. Για περισσότερες πληροφορίες:

wehrwolfpropaganda@hotmail.de

- "We are the Rus" σε επτάντσο EP από τους ANTI-SYSTEM. Στη Nadsat Prod.

- Οι Ούγγροι VOICE OF JUSTICE κυκλοφόρησαν το "Eruption of Hate" CD και οι συμπατριώτες τους ARROW CROSS το ομώνυμο CD τους.

- Η Good Night Left Side συγκέντρωσε όλα τα κομμάτια των σπουδαίων Αγγλων BULLDOG BREED (μαζί με δέκα νέα ηχογραφημένα το 2008) στο διπλό CD "The Complete Collection 1994-2009). Πρόκειται για

για τον κάθε μ@λ@κα και πούστη, ως δια μαγείας εκείνη την ημέρα είχαν όλοι τους εξαφανιστεί. Δεν υπήρχε ούτε ένας. Κρίμα, πολύ κρίμα...

Αλλά επιτέλους, ο αγώνας τώρα δικαιώνεται. Ας είναι καλά ο φίλος των αντιεξουσιαστών. Αυτός που συνομιλεί μαζί τους, αυτός που τρώει μαζί τους, αυτός που πίνει νερό στ' όνομά τους. Για τον Χρυσοχοϊδη λέω. Να δείτε που σε λίγες ημέρες, ακόμα και οι ...πυρήνες της κλανιάς θα είναι και πάλι

περιορισμένη έκδοση (μόλις 500) που συνοδεύεται και από βιβλίο με το ιστορικό της μπάντας, στίχους και φωτογραφίες. Για περισσότερα :

goodnightleftside@hotmail.com

- Οι βετεράνοι Αγγλοι AVALON έχουν νέο CD με τίτλο "In from the Cold" (Barracuda Recs.). Για πιο ήπια ακούσματα υπάρχουν οι BALEFIRE που είναι ένα μέλος από RETALIATOR (τους Αγγλους) και INFA RIOT (!). Το mini CD τους "On the road to redemption" κυκλοφόρησε από την MFS / Thug Beat Productions.

- Οι Βορειοελλαδίτες WHITE PRIDE ROCKERS κυκλοφόρησαν το πρώτο τους CD με τίτλο "Αντεπίθεση" και 10 κομμάτια

- Πρώτη εμφάνιση των Ιταλών STATO ASOCIALE με το "Grezzo, Stupido & Cattivo" CD.

- Δεύτερο CD το "Choosers of the Slain" για τους Καλιφορνέζους ROMANTIC VIOLENCE, από τη Misetrapp Records. "System of Charity" λέγεται το αποτέλεσμα της συνεργασίας των ATTACK και EMPIRE FALLS. Σε βινύλιο και CD από τη Load & Aim Records.

- Δέκα μπάντες διασκευάζουν EMPIRE FALLS στο "Caustic Times – A Tribute to E.F." και με κάποια αρκετά γνωστά ονόματα ανάμεσά τους.

στην θαλπωρή και στην ζεστασιά των πλούσιων σπιτιών τους στα Βόρεια Προάστια. Ο νέος υπουργός άλλωστε το δήλωσε: "Ο Άρειος Πάγος θα έπρεπε προ πολλού να έχει θέσει εκτός νόμου την... Χρυσή Αυγή". Με απλά λόγια, θα μας "εξαφανίσει" παίδες. Πόσο μικρός και αστείος είσαι ρε Χρυσοχοϊδη; Πόσο νομίζεις ότι θα κάτσεις στην εξουσία μαυρογιαλούρε υπουργέ της προστασίας των ξένων; Δύο, τρία, άντε τέσσερα χρόνια; Η Χρυσή Αυγή θα είναι στους δρόμους και τα Λάβαρά της θα κυματίζουν, όχι για τέσσερα, αλλά για 114 χρόνια. Γιατί οι Ιδέες δεν πεθαίνουν ποτέ Χρυσοχοϊδη! Ο, τι

**ΡΑΔΙΟ
ΑΡΒΥΛΑ
στους 88 fm**

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

• Τρεις μπάντες συμμετέχουν στο "Vinlandic-German-Croatian" CD και το ενδιαφέρον είναι πως στη μία συμμετέχει ο Big Ed των Θρυλικών BOUND FOR GLORY. Οι BOUNCIN BETTY, η Punk-rock μπάντα του Big Ed, έχουν επίσης νέο CD, το "Hardrock Happens".

• VARIOUS : "One Family, part 2" CD (One People, One Struggle Records, 2008): Περσινά, αλλά οπωσδήποτε όχι ξυνά σταφύλια! MOSHPIT και FORBIDDEN από Γερμανία, ATTACK και TOTAL WAR από Η.Π.Α. Όλα τα κομμάτια είναι εξαιρετικά και μας δίνουν τις καλύτερες υποσχέσεις για το μέλλον της NSHC σκηνής και των συγκεκριμένων σχημάτων ειδικότερα. Προσωπική μου προτίμηση οι MOSHPIT, που όσο περνά ο καιρός μου αρέσουν και περισσότερο. www.opos-records.de

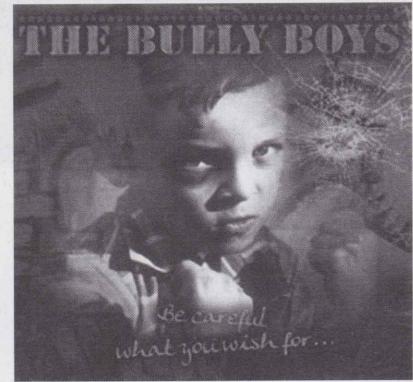
• Οχι απόλυτα σχετικό, αλλά αξίζει να το αναφέρουμε : "Hooligan Black Metal Live" στο Σικάγο στα μέσα Δεκεμβρίου, με τους Αμερικάνους GRAND BELIAL'S KEY και HEATHEN HAMMER, τους

Γερμανούς ABSURD και τους Πολωνούς MARTIAL.

• Συνεργασία εξτρεμιστών από τους Αυστραλούς SOUTHERN STORM και RUNES OF WAR με το "It's time to get Revenge..." CD. Στην αμερικάνικη NSM Records, φυσικά.

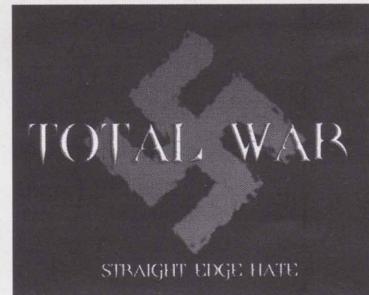
- Νέο (;) CD και από τους BULLY BOYS με τίτλο "Be careful what you wish for...", και άλλες πληροφορίες δεν έχουμε.

- Συνεργασία εξτρεμιστών από τους Αυστραλούς SOUTHERN STORM και RUNES OF WAR με το "It's time to get Revenge..." CD. Στην αμερικάνικη NSM Records, φυσικά.

• HATE FOR BREAKFAST :"Squadristo Hardcore"

Η τελευταία (;) κυκλοφορία των παρανοϊκών από το Βιτέρμπο δεν είναι ούτε 20 λεπτά σε διάρκεια, αλλά... Άλλα μόλις πατήσεις το play, πετάγεται ο τύπος με τη μάσκα του hockey, σε αρπάζει από τα ποδάρια και σε χτυπάει με μανία στους τοίχους μέχρι να μετανοήσεις για όλα όσα ΔΕΝ έχεις διαπράξει.

"Never back down
never falter,
Stay true till the end
Forever defiant, For-
ever Straight Edge"
(TOTAL WAR, 2008)

την Ελληνική Σημαία με την αμερικάνικη. Στο Μαξίμου την έχει αναρτήσει ήδη. Καλά στο σπίτι του, δεν το συζητώ, δεν είχε ποτέ ελληνική σημαία. Η μοναδική εσρτή που τιμά είναι αυτή της 4ης Ιουλίου, ενώ έχουν πάρει γραμμή όλοι οι δημοσιογράφοι μη τυχόν και τον ρωτήσουν ποτέ για την 28η Οκτωβρίου ή την 25η Μαρτίου. Αφού σε κάθε εθνική εσρτή, ο άνθρωπος λέει ακριβώς το ίδιο ποίημα μπροστά στις κάμερες. Τις ίδιες πίπες περί ελευθερίας, δημοκρατίας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ούτε μία λέξη για την Ελλάδα.

ΡΑΔΙΟ ΑΡΒΥΛΑ στους 88 fm

και να κάνεις, και εσύ και οι αμερικάνοι και η μεγάλη μαριονέτα ο πρωθυπουργός σας.

Φοβερό όνομα έχει πάντως το παιντί, ελληνικότατο. Τζέφρεϋ Τζωρτζ Παπανδρέου (Παπάντρεου). Τα Ελληνικά ακόμα τα μαθαίνει. Αφού να φανταστείτε ο πρώτος που του τηλεφώνησε για να τον συγχαρεί ήταν ο μαύρος αμερικάνος πρόεδρος, ο Ομπάμιας. Και σε ένδειξη ευγνωμοσύνης προς τους συμπατριώτες του, ο George Papandrew, στην βουλή σκέφτεται να αντικαταστήσει

ΔΙΣΚΟΚΡΙΤΙΚΕΣ

**WEST WALL : "Conquest or Death" CD
(Αυτοχρηματοδοτούμενη παραγωγή, 2009)**

Από τη σφαγή από τους Γερμανούς των Ρωμαϊκών Λεγεώνων στον Τευτοβούργειο Δρυμό, μέχρι τη σκληρή, μοναχική, πνιχτή μάχη στα σκοτεινά λαγούμια των Βιετκόγκ, οι αιματοβαμμένες σελίδες της Ιστορίας βρίσκουν την ηχητική τους υπόκρουση μέσα από το βαρύ, τεχνικό War Metal των WEST WALL. Ο Big Ed έχει φορμάρει εκπληκτικά μία τετραμελή Metal μπάντα υψηλών δυνατοτήτων, με άτομα εντυπωσιακού παρουσιαστι-

κού και μουσικών ικανοτήτων που έχουν κι αυτά την ιστορία τους στην underground extreme Metal σκηνή της Μινεσότα. Σπουδαία κυκλοφορία...οι BOLT THROWER είναι σίγουρα οπαδοί τους.

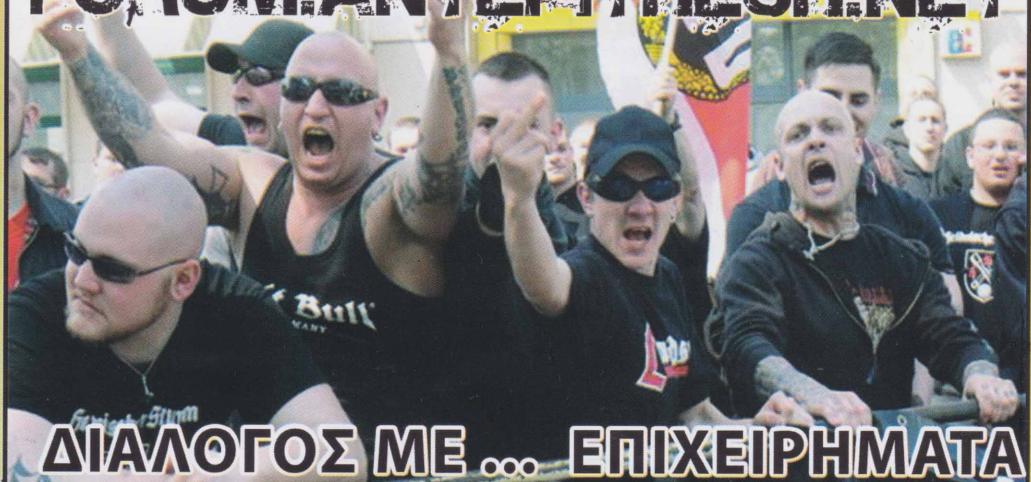
Westwallwar.com, myspace.com/westwallwar

**DISTURBED MOTHERFUCKERS : "...Oi! Aint dead..." CD
(Mother Fucking Sounds, 2009)**

Το ΑΠΟΛΥΤΟ CD για κάθε Skinhead πάρτυ που σέβεται τον εαυτό του. Η προετοιμασία του πήρε χρόνια και ήταν για να το κυκλοφορήσει η Dim Records, αλλά τελικά βγήκε από τον ίδιο τον Jonesy, μιας και αυτός βρίσκεται πίσω (και μπροστά) από τους DMF (= TMF). Διασκευές δεκατριών πολύ κλασσικών Αγγλικών Oi! τραγουδιών, κάπου από τις αρχές των '80s, παιγμένες με φρεσκάδα και αφοσίωση από μια μπάντα βετεράνων Εθνικιστών Skinheads. STRAW DOGS, THE 4 SKINS, COCK SPARRER, SKREW-DRIVER, CONDEMNED 84 και λοιποί και με τους στίχους όλων των τραγουδιών μάλιστα καθώς και των εξωφύλλων των αυθεντικών κυκλοφοριών. Πολύ άρτια και σημαντική δουλειά και ευελπιστούμε και σε δεύτερο μέρος...

FORUM.ANTEPITHESH.NET

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΜΕ ... ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ

Αυτός είναι ο Τζέφρεϋ Τζωρτζ Παπάντρεου.

**ΡΑΔΙΟ
ΑΡΒΥΛΑ
στους 88 fm**

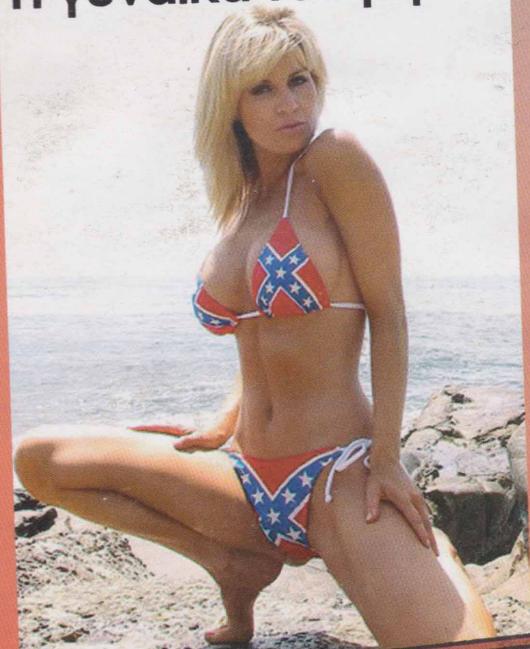
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

 Από την άλλη μεριά, τρώγονται σαν τα σκυλιά στη ΝΔ για την αρχηγεία. Πάντως παίδες, εγώ πιστεύω ότι η δρακουλίνα η Ντόρα θα τους φάει όλους. Α, και κάτι που δεν έπαιξε στα μέσα. Υποψηφιότητα κατ' αρχήν είχε δηλώσει και ο Καρατζαφέρης, του θύμισαν όμως οι δικοί του ότι είναι ακόμα αρχηγός του Λάος. Άλλα αυτός εκεί. Ξημερώνει και βραδιάζει και το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι πότε θα αναλάβει η Ντόρα την ΝΔ. Τον ρωτάνε οι δημοσιογράφοι για εθνικά θέμα-

τα και αυτός όλο στο γλείψιμο της Ντόρας και στα περί συνδιαχείρισης της πολυκατοικίας. Μιλάμε για πολύ γλείφης όμως. Χέστηκε για τα εθνικά θέματα. Α ρε μεγάλοι εθνικισταράδες του Λάος. Αγωνιστές της καρέκλας και του κυνοβουλίου. Πάρτε πάλι την γκλίτσα και τραβάτε να μαζέψετε τα πρόβατα...

 Αυτά τα ολίγα και για σήμερα. Μέχρι το επόμενο τεύχος, αγαπητοί Συναγωνιστές και φίλοι, το ράδιο Αρβύλα θα εκπέμπει στην συχνότητα της ιστοσελίδας της Αντεπίθεσης forum.antepithesh.net. Καλή ακρόαση - 88!

Η γυναίκα του μήνα

The South will rise again

Ο άντρας του μήνα

- Πατέρα πρέπει να μάθεις κάτι πολύ σοβαρό... είμαι gay!
- Γκέι; Σπίτι στο Κολωνάκι έχεις;
- Όχι...
- Στη Μόκονο;
- Όχι...
- Καμιά πόρσε; κάνα σκάφος; εκπομπή στον ALPHA;
- Όχι...
- Ε, τι γκέι; παλιόποινατας τίσαι...

ΔΟΓΟΚΡΙΘΗΚΕ

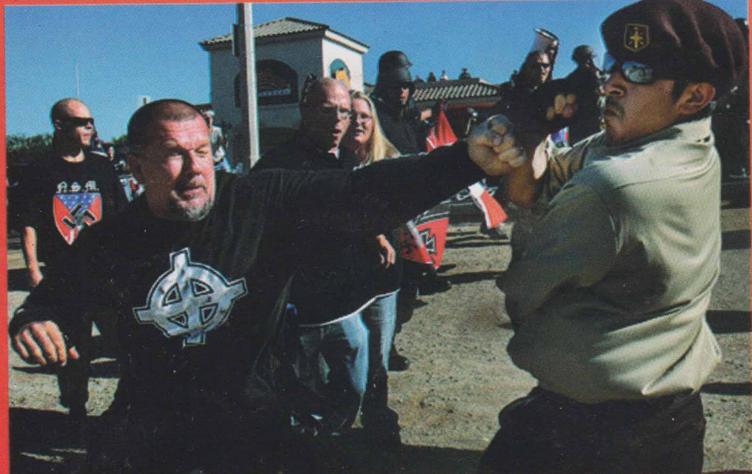
- Ποιο είναι το πιο δύσκολο μουσικό όργανο;
- Η φλογέρα... γιατί πρέπει να προσέχεις και τα πρόβατα.

- Άσε ρε... χθες με πήρε στο κυνήγι μια αρκούδα.
- Και πώς γλίτωσες;
- Έφαγε 5-6 γλίστρες και πρόλαβα κι έφυγα!
- Καλά, εγώ στη θέση σου θα χεζόμουνα...
- Γιατί ρε, πού νομίζεις ότι γλίστραγε;

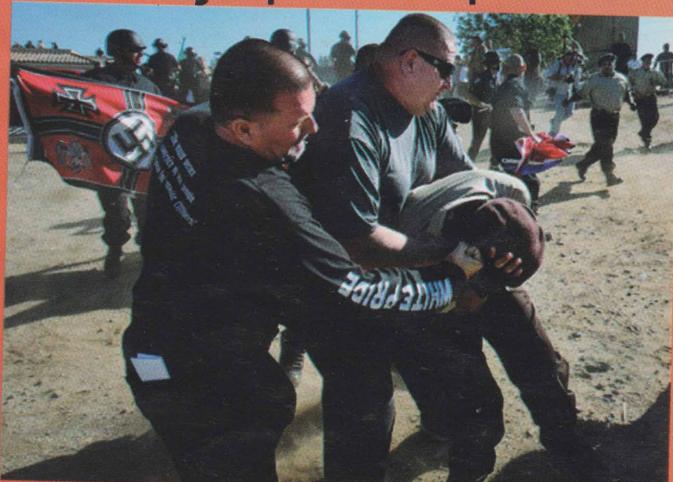
Τεχνικές Αυτοάμυνας

Κίνηση 1η: Βαράμε τον αντίπαλο

Αν μας ξεφεύγει περνάμε στη 2η κίνηση...

Κίνηση 2η: Φωνάζουμε τον Μήτσο...

Όχι νέος Κόκκινος Δεκέμβρης!
65 χρόνια από την Μάχη των Αθηνών

ΤΕΛΕΤΗ ΜΝΗΜΗΣ ΚΑΙ ΤΙΜΗΣ

Κυριακή 6 Δεκεμβρίου 12.30

Πεζόδρομος παραπλεύρως

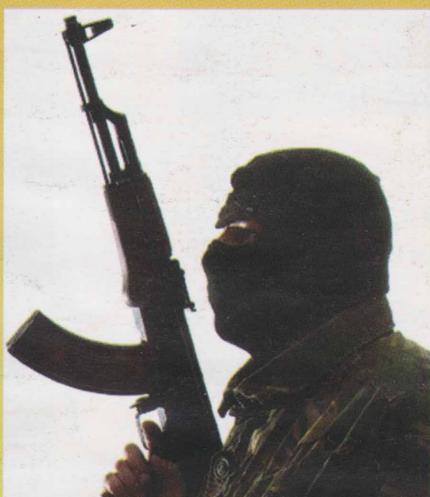
I.N. Αγίας Μαρίνης Θησείο

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΝΗΜΗΣ

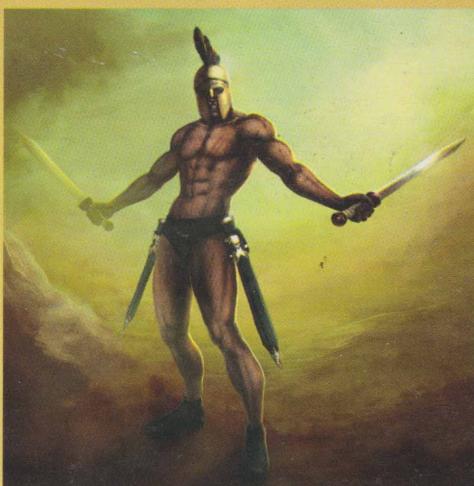
Διαβάστε στο επόμενο τεύχος:

Αφιέρωμα: Σβάστικα
Το αιώνιο σύμβολο

"The Order"
Η Σιωπηλή Αδελφότητα

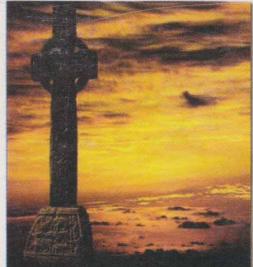
Η Κρυπτεία των
Λακεδαιμονίων

ΝΕΑ ΣΠΑΡΤΗ

Η Εθνικιστική Εστία στο κέντρο της Αθήνας

Από τις στάχτες του Βερολίνου
Στην ... «Παγκοσμιοποίηση»

Ν.Γ. ΜΙΧΑΛΟΠΑΚΟΥ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2008

ΙΩΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

**ΑΡΙΟΣ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ**

Γ. Δημητρακόπουλος

ΟΙ ΣΤΑΛΙΝΟΤΣΟΛΙΑΔΕΣ

Η Μαύρη Βιβλος του εν Ελλάδι Κομμουνισμού

1941 - 1949

30-1-1942 Η Στρατιωτική

Adolf Hitler

ΛΟΓΟΣ
ΤΑ ΤΗΝ ΕΙΘΕΙΟ
ΑΝΑΛΗΨΗ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ

1932

Savitri Devi

INDIA &
CONQUISTADORES

1975

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΜΑΝΤΑΚΑΣ
Ι ΖΩΗ ΚΑΙ Ο ΗΡΟΪΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΑ ΕΘΝΙΚΟΥ

ΚΟΣΤΑΣ ΠΕΠΑΗΗΣ

«ΣΚΟΤΩΣΤΕ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ
ΚΑΙ ΟΚΙ ΤΗΝ ΙΔΕΑ»

MIKIS VIVE ☽

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΕΠΟΧΗ - ΦΥΛΟ - ΙΣΤΟΡΙΑ - ΙΔΕΟΛΟΓΙΟ - ΙΔΕΑΚΕΡΙΤΟΣ - ΛΕΞΙΚΟΠΟΙΟ - ΛΕΞΙΚΟΠΟΙΟ ΣΩΡΟΥ - 2.081

ΓΙΑ ΜΙΑ
ΜΕΓΑΛΗ
ΕΛΛΑΣΑ

ΤΕΥΧΟΣ 142

ROCK
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΑ Live

Θεσσαλονίκη
12-12-09
20:00

HATE FOR BREAKFAST Italia

White Pride Rockers hellas

info- tel: 6978740579 / email: bsr_records@yahoo.gr

ΜΕΤΩΠΟ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΘΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΣΑΒΒΑΤΟ 12 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Οι Ιταλοί

HATE FOR BREAKFAST
στην πρώτη και τελευταία
εμφάνισή τους στην Ελλάδα

+ **White Pride Rockers**

